

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

9. funkční období

**Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
10. schůze**

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY SENÁT

9. funkční období

Těsnopisecká zpráva
10. schůze

Pořad 10. schůze

1. **Senátní tisk č. 86** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
2. **Senátní tisk č. 87** – Návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky)
3. **Senátní tisk č. 94** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
4. **Evropský senátní tisk č. K 007/09** – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a Sociálnímu výboru a Výboru regionů Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy

Evropský senátní tisk č. K 008/09 – Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Zpráva o přezkumu evropské politiky pro řešení problému nedostatku vody a sucha

Evropský senátní tisk č. K 009/09 – Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) Plány povodí

5. **Senátní tisk č. 95** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
6. **Senátní tisk č. 88** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů
7. Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské Rady, která se koná dne 22. května 2013
8. **Evropský senátní tisk č. N 033/09** – Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii

Evropský senátní tisk č. K 034/09 – Společné sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Strategie kybernetické bezpečnosti Evropské unie: Otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor

9. funkční období
Obsah 10. schůze Senátu
Parlamentu České republiky

1. den schůze – 16. května 2013	1
<u>Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch.</u>	<u>1</u>
Senátor Miloš Vystrčil	1
Senátor Vladimír Dryml.....	2
1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (senátní tisk č. 86).....	3
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	3
Senátor Jaroslav Sykáček.....	3
Senátorka Eva Syková	6
Senátorka Eliška Wagnerová.....	7
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach	8
Senátor Vladimír Dryml.....	8
Senátor Pavel Lebeda	9
Senátor Jaroslav Palas	10
Senátor Tomáš Jirsa	10
Senátor Jan Hajda.....	11
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach	11
Senátorka Eva Syková	11
Senátor Vladimír Dryml.....	12
Senátorka Eliška Wagnerová.....	13
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	13
Senátor Jaroslav Sykáček.....	14
Senátor Jaroslav Sykáček.....	14
<u>Další část schůze řídila 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.</u>	<u>15</u>
2. Návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) (senátní tisk č. 87).....	15
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	15
Senátor František Bublan	16
Senátor Tomio Okamura	18
Senátor Vladimír Dryml.....	18
Senátor Tomáš Grulich.....	19
Senátor Pavel Lebeda	20

Senátor Tomio Okamura	21
Senátor Jiří Čunek	22
Senátorka Eliška Wagnerová.....	23
Senátor Vladimír Plaček	24
Senátor Vladimír Dryml.....	25
Senátor Jaromír Štětina	25
Senátor František Bublan	26
Senátor Vladimír Dryml.....	27
Senátor Jiří Čunek.....	27
Senátor Miroslav Nenutil	27
Senátor Jiří Dienstbier	28
Senátor Vladimír Dryml.....	28
Senátor Petr Vícha.....	29
Senátor František Bublan	29
Senátor Tomáš Grulich.....	30
Senátor Jaromír Štětina	31
Senátor Vladimír Plaček	31
Senátorka Eliška Wagnerová.....	31
Senátor Jiří Dienstbier	32
Předseda Senátu Milan Štěch	32
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	33
Senátor František Bublan	33
Senátor František Bublan	33
Senátor František Bublan	33
Senátor František Bublan	34
Senátor František Bublan	34
Senátor František Bublan	34
Senátor František Bublan	34
Senátor František Bublan	34
Senátor František Bublan	35
Senátor František Bublan	35
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.....</u>	<u>35</u>
Senátor Miloš Vystrčil	36
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 94)	36
Ministr ČR Petr Mlsna	36
Senátor Ivo Bárek	37
4. Senátní tisky č. K 007/09, K 008/09, K 009/09 - Komplexní balíček zaměřený na ochranu vodních zdrojů (evropský senátní tisk č. K 007/09, č. K 008/09, č. K 009/09).....	39
Ministr ČR Petr Mlsna	39
Senátor Jaroslav Doubrava	40

Senátor Jan Horník.....	42
Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger.....	43
Senátor Jan Horník.....	44
Ministr ČR Petr Mlsna.....	45
Senátor Jaroslav Doubrava.....	45
Senátor Jaroslav Doubrava.....	45
Senátor Jaroslav Doubrava.....	46
Senátor Jaroslav Doubrava.....	46
Senátor Jaroslav Doubrava.....	46
Senátor Jaroslav Doubrava.....	46
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 95).....	46
Ministr ČR Petr Mlsna.....	47
Senátor Miroslav Antl.....	47
Senátor Jiří Dienstbier.....	48
Senátorka Marta Bayerová.....	48
Senátor Jiří Čunek.....	49
1. místopředsdkyně Senátu Alena Gajdůšková.....	50
Předseda Senátu Milan Štěch.....	50
Senátor Jiří Čunek.....	51
Senátor Miroslav Antl.....	52
<u>Další část schůze řídila místopředsdkyně Senátu Miluše Horská.....</u>	<u>52</u>
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů (senátní tisk č. 88).....	52
Ministr ČR Petr Mlsna.....	52
Senátor Jiří Bis.....	53
Senátor Petr Gawlas.....	55
7. Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské rady, která se koná dne 22. května 2013.....	56
Ministr ČR Petr Mlsna.....	56
Senátor Jaroslav Doubrava.....	58
1. místopředsdkyně Senátu Alena Gajdůšková.....	59
Ministr ČR Petr Mlsna.....	61
Senátor Jaroslav Doubrava.....	61
8. Senátní tisky č. N 033/09 a K 034/09 - Balíček "Kybernetická bezpečnost Evropské unie" (evropský senátní tisk č. N 033/09, č. K 034/09).....	62
Ministr ČR Petr Mlsna.....	62
Ministr ČR Petr Mlsna.....	63
Senátor Tomáš Grulich.....	63
Místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.....	64
Senátor Tomáš Grulich.....	64

**Těsnopisecká zpráva
z 10. schůze Senátu
Parlamentu České republiky**

1. den schůze – 16. května 2013

(Jednání zahájeno v 10.01 hodin.)

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch.

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, milí hosté, vítám vás na 10. schůzi Senátu Parlamentu České republiky. Tato schůze byla svolána na návrh Organizačního výboru – podle § 49 odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, jedná s o ustanovení zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů. Pozvánka na dnešní schůzi vám byla zaslána ve čtvrtek 2. května tohoto roku.

Z dnešní schůze se omluvili tito senátoři: Miroslav Krejča, Zdeněk Besta, Antonín Maštaliř, Josef Tábořský, Miroslav Škaloud, Jan Veleba, Pavel Trpák, Martin Tesařík, Dagmar Zvěřinová, Zdeněk Schwarz, Jiří Oberfalzer. Z dopolední části jednání se omluvila paní senátorka Alena Dernerová. Prosím vás, abyste se zaregistrovali svými identifikačními kartami, pokud jste tak neučinili. Připomínám, že náhradní karty jsou k dispozici u prezence v předsálí Jednacího sálu.

Nyní – podle § 56 odst. 4 určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli 10. schůze Senátu byli senátoři Milan Pešák a Eva Syková. Má někdo z vás připomínky k tomuto mému návrhu? Připomínky nejsou.

Přistoupíme k hlasování. Budeme hlasovat o návrhu, aby ověřovateli 10. schůze Senátu byli senátoři Milan Pešák a Eva Syková.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Konstatuji, že v okamžiku **hlasování pořadové číslo 1** se z přítomných 53 senátorek a senátorů pro návrh vyslovilo 52, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Ověřovateli této schůze byli určeni senátoři Milan Pešák a Eva Syková.

Nyní přistoupíme k schválení pořadu 10. schůze Senátu. Návrh na jeho změnu a doplnění, který obsahuje žádosti jednotlivých navrhovatelů o pevné zařazení, vám byl rozdán na lavice.

Má někdo z vás nějaký další návrh na změnu či doplnění pořadu schůze? Pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, na základě prosby pana ministra dopravy Stanjury si dovoluji navrhnout vyřazení bodu č. 8 – senátní tisky N 21/09 a K 22/09 z pořadu jednání dnešní schůze. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Ano, děkuji. Pan senátor Vladimír Dryml, prosím.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, chtěl bych faktickou poznámkou vyjádřit nespokojenost s prací Organizačního výboru, který se schází večer před zasedáním Senátu a zařazuje body, na které se někteří senátoři nemohou řádně připravit, protože pracují třeba i se svými poradci! Některým to nevadí. Ale nám jako klubu SPOZ - KSČM - a Severočechům to vadí!

Proto bych chtěl požádat, pane předsedající, aby Organizační výbor zasedal tak, abychom mohli řádně a včas se připravovat na zasedání pléna Senátu.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Chci jenom říci, že Organizační výbor zasedá pravidelně v termínech, které vycházejí z toho, jak nám sněmovna dá jednací řády; a znění jednacího řádu, kdy do pěti dnů se musí sejít Organizační výbor. Problém není v zasedání Organizačního výboru. Ale je v tom, jestli zařadit, nebo nezařadit navrhované body. Doufám, že mě posloucháte...

Problém je v tom, jestli zařadit, nebo nezařadit body.

Ve vašem návrhu jsem neslyšel žádný návrh, že bychom některý z bodů navržených Organizačním výborem, měli vyřadit. Tudíž není o čem hlasovat! Děkuji.

Kdo další se hlásí? Nikdo se nehlásí. Tudíž rozpravu končím. Budeme hlasovat o pořadu.

Byl podán pouze jeden návrh, a to je návrh, abychom z pořadu dnešní schůze vyřadili bod, který máme pod č. 8, tj. senátní tisk N 21/09 a K 22/09. Bez znělky, protože je to pořad v první části schůze, zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 2. Registrováno 62, kворum 32. Pro návrh se kladně vyslovilo 57, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pořadu 10. schůze Senátu, tak jak nám byl předložen a v duchu předchozího hlasování (tzn. bez bodu č. 8, který jsme před několika okamžiky vyřadili).

Hlasujeme o pořadu 10. schůze Senátu, tak jak jsem uvedl. Zahajují hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Hlasování č. 3. Registrováno 62, kворum 32. Pro návrh 60, proti nikdo.

Návrh byl schválen. Pořadem schůze se budeme řídit. Děkuji vám.

Nyní projednáme bod, kterým je

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (senátní tisk č. 86)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 86. Návrh zákona uvede místo ministra vnitra Jana Kubiceho, který je z dnešního jednání omluven, ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Pane předsedající, dobrý den, děkuji za slovo. Vážené senátorky, vážení senátoři, velmi krátce mi dovoluji předložit z pověření vlády návrh zákona, kterým se mění zákon o zbraních a některé další zákony tak, jak byly citovány. Cílem návrhu je v podstatě zavést centrální registr zbraní a umožnit tak podnikatelům efektivně evidenci zbraní a střeliva elektronicky, zvýšit bezpečnost při přepravě zbraní a střeliva jejím nepřetržitým sledováním, prodloužit platnost zbrojního průkazu z pěti na deset let a v neposlední řadě odstranit výkladové problémy, které jsou způsobeny formulací některých zákonných ustanovení.

Během projednávání v Poslanecké sněmovně došlo pouze k jediné změně, a to k prodloužení nabytí jeho účinnosti k 1. červenci 2014 s ohledem na průběh přípravných prací. Navíc se navrhuje novelizovat zákon o myslivosti, mimo jiné o omezení zákazu používání olověných broků a nábojů k lovu vodního ptactva pouze na mokřadech. Ještě doplním, že navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a také s mezinárodními úmluvami, kterými je Česká republika vázána a je samozřejmě slučitelná s právem Evropské unie, pouze zpřesňuje některá implementační ustanovení. Toť za mne vše.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji a prosím vás, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost, který přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 86/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jaroslav Sykáček, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Jaroslav Sykáček: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové. Nejprve stručně k legislativnímu procesu projednávaného zákona. Jedná se o vládní návrh zákona a zástupce navrhovatele je v rámci vládní kampaně proti terorismu ministr vnitra, kterého tady dnes nahrazuje ministr jiného resortu.

Vláda po meziresortním připomínkovém řízení, týkajícím se zejména přístupu do centrálního registru u kontrolních funkcí a technických zpřesňujících úpravách její legislativní radou schválila návrh novely zákona o zbraních a předložila ho Poslanecké sněmovně 21. listopadu loňského roku. Bilanci rozpravy ve sněmovně, kde se jednalo celkem o 4 vystoupení ve třech čteních, byla vedena diskuse zejména na téma neposkytování dostatečné ochrany státem před

napadením. Tudiž i potřebou zpřístupnit dospělým občanům bez nějakého zvláštního povolení takzvané monetární, tedy nesmrtící zbraně. Jednalo se o zvukové střelné zbraně, úsporu energií do 60 joulů, při čemž dosud je to povoleno do 15 joulů.

Podstatou měla být souhra poměrně účinné obrany se současným snížením rizika takzvané nepřiměřené obrany a mělo jít o legalizaci těchto zbraní v kategorii zbraní tak zvaných ostatních v rámci zákona o zbraních. Tato iniciativa byla završena celkovým hlasováním – nebo hlasováním o tomto návrhu, který ovšem Poslanecká sněmovna odmítla, a to výrazným počtem hlasů poměrem 134 ku 11. Dál tento návrh zákona projednával výbor zemědělský a výbor bezpečnostní; výbor zemědělský navrhl sněmovně připojit k návrhu zákona novelu o zákonu myslivosti - máte v materiálech s tím, že tam se zakazuje lov na principu noktovizorů a je tam navržena výjimka. Výbor bezpečnostní připravil 12 pozměňovacích návrhů, k nejvýznamnějším patří například úleva pro status zkušebního komisaře, kdy se zrušuje podmínka, že nesmí podnikat v oboru zbraní a podobně.

Poslanecká sněmovna pak se souhlasným stanoviskem ministra přijala všechny pozměňovací návrhy výborů. O celém návrhu zákona potom hlasovala sněmovna 27. března tohoto roku, kdy ze 158 přihlášených hlasovalo 146 pro, nikdo nebyl proti. Do Senátu byl doručen návrh zákona 24. dubna, takže 24. května nám končí zákonná lhůta k projednání.

Nyní k vlastnímu obsahu. Tato novela zákona o zbraních je poměrně velká, jedná se přibližně o 150 novelizačních bodů, ale o nějaké velké koncepční změny se nejedná. Pokud bych to měl shrnout přibližně do 6 bodů, tak asi takto.

Tím prvním bodem je zvýšení bezpečnosti při komerční přepravě zbraní na území státu. Tady se jedná o to, že policie bude moci pomocí GPS sledovat polohu nákladů zbraní na základě povinného identifikačního kódu vozidla.

Tím druhým bodem je zavedení takzvaného centrálního registru zbraní, jak tady pan ministr zmínil. Tento registr je možný evidovat u každé zbraně před její registrací a zjednodušit proces evidování zbraní. Zajímavostí je, že podle původních materiálů by byly vývoj a výstavba tohoto systému hrazeny z 85 % švýcarskou stranou v rámci česko-švýcarského projektu spolupráce. Tam se jednalo přibližně o částku 6,1 milionů korun a další přibližně milion korun by měla hradit Policie ČR. Na včerejším zasedání výboru pro zahraničí, obranu a bezpečnost jsme se od pana prvního náměstka ministra vnitra dozvěděli, že to nebude asi tak úplně pravda a tato čísla byla poněkud zpochybněna, možná se od pana ministra zde přítomného dozvíme něco více.

Naším přáním samozřejmě bude, aby tento registr neprovázely problémy, jako některé registry předcházející – všichni jsme si to zažili, někteří i na vlastní kůži – myšleno například i registr vozidel anebo přechod na nový systém výplaty sociálních dávek.

Třetím bodem je omezení administrativní náročnosti agendy zbrojních průkazů a redukce složitosti související státní správy. Tady je zajímavým momentem prodloužení platnosti zbrojního průkazu z pěti na deset let. Při té příležitosti bych chtěl připomenout – že někteří z vás se s tím setkali – že držitelé zbrojních průkazů mívají už po pěti letech problém s tím, aby si vzpomněli, že jim končí platnost takzvaného zbrojáku. Domnívám se, že po 10 letech to bude ještě markantnější. Dříve existovala taková možnost, že vám přišel od Policie České republiky například korespondenční lístek nebo nějaké upozornění, že byste si měli tento průkaz vyměnit. To se tak už dneska neděje, ale jsme v době počítačů a dalších elektronických zařízení.

Myslím si, že by to nemusel být problém vyrozumívát se elektronickou cestou, e-mailem, SMS a podobně. Ale to je samozřejmě věc další a netýká se přímo tohoto zákona.

Za čtvrté. V této novele zákona se umožňuje povolení časové výjimky k použití jinak zakázaného doplňku zbraní, noktovizoru, který zajišťuje řekněme spolehlivé použití zbraně v noci. Jedná se tedy o to, že by se toto povolovalo při přemnožení konkrétně černé zvěře a řeší se to v novele zákona o myslivosti.

Za páté. Pozitivně a řekl bych i přesněji se upravují některá pravidla, se kterými dnes zápasí aplikující orgány, zejména Policie České republiky, při vzdání se zbrojního průkazu. To dosud zákon neřešil. Anebo jak se bude postupovat, když majitel zbrojního průkazu zemře, a některé další záležitosti.

Za šesté. Doplňují se tam některé chybějící správní delikty nebo přestupky. Jedná se o porušení povinností, které dosud nebylo postihováno, ale přitom svým obsahem není bagatelní.

Chtěl bych upozornit na přechodná ustanovení k novele zákona o zbraních, kdy i nyní, řekl bych již tradičně, je umožněno vrátit zbraně a vyhnout se tak střetu s trestností, trestu nedovoleného ozbrojování. A je to samozřejmě ohraničeno časovou lhůtou, to znamená, pokud se zbraň dobrovolně vrátí, odevzdá Policii do šesti měsíců.

Je nutné samozřejmě zmínit i související novely dalších zákonů. Ve stručnosti: Je to novela zákona o zpravodajských službách, s tím, že zpravodajské služby budou oprávněny k nepřetržitému dálkovému přístupu do centrálního registru zbraní. To asi má svoji logiku. Dále je to novela zákona o ověřování střelných zbraní, dále novela exekučního řádu. O tom byla také malá rozprava na včerejší schůzi našeho výboru pro zdravotní věci, obranu a bezpečnost, protože podle tohoto budou moci i zbraně být možným předmětem exekuce. I na to byl dotaz na prvního náměstka ministra vnitra.

Dále se jedná o novelu zákona o myslivosti, s tím, jak už jsem říkal, že se zakazuje lovit zvěř pomocí noktovizorů, ale je-li státní správou myslivosti uložena úprava stavu zvěře, lze tento zákaz pozastavit pro lov v noci.

A určitě jste již zaregistrovali i některé pozměňovací návrhy. Tato novela také řeší dosavadní obecný zákaz používat olověné brokové náboje k lovu ptactva, když tento zužuje pouze vůči ptactvu na mokřadech.

Poslední a samozřejmě ne nevýznamnou novelou je novela zákona o správních poplatcích, kterou se zvyšují v podstatě všechny správní poplatky za úkony na úseku zbraní, a to v průměru o 45 %. Dám příklad: Žádost na vydání zbrojního průkazu dříve stála 500 Kč, dnes bude stát 700 Kč. Ovšem právě v tomto případě se jedná o to, že se zde prodlužuje lhůta z 5 let na 10 let, takže v tomto případě bychom ušetřili. U dalších poplatků tomu tak není.

K účinnosti zákona. Tento zákon by měl nabýt účinnosti 1. července 2014. To je poměrně dlouhá legisvakance, a ta má umožnit zkušební provoz zmíněného centrálního registru zbraní a u podnikatelů přípravu na nový způsob evidence zbraní a vybavení vozidel k onomu policejnímu monitorování vozidel pomocí GPS.

Dámy a pánové, výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost návrh zákona projednal včera, tj. 15. května 2013 na své 8. schůzi. Jak jsem již částečně zmínil, vyskytlo se tam několik dotazů, např. na onu možnost zabavení zbraně exekutorem, možnost zneužití stanovení kontroly u lékaře, způsob podpisu při podání žádosti o povolení k přepravě zbraní podnikatelem s cizozemským sídlem či s místem podnikání v cizině, a to v případě, kdy nelze u elektronické žádosti dodat elektronický podpis, a některé další.

Po zodpovězení dotazů prvním náměstkem ministra vnitra Mgr. Jaroslavem Hruškou přijal výbor usnesení, kterým

I. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

II. Určuje zpravodajem výboru k projednání na schůzi Senátu senátora Jaroslava Sykáčka.

III. Pověřuje předsedu výboru senátora Jozefa Regece, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Dámy a pánové, to je ve stručnosti zatím vše, možná se ještě k některým dalším věcem dostaneme. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také vám děkuji, pane senátore. Prosím, abyste se posadil ke stolku zpravodajů a sledoval rozpravu. (Velký hluk v Jednacím sále.)

Vážené paní senátorky, vážení pánové, nevím, jestli je to tím, že venku začíná léto, ale hladina hluku v jednacím sále se začíná přibližovat úrovni v Poslanecké sněmovně. Prosím, abyste se o tuto metu nesnažili a respektovali předkladatele a další, kteří vystupují a umožnili jim, aby vystupovali v klidu. Děkuji vám za to.

Ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Mám tady tři přihlášené, předpokládám, že to není k této proceduře, nebo je? Táži se tedy pana senátora Radko Martínka, paní senátorky Evy Sykové a paní senátorky Elišky Wagnerové, chcete vystoupit k návrhu nezabývat se návrhem zákona? (Nechtěli.) Nechcete, ale jste, prosím vás, přihlášení, takže dodržujte procedury! Jinak vnášíte zmatek do jednání!

Nikdo tedy nenavrhuje, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat, takže přistoupíme k obecné rozpravě, kterou tímto otevírám. Jako první je přihlášena paní senátorka Eva Syková, prosím.

Senátorka Eva Syková: Vážený pane předsedo, vážení kolegové. Předkládám tento pozměňovací návrh:

V čl. VI bod 2 vypustit a zároveň zrušit označení bodů.

Důvodem pro to je, že schválení návrhu zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR by vedlo k tomu, že dosavadní zákaz "používat olověné brokové náboje k lovu vodního ptactva" by byl omezen pouze na mokřady (viz § 45 odst. 1 písm. w) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti). V původním vládním návrhu změny zákona o střelných zbraních a změně dalších zákonů, předloženém Poslanecké sněmovně 21. 11. 2012 (jako sněmovní tisk 856/0), nebyla změna zákona o myslivosti vůbec obsažena. Dostala se tam díky iniciativě sněmovního zemědělského výboru (viz sněmovní tisk 856/1), konkrétně na návrh zpravodaje Ing. Jiřího Papeže (viz zápis z 39. schůze zemědělského výboru Poslanecké sněmovny).

Za omezení šířeji pojatého zákazu olověných brokových nábojů, který v České republice na rozdíl od jiných evropských zemí platí teprve od roku 2011, se stavějí především myslivci. Poukazují na horší dostřel ocelových broků a jejich vyšší odrazivost. Ocelové brokové náboje také nemohou být použity ve starších typech zbraní. Nicméně při použití vhodné zbraně a přizpůsobení techniky střelby lze negativní účinek ocelových broků snížit.

Pro zachování původní úpravy se mimo jiné iniciativy, které nám zaslaly své názory, vyslovila hlavně Česká společnost ornitologická, která "vedenou změnu zákona o myslivosti" ve svém vyjádření označila "za nešťastnou a nežádoucí". Své stanovisko podložila následujícími argumenty. Nebudu je číst všechny, ale ty hlavní jsou:

Na návrh poslance Papeže zahrnul do svého pozměňovacího návrhu zemědělský výbor ustanovení, které "rozšiřuje možnost používání jedovatých olověných broků při lovu vodního ptactva" tím, že dosud platný zákaz jejich používání má být nově uplatňován pouze při lovu na mokřadech.

Nová úprava zákona o myslivosti "je nadbytečná a matoucí", neboť "pojem mokřad není v české legislativě specifikován", vyjma Úmluvy o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva, v níž je obsažena velice široká definice.

Nejasný výklad toho, co se pokládá za mokřad podle zákona o myslivosti, může vést ke znemožnění kontroly dodržování příslušného ustanovení a tím pádem i prakticky k úplnému "zrušení zákazu" používání olověných broků.

Zařazení používání olověných brokových nábojů na seznam zakázaných způsobů lovu je zdůvodněno prokázaným faktem, "že olovo je jedovatá látka, která se hromadí v prostředí a způsobuje otravy živočichů".

Z dosud provedených výzkumů toxických účinků olova na živočichy i člověka vyplývá, že představuje závažné zdravotní riziko již při nízké koncentraci. Já jako vědec musím upozornit na to, že např. snižuje schopnost reprodukce, způsobuje poruchy růstu apod.

U kachnovitých byl ve Spojených státech prokázán výskyt otravy olovem, tzv. saturnismus. Často se jedná o nepřímý důsledek používání olověného střeliva, což bych chtěla podtrhnout, že je to nepřímý důsledek, kde je konzumováno olovo rozptýlené v bahně či písku, kde si ti kachnovití obvykle hledají potravu. V Kanadě bylo používání olověného střeliva při lovu stěhovavých ptáků zakázáno již v roce 1997, v USA dokonce v roce 1991. Tuzemské studie intoxikace u chovných kachen prokázaly otravu až v 35 % případů (Hanák a spol., 1977).

Co se týká dopadů na člověka, závažné riziko představuje zejména kontaminace lovné zvěře olověnými broky a jejich úlomky. Často není ani možné dohledat všechny fragmenty, především ty, které vznikly rozpadem po nárazu či otěrem, protože ty mívají velikost menší než 1 mm. Přesto právě tyto malé částice bývají příčinou vysoké koncentrace olova v tkáních. Zdravotní riziko nelze jednoduše snížit pouhým vynětím broků z ulovených zvířat, která jsou v potravinovém řetězci. V Grónsku provedené studie např. ukázaly, že i poté se v 1 g) zvěřiny nachází průměrně 1 mikrogram olova.

Z výše uvedených důvodů doporučuji Senátu Parlamentu ČR, aby přijal mnou předložený pozměňovací návrh, tj. předloženém návrhu zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou v části páté, článku VI vypustil odst. 2. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji a jenom připomínám, že jsme v obecné části rozpravy. Konkrétní pozměňovací návrh se pak musí předložit, pokud bude otevřena podrobná rozprava.

A nyní prosím o vystoupení paní senátorku Elišku Wagnerovou a připraví se pan senátor Pavel Lebeda.

Senátorka Eliška Wagnerová: Vážený pane předsedo, pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Slyšeli jsme od předkladatele, tedy od pana ministra, že cílem vládního návrhu zákona je vytvoření centrální evidence střeliva, zbraní a tak tedy vlastně zvýšení bezpečnosti.

O tom, o čem hovořila moje předřečnice, já nebudu hovořit a nebudu nyní samozřejmě činit žádné pozměňovací návrhy. Nicméně musím říct, že Poslanecká sněmovna v článku VI, bod 2. přidělala přílepek k tomuto zákonu. Přílepek, který

se týká jiného zákona, než je ten, který máme projednávat, a sice zákona o myslivosti. Ale dobře, to by ještě nebylo to nejdůležitější. Ovšem tento přílepek sleduje úplně jiný cíl, resp. účel, než sleduje právě vládní novela zákona.

Je nepochybné, že vznikl, jak jsme slyšeli, ve výboru, a je to určitě záměr určité lobby, řeknu to naplno, myslivecké lovy. Faktem je, že proti tomuto zájmu, který se promítl do textu, stojí, řekla bych, veřejný zájem, který hájí právě již zmíněné odborné společnosti, a nejhlasitěji se ozývala právě Česká společnost ornitologická. Ta hájí, tedy v mých očích, veřejný zájem, tudíž obecný zájem.

Pravda je – a nyní už je to vlastně k věcnému obsahu – že pokud bychom nechali projít zákon v tom znění, v jakém je, tak riskujeme vlastně ochranu, resp. bezpečí našeho zdraví, a to zdraví nás všech. Čili je tady opravdu porušováno nebo mohlo by být porušováno umožněním projití tohoto přílepku, že bude zasahováno do našeho zdraví tím, že zvířata budou prostě konzumovat ty olověné broky, a olovo "holt" je škodlivé, ale to tady lépe vysvětlila moje předřečnice.

Mám jenom za to, ale jsem prostě přesvědčena o tom, že stát je povinen přijímat opatření, která budou chránit zbytečné zásahy do našeho zdraví tohoto typu, zvláště jde-li o zásahy, které jsou výrazem projevu zájmu prostě určité partikulární skupiny. Jinými slovy, budu stejně jako paní senátorka Syková navrhopat pozměňovací návrh, pokud tedy dojde k tomu, že zákon se dostane do podrobné rozpravy, kde bude k tomu příležitost. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, paní senátorko. S přednostním právem nyní vystoupí místopředseda Senátu pan Zdeněk Škromach.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři. Dovolil bych si reagovat na vystoupení dvou předchozích kolegyň.

Ohlašuji rozpor zájmu, protože jsem myslivec, a já se k tomu přihlásím. Myslím, že každý by měl ohlásit, za čí lobby, jak bylo řečeno paní senátkou Wagnerovou, tady lobbuje. Ona tedy zobrazuje, že to je veřejný zájem, přitom je to zájem určité lobbistické skupiny, kterou tady pojmenovala, řekněme nějaké občanské sdružení, které se zabývá ornitologií, tomu rozumím a chápu to. Ale bylo by dobře, kdyby paní senátorka se přihlásila, že je také lobbista za tuto skupinu a nezakrývala to nějakým veřejným zájmem. Tento veřejný zájem vychází z dobré praxe i myslivců. To nejsou, proboha, žádní zločinci. Kdyby nebylo myslivců, tak dneska v lesích už žádná zvěř není. A nevím, jestli jedna nebo druhá paní senátorka si zkoušela někdy střílet s olověnými a s ocelovými broky, když to takhle odborně posuzují, ale musím říct, že to skutečně je určitý problém. A drobná úprava, která se tam objevila, je pouze reakcí na praxi, která ukazuje, že tak, jak tento zákon byl postaven, nebyl dobře, právě díky lobbingu určitých skupin, které se zakrývají za nějaký veřejný zájem.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. A nyní s přednostním právem pan senátor Vladimír Dryml, prosím.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, nejdřív mi dovoluňte, abych oznámil střet zájmů, protože jsem držitelem zbrojního průkazu už několik desítek let.

Vážení, my tady řešíme ptáky, zatím ne modré, ale řešíme je v podstatě. Chtěl bych říci, že přes 300 let se tady střílelo olověnými broky a nepozorují, že by český národ vymíral na otravu olovem.

Další věc. I ocelové broky ničí hlavně zbraní. To je sice záležitost myslivců, ale hlavně, když chcete chránit ptactvo, tak zraňují ocelové broky, ale nezabíjejí. A teď si tedy řekněme, co je lepší, když se tady někdo prezentuje jako ochránce ptactva.

A ekologické škody? Tady byla citovaná studie z roku 1977. Doufám, že jsem to nepřeslechl, to datum. Píše rok 2013. Věda – 97, a nyní je rok 2013. To znamená, že tady je rozdíl více než 30 let. Za tu dobu věda a medicína pokročily, takže se domnívám, že to není nejšťastnější přirovnání. Když někdo něco tvrdí, tak by měl tedy předložit důkazy čerstvější, a ne třicetileté.

Mně na celém zákoně vadí jiné věci. Uvědomme si, že tady jsme sklouzli někam jinam. Zákon byl oprávněně dán našemu VZVOB, protože jsou tady bezpečnostní rizika. Já jsem nedostal na zasedání výboru přesvědčivé vysvětlení, ono se to jaksi obešlo, jak to bude s exekutory, kteří za účelem exekurovat všechno, i za cenu toho, že třeba nemají pravdu, a jak vidíme při některých soudních výrociích, exekuce byla neoprávněná, ale nedá se nic dělat, odměna exekutorovi se musí ještě zaplatit – jak to bude tedy s exekucemi zbraní. Bude to exekurovat jenom ten exekutor, který bude mít zbrojní průkaz? Bude to uloženo u Policie ČR? To by mělo být! A jak tedy budou probíhat prohlídky zájemců o koupi zbraně? Jsou na to vlastně policisté vybaveni? Na to jsme odpověď z ministerstva nedostali!

A pak je tam ještě druhá věc, která mně docela vadí, je to zvýšení poplatků – správních poplatků. V průměru je to – poslouchejte, vážení – 45 %! S tím, že ona nám vlastně ubude práce, ale když nám ubude práce, tak je potřeba, abychom dostali více peněz. Protože my nebudeme dělat častěji správní úkony, ale právě proto musíme dostat více peněz. A že by průměrná hrubá mzda stoupla od roku 2004 o 45 %, jak se argumentovalo, to se mi také nezdá. Takže možná se už tady zavádí heslo – zvýšíme daně, zlepšíme lidem život tím, že budeme neustále zvyšovat správní poplatky!

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Nyní vystoupí pan senátor Pavel Lebeda, připraví se pan senátor Jaroslav Palas.

Senátor Pavel Lebeda: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, především chci na úvod uvést, že bych byl velice nerad považován za lobbistu čehokoliv, lobby, ať už myslivecká, tabáková nebo autodopravců, to jsou asi ty nejmocnější, jsou mi trnem v oku, tak jako mnohým z vás. Já chci reagovat na vystoupení kolegyně Sykové i kolegyně Wagnerové.

Jsem samozřejmě příznivcem životního prostředí, jeho uchování a péče o něj. Jako lékař také dobře vím o toxicitě olova a toxikologie tohoto těžkého kovu je významná. Nicméně prosím o jakousi uměřenost. Představa, že si zničíme životní prostředí v mokřadech tím, že se tam bude tvořit vrstva olověných broků, je poměrně úsměvná.

Můj tatínek je, nebo byl myslivcem a celý život jsem velice konzumoval zvěřinu, tedy dost často, a ta byla zabita olověnými broky, a na mém zdraví se to nikterak neprojevalo. Olověným střílivem se celá staletí lovila zvěř a aristokracie se téměř výhradně živila takto ulovenou zvěří. Naše aristokraty kosila francouzská nemoc, případně dna, ale na otravu olovem nestonali. Já si otravu olovem představuji tak, že Jim napumpuje do Joea plný zásobník svého derringeru olovem. (Pobavení v sále.) To je podle mě otrava olovem.

Já mám takovou představu o jisté uměřenosti; a olověné náboje bych trošku jaksi odpustil. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Nyní prosím pana senátora Jaroslava Palase, aby se ujal slova. Připraví se pan senátor Tomáš Jirsa.

Senátor Jaroslav Palas: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, já si dovoluji odmítnout argumentaci obou vystoupivších senátorek, ale než tak učiním, musím oznámit střet zájmů, neboť jsem také držitelem zbrojního průkazu a navíc jsem před sebou Českomoravské myslivecké jednoty.

Argumentace, která z úst obou senátorek zazněla, skutečně byla do jisté míry tendenční, protože Evropská unie zakazuje používat olověné střelivo, ale skutečně jenom na mokřadech. A to proto, že se v tělech uloveného ptactva, kachen divokých, skutečně našla rezidua po olovu. U nás se tento zákaz dostal na veškeré vodní plochy a tudíž i na rybníky, kde je hladina řekněme dva, tři, čtyři metry a kde olověné střelivo vůbec ničemu nevadí. Pro dokreslení mé argumentace si vás dovoluji upozornit na případy, kdy poklesne hladina například přehrady o dva, tři metry. Běžte se podívat na obnažené břehy a uvidíte tam spoustu olůvek utržených s vlasci, a když si vezmete kbelík, tak nasbíráte kilogramy, kilogramy olova! A to nevadí v podstatě ničemu. Tady jde skutečně o to, že na mokřadech vodní ptactvo, které sbírá potravu, omylem konzumuje broky, tam může dojít ke kontaminaci organismu.

Druhá argumentace, která tady zazněla, že Spojené státy a Kanada zakázaly již dávno střelivo, není pravdivá. Já jsem si ověřil u generálního ředitele Sellier & Bellot, v tuto chvíli mají připraveny dva kontejnery tohoto střeliva pro Spojené státy americké a jeden kontejner pro Kanadu, kde se běžně toto střelivo používá i dál.

Takže v závěru chci říci, že návrh pana poslance Papeže, tak jak byl formulován a jak byl schválen Poslaneckou sněmovnou, je naprosto namístě.

A ještě jeden argument si dovoluji sdělit ve vztahu k odpůrcům olověného střeliva. Účinnost ocelových broků je výrazně nižší. Dochází k poranění ptactva, které vzápětí, za dva až tři dny, jině v bolestech. Účinnost je nižší proto, že se ocelové broky nedeformují, prostě tělem ptactva při lovu pouze proletí, poraní ptactvo, které následně hyne. Takže znovu opakuji, pozměňovací návrh, který přijala Poslanecká sněmovna, který podal pan poslanec Papež, je naprosto namístě a koresponduje se situací, která je praktikována v Evropské unii. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji. Prosím o vystoupení pana senátora Tomáše Jirsu. Připraví se pan senátor Jan Hajda.

Senátor Tomáš Jirsa: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jak tady všichni prohlašují na začátku, jestli nejsou ve střetu zájmů, tak tedy já nejsem myslivec, v životě jsem na žádné zvířátko nevystřelil a už asi nezačnu. Nicméně jsem velmi ostražitý ke všemu, co vychází z dílny Strany zelených. Protože zelení vždycky všechno halí do krásných zájmů, ať už to byla podpora obnovitelných zdrojů, šumavská tragédie, trvalé blokování dálnic, hájí to různými veřejnými zájmy, ovšem všechny tyto věci ve svém důsledku zhoršují zdraví našich obyvatel. Takže když čtu v pozměňovacím návrhu paní kolegyně Wagnerové, že ekologičtí odborníci rozhodně varují, tak hned mi začne blikat v hlavě kontrolka, jací ekologičtí odborníci. A myslím, že to pan Palas popsal poměrně přesně, že tady máme pozměňovací návrh, který donutí myslivce, a znovu říkám, nepatřím

mezi ně, střílet nekovovými broky, které ty ptáky zraňují a ti ptáci hynou v bolestech po několika dnech někde jinde. Takže je to krásný návrh se špatným koncem. Budu hlasovat proti. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Prosím, pan senátor Jan Hajda je poslední přihlášený.

Senátor Jan Hajda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážená kolegyně a kolegové, nejsem ve střetu zájmů, poněvadž nejsem myslivec, ale po tom, jak chodím, nebo znám situaci na svém okrese a hovořil jsem s myslivci, podporuji vládní návrh.

Za prvé ocelové bloky způsobují pouze bolest, olověné jsou účinné. A proč musí být účinné? První dvě paní senátorky hovoří za určitou lobbistickou skupinu. Jaká je situace dnes, když vezmu okres Břeclav?

Za prvé je to absolutní přemnožení kormoránů. Do minulého roku za škody, které kormorán páchal, dostávali rybáři náhrady. Ovšem letos od 1. dubna byl kormorán ministerstvem životního prostředí vyňat z chráněných zvířat, takže tady zůstává proti milionovým škodám – jenom v Břeclavi na jednom rybníku, kde s rybáři spolupracují, jsou to ročně dva miliony škody – zůstává ta zbraň jedinou obranou pro tyto rybáře.

Pokud se týká těchto ekologických skupin, myslím si, vážená kolegyně, kolegové, ještě dvě věci. Za prvé každý z vás asi ví, že Lednice, Lednický zámek je dílo, které nám tady zůstalo historicky. Pokud jste v současném období prošli tím krásným parkem apod., tak díky těmto ekologickým skupinám jsou tam natolik přemnožení bobři, že likvidují 300 – 400 roku staré stromy apod., a toto nikomu nevadí, na toto nikdo nepoukazuje. Navíc v současném období, pokud jsem si zjišťoval informace, některé vodní toky díky přemnožení vyder jsou absolutně bez ryb. Takže já bych rád věděl, jaká v tomto směru je zodpovědnost vůči společnosti těchto ekologických skupin, a proto budu hlasovat pro vládní návrh.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Zdeněk Škromach. Připraví se paní senátorka Eva Syková.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedo, pane ministře, vážená paní senátorky, páni senátoři, je docela zajímavé sledovat, jak se vlastně vede debata o naprosto minoritní záležitosti v rámci celého návrhu zákona. Já bych rád vrátil pozornost k meritu věci. Byl bych rád, kdyby nás pan ministr ujistil o tom, že centrální registr a všechno, co s tím bude souviset, bude daleko lépe připraveno. Otázkou je, zda lhůty, které jsou tam stanoveny, už jsou dostatečné na to, aby se neopakovaly podobné případy, jako bylo u centrálního registru vozidel nebo jiných centrálních registrů, kdy tyto systémy dodneška komentují média a sledují s napětím, jestli fungují nebo nefungují. Takže jenom v této věci prakticky bych chtěl od pana ministra konkrétně slyšet, jak předejde jeho resort problémům, které tady už v minulosti byly, a jak se z nich poučili.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Prosím o vystoupení paní senátorku paní Evu Sykovou. Je zatím poslední přihlášená.

Senátorka Eva Syková: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážení přítomní. Možná, že z mého delšího proslovu nevyplývala základní fakta, proč pozměňovací návrh navrhuje. Chtěla bych upozornit, že nevím, proč mě

spojujete se Stranou zelených, nemám s ní nic společného. Mně tam vadí několik fakt, která jsem řekla a zopakuji je znovu. To je:

Prvním faktem je, že tato část zákona je přílepem. Ta tam nemá co dělat. Má se řešit nějakým jiným způsobem. Tato kratičká věta nepatří do tohoto zákona.

Druhým faktem je, že Českou republiku zavazuje mezinárodní úmluva. A mezinárodní úmluva mluví o tom, že bychom to měli zakázat.

Za třetí – je to nevymezení mokřadů. Proti tomu jsem vlastně vystupovala. Prostě to vyžaduje zvláštní novelu, a aby se tím někdo zabýval systematicky. Takže pokud v právním řádu znamená ohrožení nenaplnění mezinárodní úmluvy tím, že nevymezíme, co jsou to mokřady, tak je to chyba tohoto přílepu k zákonu. Tedy je třeba nejprve vymezení mokřadů.

Za čtvrté – jde-li tedy o tak závažnou věc v praxi, nic nebrání předložení takové změny v řádném legislativním procesu, za vyjádření všech případných míst, která se k tomu mají vyjádřit, a nebudeme tady mluvit o lobbistických skupinách apod. Tak ať se k tomu všichni odborníci skutečně vyjádří. Jedná se o normální proces.

Za další – nevím, o co tady vlastně jde, protože jsou i jiné slitiny než je olovo, tedy jsou i slitiny, které mohou nahradit ocel nebo čisté olovo, které je samozřejmě možné používat. Jde tady tedy o to, aby byla uvolněna distribuce olověných broků, nebo o co vlastně jde?

A tím nejdůležitějším faktem, který jsem tady přednesla, je fakt, že mně osobně jako lékařce jde o zdraví nás všech. Bylo prokázáno, že skutečně, ne u ptáků, ale u lovné zvěře, kterou konzumujeme běžně v restauracích, je procento olova vysoké. To, že naši předci na to neumírali a že tedy nechodíme s otravou z olova do nemocnic, to je irelevantní. Protože stejně jako vliv špatného životního prostředí, tak chronické malé dávky olova poškozují naše zdraví a není to ani možné žádným způsobem prokazovat. Je možné jenom prokazovat, jak velké množství olova jsou naši občané vystavováni.

Z tohoto důvodu si myslím, že je tento skrytý, maličký přílepek k zákonu tam přidán nesprávně a že by měl být řešen jinou cestou.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. S přednostním právem pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, pane ministře, paní senátorky, páni senátoři, já už to tady nechci dále prodlužovat. Myslím si, že rozhodneme hlasováním. Ale – vaším prostřednictvím, pane předsedající, k paní senátorce Sykové – my tady pracujeme s materiálem, který nám poslala Poslanecká sněmovna a vláda. Vy v podstatě možná máte i pravdu, ale my nemůžeme dělat něco tak radikálního, jako je třeba vyškrtnout, vypustit určitou část. Můžeme, ale vzhledem k tomu, v jakém postavení v současné době je Senát vůči Poslanecké sněmovně, je to otázka, domnívám se, značně iluzorní. Ostatně jsme to viděli i na jiných případech, a není to jenom otázka týkající se myslivosti.

Ano, můžeme zaměnit jiné prvky, třeba olovo za zlato, to už se pokoušeli alchymisté, transmutace se to jmenovalo. Jestli je to váš návrh, nevím, jestli projde v současné finanční krizi. Otázka je, odkud se olovo v lovné zvěři vlastně bere, jestli to je skutečně z broků, nebo jestli je to z jiných zdrojů, které jsou v přírodě. Velmi mě mrzí to, že se tady mluví o zpochybňování mezinárodní smlouvy, úmluvy. Mezinárodní úmluva mluví pouze a pouze o mokřadlech. O ničem jiném v mezinárodní úmluvě se nemluví. Takže to není, že bychom to

měli plošně všude zakázat. Pouze na mokřadlech. A že mokřadla nejsou definována, je otázka toho, kdo mezinárodní úmluvu takto tvořil. Takže my tady nezpochybňujeme mezinárodní úmluvu, ale bohužel každý zákon a každá úmluva má svoje hranice.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji a prosím o vystoupení paní senátorku Elišku Wagnerovou.

Senátorka Eliška Wagnerová: Pane předsedo, pane ministře, dámy a pánové. Jsem dojatá péčí některých senátorů o humánní umírání ptactva, ale škoda, že se nezajímají víc o jaksi humanitu života některých členů společnosti. To je jedna věc. Zapomeňme tedy na věcné argumenty, které tu vznášela paní kolegyně Syková, nebo které jsem zmínila já. Já bych vás velmi prosila, abyste se zaměřili na formální argument, totiž, že jde o přílepek, že jde o přílepek, který svým cílem sleduje úplně jiný účel, než sleduje tento vládní návrh a abyste se rozpomenuli na to, bych vás prosila, že to byl právě Senát, který bojoval proti této přílepkové praxi a tudíž, že bychom měli dnes této dobré senátní tradici jaksi dostát. Takže vás velmi prosím, abyste se zamysleli nad touto věcí skutečně jen z tohoto pohledu a zvážili, zda bude namísto potom případně vyhovět příštím, snad, pozměňovacím návrhům. Z tohoto důvodu. Děkuji vám.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji. Kdo další se hlásí? Nikdo se nehlásí. Rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda si přeje vystoupit, byl dotazován, předpokládám, že ano. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři. Já rozumím dotazům, které se týkají konkrétně registru, byť musím panu kolegovi Škromachovi poměrně upřímně říci, že jako resortní ministerstvo, pod které to přímo spadá, teď nejsem schopen do detailu popsat přípravu a předpokládám, že ministerstvo vnitra předkládá tento materiál a ve věcné přípravě je připraveno tak, aby tento registr nepřinesl žádnou bolest českým občanům, jako se to u některých registrů podařilo. Já na tom mám naprosto stejný zájem, jako pan kolega Škromach.

Musím říci pár poznámek k diskusi. Už jsem dlouho nebyl v Senátu, tak je pro mě poměrně oživující úvodní rozdělení se do holistických triček, kterým tady zahajujete debatu. Bylo pro mě poměrně zajímavé, to je poměrně hezký fenomén a dovolím si říci pár poznámek k diskusi; a také si je dovolím říci jako lékař.

Paní doktorko, používat tady argumenty, že broky a přítomnost olova ve stravě jsou něčím dramatickým, co ohrožuje naši populaci, považuji za věc, která asi z odborného hlediska k diskusi být může, ale obávám se, že co se stravy týče, tak zdraví českého národa – vy to asi víte, stejně jako já – spíše ohrožuje nadměrné používání stravy, které potom třeba vede k obezitě, k vysokému tlaku. Pak je řada nezdravých potravin, u nichž jsem si úplně jist – a tady bych si dovolil s dámami senátorkami nesouhlasit – jestli právě problematika, kterou jsme tady řešili ve formě lovení broky, je něčím, čím bychom se v této chvíli měli zdravotně zabývat. A poměrně rozumím – a tady říkám, že nejsem držitelem žádného mysliveckého průkazu, nikdy jsem žádné zvíře nestřílel, a ani nehodlám.

Ale považuji řadu argumentů, které tady padly, za racionální a věcné. Takže bych doporučoval, kdyby tento návrh zůstal tak, jak byl, protože třeba ono to má potom vazby na takové věci, které se zase dotýkají rybářství, poškozování rybářů kormoránem a podobnými řekněme druhy ptactev, takže mně tato

argumentace přišla velmi racionální a logická. Doporučoval bych podržet se věcného návrhu, tak jak byl. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane navrhovateli a prosím garančního zpravodaje, aby se vyjádřil k proběhlé rozpravě.

Senátor Jaroslav Sykáček: Vážený pane předsedo, dámy a pánové. Rozprava byla poměrně značná. Někteří senátoři se vyjádřili i vícekrát.

Vzal bych to postupně. Nejzásadnější připomínky byly od paní senátorky Sykové a od paní senátorky Wagnerové, které navrhly i pozměňovací návrhy. V těchto návrzích je vlastně řečeno, o co konkrétně jde. Jedná se o zúžení používání olovených broků v mokřadech. Z návrhu vyplývá, že žádají, aby zákaz se nezužoval, ale byl obecný – v podstatě takto laicky řečeno.

Paní senátorka Wagnerová při svém posledním vystoupení v podstatě řekla, abychom zkusili zapomenout na všechny, řekněme výtky, a abychom se na to zkusili podívat z toho pohledu, že se jedná o přílepek.

Jinak vystoupil pan senátor Škromach, vystoupil dvakrát, reagoval na paní senátorku Sykovou a paní senátorku Wagnerovou.

Byla tu zmínka, že i u ornitologických společností může jít o lobbování. Byla tu zmínka, že myslivci také řeší zájem společnosti. Dále pan senátor Škromach požádal o ujištění ministra Kuby ve věci, že registr bude funkční a že s ním nebudou takové problémy, jako jsme zažili už i mnou zmíněným registrem vozidel a další.

Dále vystoupil pan senátor Dryml, vystoupil také, pokud se nepletu, dvakrát. Byla tu zmínka, že dnes řešíme ptáky – zatím ne tedy modré...

Předseda Senátu Milan Štěch: Pane senátore, účelem závěrečného zpravodajského vystoupení není opakovat, co jednotliví senátoři říkali, ale shrnout diskusi – kolik, co a jaké byly hlavní směry, a jinak všichni tady byli přítomní a slyšeli jednotlivá vystoupení.

Takže nechci zasahovat, resp. vaše práva každého předkladatele, ale myslím si, že bychom se měli držet merita věci. Děkuji.

Senátor Jaroslav Sykáček: Dobře, děkuji, pane předsedo, za upozornění.

Takže první základní bod, jak jsem řekl, jinak vystoupil pan senátor Dryml, ten se zeptal a pokusil se mu na to odpovědět pan ministr, nevím, jestli to bylo dostatečné.

Dále pan senátor Lebeda, pan senátor Palas, pan senátor Jirsa, pan senátor Hajda. Z jejich vystoupení jsem vyrozuměl, že podporují stávající znění, které nám bylo postoupeno Poslaneckou sněmovnou. Jestli tak to stačí, pane předsedo?

Předseda Senátu Milan Štěch: Stačí, děkuji. Takže vážené kolegyně, vážení kolegové, v usnesení garančního výboru byl podán návrh, abychom návrh zákona schválili tak, jak nám byl postoupen Poslaneckou sněmovnou. Připomínám, že v rozpravě zaznělo avízo, že by někteří senátoři a senátorky chtěli, aby byl návrh puštěn do podrobné rozpravy, aby mohli předložit pozměňovací návrh a hlasovalo se o něm. Ale teď podle pravidel našeho jednacího řádu budeme hlasovat o návrhu schválit návrh zákona postoupený z Poslanecké sněmovny.

Byl podán návrh schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Přítomno 63 senátorek a senátorů, kворum 32.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Hlasování č. 4. Registrováno 64, kворum 33. Pro návrh 44, proti 5.

Návrh byl schválen. Děkuji panu předkladateli. Děkuji zpravodaji.

My se vystřídáme v řízení schůze.

Další část schůze řídila 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Milé kolegyně, milí kolegové, dalším bodem našeho programu je

2.

Návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) (senátní tisk č. 87)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 87. Návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba, kterého prosím o přednesení návrhu. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, dovoluji, abych za pana ministra Kubiceho stručně uvedl vládní návrh zákona o státním občanství. Návrh představuje komplexní právní úpravu, jež by měla nahradit dosavadní předpisy.

Navrhovaný zákon přejímá řadu institutů ze současné právní úpravy. Současně však v některých představuje i významné změny. Jde zejména o následující:

Návrh usnadňuje nabývání státního občanství ČR bývalým československým nebo českým státním občanům; a dále občanům jiných členských států EU. Pokud jde o podmínky navrhované pro udělení státního občanství, jsou srovnatelné s právní úpravou v ostatních evropských státech, ať už jde o délku pobytu, znalost jazyka a reálií. Obecně integraci žadatele o udělení státního občanství do společnosti, trestní bezúhonnost a další dodržování právních norem a v neposlední řadě i bezpečnostní zájmy státu.

Další zpřísnění těchto podmínek podle pozměňovacích návrhů přijatých ÚPV nedoporučuji. V pozměňovacím návrhu uvedené prodloužení délky pobytu by znamenalo rozpor s Evropskou úmluvou o státním občanství.

Návrh definitivně uzavírá problematiku nabývání státního občanství slovenskými státními občany v souvislosti se zánikem společného státu. Slovenští státní občané se po uplynutí jednoročního přechodného období dostanou do stejného režimu jako občané jiných členských států EU.

Velmi významnou změnou, kterou návrh přináší, je možnost vzniku dvojího státního občanství. Pozbytí cizího nebude nadále podmínkou pro udělení českého státního občanství. A naopak, nabytím cizího nedojde k zániku českého.

Návrh dále umožňuje obnovit řízení o udělení občanství, pokud žadatel zatajil informace, které by jinak české státní občanství neumožňovalo udělit.

Návrh vylučuje soudní přezkum u rozhodnutí, kterými byla zamítnuta žádost o udělení státního občanství na základě stanoviska policie nebo zpravodajské služby, které obsahuje utajované informace. Důvodem je ochrana vyšetřování nejzávažnější trestné činnosti nebo jiného bezpečnostního zájmu státu.

Zároveň je však třeba uvést, že na udělení státního občanství neexistuje právní nárok. Proto nedoporučuji přijmout ani pozměňovací návrh ÚPV, který se týká soudního přezkumu. Návrh rovněž umožňuje vést řízení, zda souhlasné prohlášení rodičů o ukončení otcovství občana ČR nemá pouze účelový charakter, jehož smyslem je legalizace pobytu matky na území ČR. Pokud se prokáže, že určení otcovství bylo fingované, dítě státní občanství ČR v tomto případě pouze nenabude.

Myslím, že to je shrnutí za ministerstvo vnitra, které jsem si vám dovilil předložit k návrhu zákona o státním občanství ČR a změně dalších zákonů. Děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane ministře. Opět vás požádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal ÚPV. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 87/2. Zpravodajem výboru byl určen senátor Tomio Okamura. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona VZVOB. Tento výbor přijal usnesení, které máte jako senátní tisk č. 87/1.

Zpravodajem výboru je pan senátor František Bublan, kterého nyní prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore.

Senátor František Bublan: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, návrh zákona o státním občanství má nahradit současnou právní úpravu, tj. zákon č. 40/1993 Sb., o nabývání státního občanství a zákon č. 193/1999 Sb., o státním občanství některých bývalých československých státních občanů.

Dovolte mi krátkou genezi. Základem pro přípravu tohoto zákona se stala analýza právní úpravy nabývání a pozbývání státního občanství, kterou vláda projednala již v červenci 2005. Z této analýzy vycházel i věcný záměr zákona. Ten byl schválen v roce 2008. Po dlouhém připomínkovém řízení byl zákon projednán a schválen vládou 3. října 2012.

V Poslanecké sněmovně byl zákon schválen 27. března a po přijetí asi 50 pozměňovacích návrhů. Říkám to zcela záměrně, protože zákon je určité novum. Není to novela stávajícího zákona, ale je to nový zákon o státním občanství. Je to norma docela důležitá a v jistém směru i převratná. V této souvislosti mě trochu mrzí, že pan ministr vnitra se omluvil, a není přítomen tomuto projednávání.

Dovolte mi citovat usnesení nebo nálezný Ústavního soudu č. 207 z roku 1994. Bude to pro projednávání docela důležité. Tam se praví, že státní občanství lze definovat jako časově trvalý, místně neomezený právní vztah fyzické osoby a státu, který je proti vůli fyzické osoby zpravidla nezrušitelný, na jehož základě vznikají subjektům vzájemná práva a povinnosti spočívající zejména v právu fyzické osoby na ochranu ze strany státu na jeho území i mimo ně, v právu pobytu na jeho území a v právu účasti na správě veřejných záležitostí.

Povinností občana je především věrnost státu, závazek k jeho obraně, výkon určitých funkcí, ke kterým je povolán a dodržování právních předpisů státu i mimo jeho území. Konkrétní obsah státního občanství je určen zákonodárstvím

jednotlivého svrchovaného státu. Je výsostným právem státu určovat podmínky, za kterých se nabývá a pozbývá státní občanství.

Tolik z nálezu Ústavního soudu č. 207.

V souladu s touto poslední větou z usnesení, tzn. o podmínkách – návrh respektuje a zohledňuje mezinárodněprávní závazky ČR, tj. příslušné smlouvy týkající se občanství a úmluvy – např. Evropskou úmluvu o státním občanství, Úmluvu o omezení případu bezdomovectví, právní postavení uprchlíků a dalších podobných norem.

Zrušením stávajícího zákona č. 40/1993 dojde k zrušení ustanovení, které bránilo tzv. bipoilitismu, tedy dvojímu občanství, a tedy povinnost vyvázat se ze státního svazku cizího státu. Už to zmínil pan ministr. V této souvislosti také ČR zrušila dvoustranné smlouvy uzavřené za účelem zamezení dvojího občanství – např. s USA a některými bývalými socialistickými státy.

Rovněž tak dojde k ukončení možnosti pro slovenské státní občany nabývat české občanství zjednodušeným způsobem, tj. prohlášením, resp. omezuje se tato možnost na jeden rok po nabytí účinnosti tohoto zákona.

Teď několik málo slov k obsahu.

Nejpodstatnější částí obsahu zákona jsou ustanovení definující sedm způsobů nabývání státního občanství. Je to narozením, určením otcovství, osvojením, nalezením na území ČR, udělením, prohlášením a svěřením do ústavní nebo pěstounské péče.

K zásadní změna dochází k nabývání občanství určením otcovství. Pokud matka není občankou ČR, avšak je občankou EU anebo má trvalý pobyt na území ČR, stačí souhlasné prohlášení rodičů. Pokud matka není občankou ČR ani EU, nemá trvalý pobyt na území ČR, vyžaduje se genetická zkouška. V případě odmítnutí nabízí návrhu zákona v § 28 náhradní řešení. Dítě může získat občanství v zjednodušeném správním řízení. Jde o to, aby se během asi 3 let prokázalo, že nešlo o fingoané otcovství, ale otec se skutečně během 3 let o dítě stará a zůstává s rodinou.

Ke změnám dochází také při udělování občanství. Zakotvují se nově některé podmínky, např. znalost ústavního systému, základní orientace v kulturních a historických reáliích, prokázání výše a zdrojů příjmů, prokázání toho, že žadatel poslední 3 roky výrazně nezatežoval systém sociální podpory. Řízení a udělení státního občanství je řízením správním ve smyslu správního řádu. Nově se zavádí, že správním orgánem je krajský úřad, kde má žadatel trvalý pobyt.

K podání žádosti se vyžaduje osobní účast žadatele. V žádosti se vyjadřuje také obecní úřad, v jehož obvodu žadatel bydlí. Lhůta pro vydání rozhodnutí se prodlužuje z dosavadních 90 dnů na 180. U žadatelů starších 15 let si MV vyžaduje stanovisko policie a zpravodajských služeb. Pokud takové stanovisko obsahuje utajované informace, nestává se ze zákona součástí spisu. MV pouze uvede, že k zamítnutí žádosti došlo z důvodu bezpečnosti státu. Proti tomuto rozhodnutí je možno podat opravný prostředek ministru vnitra, avšak jeho soudní přezkum, jak již zde bylo zmíněno, je vyloučen.

Zákon rovněž vymezuje, a to taxativním způsobem, případy, kde je možné nabýt českého občanství prohlášením. Týká se to především emigrantů, kteří v důsledku dvoustranných smluv ztratili české občanství.

Účinnost je navržena od 1. ledna 2014.

Zákonem se zabýval VZVOB na své 8. schůzi. Přijal toto usnesení:

1. Doporučuje schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

II. Určuje zpravodajem výboru k projednání na schůzi Senátu senátora Františka Bublana.

III. Pověřuje předsedu výboru senátora Jozefa Regece, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore. Také vás požádám, abyste zasedl u stolku zpravodajů. Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj ÚPV pan senátor Tomio Okamura. Přeje. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomio Okamura: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ÚPV projednal tento návrh zákona o státním občanství ve velmi obsáhlé diskusi. (Měli jsme na to půl hodiny, nakonec to byla hodina a půl.) Vyjádřili se jak zástupci ministerstva vnitra, senátoři a další hosté.

Výsledkem bylo, že jsme doporučili Senátu Parlamentu ČR vrátit projednávaný návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, které ÚPV přijal. Tyto pozměňovací návrhy byly předem projednány i s legislativním odborem čili jsou v souladu.

Já tady mohu jenom zopakovat, že náš ÚPV – po velmi dlouhé diskusi – doporučuje vrátit Poslanecké sněmovně návrh zákona s našimi pozměňovacími návrhy, které byly přijaty ÚPV. Děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane kolego. Nyní se musím zeptat, zda někdo navrhuje – podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Pan senátor Grulich chce podat tento návrh? Prosím, hlase se, až bude otevřena rozprava...

Nikoho takového tedy nevidím, Mohu otevřít obecnou rozpravu.

Do obecné rozpravy se jako první a s právem přednostním přihlásil pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, senátorky, senátoři, velmi mě mrzí, že pan zpravodaj, pan senátor Bublan – vaším prostřednictvím – tady nepřčetl usnesení VZVOB, který je garantem celého tohoto zákona! Ostatně se domnívám, že by to mělo být prvořadou povinností každého, kdo "zpravodajuje" rozhodnutí některého výboru, aby řekl, jak to vlastně je! Na rozdíl od zástupce ÚPV.

VZVOB se usnesl na tom, že doporučuje k schválení tento zákon – bez některých pozměňovacích návrhů, které dával pan senátor Bublan a pan senátor Štětina.

Chtěl bych upozornit, že není náhodou, že náš výbor je garančním, že to není ÚPV, ale VZVOB! Protože jde o bezpečnost státu! O bezpečnost naší země! Jde o velmi citlivá témata!

Už nyní se rozvolňují některá kritéria pro udělování občanství. Byla otázka testů – genetických testů, jestli to je, nebo není velký problém. Jak moc to má co do činění s demokracií. Každá demokracie má ale své určité hranice. Pokud oba rodiče prohlásí, že dítě je jejich, tak by tam neměl být žádný problém. Chtěl bych zdůraznit, že není žádný, žádný právní nárok na to, aby někdo získal státní občanství!

Jsou země, kde se čeká nejen několik let, ale více než třeba 10 let, jako je třeba Švýcarsko, Spojené státy. Jsou státy, kde ani někdy občanství někteří nedostanou, a nikdy se ani nedozví, proč ho nedostali.

Byla velká diskuse na výboru o tom, jestli i rozhodnutí zpravodajských služeb a policie, jestli by mělo být přezkoumáváno státem. Pan senátor Bublan – vaším prostřednictvím, paní předsedající – myslím, že nevyzradím žádné tajemství, dokonce vyslovil názor, že zpravodajské služby zneužívají toho, že někomu chtějí, nebo nechtějí dát souhlas k získání státního občanství.

Vážení, je to ale otázka toho, jak fungují zpravodajské služby v ČR. Je záležitostí jiných orgánů, třeba komise pro dohled nad BIS v Poslanecké sněmovně, aby zabránila těmto neskutečným věcem, protože jsou to vážné signály o tom, že může docházet k zneužívání tajných služeb v některých věcech.

A to je velmi alarmující skutečnost. Ale prosím, to nemá co společného s tímto, protože si uvědomme, že pokud celou věc budou přezkoumávat soudy, a to i věci týkající se činnosti zpravodajských služeb, tak se můžeme dostat do velmi nepříjemných situací! Možná, že mi namítnete, že někteří soudci už dnes se setkávají s některými těmito věcmi. Ale uvědomme si, že každý z těch lidí má i právo na obhájce, ten má právo se seznamovat se všemi skutečnostmi a věcmi, a už se rozšiřuje okruh lidí, které se dostávají k těmto citlivým datům.

Podle informací prvního náměstka ministra vnitra by mohlo jít i o to, že se neúměrně zatíží české soudy a mohlo by vznikat až tisíc soudních sporů.

Paní senátorka Wagnerová, vaším prostřednictvím, paní předsedající, nad tím kroutí hlavou. To jsou informace, které se dostaly na zahraničním výboru z úst prvního náměstka ministra vnitra! A já se domnívám, že to je tak vážná osoba, že jí musíme věřit. A proto jsme se v rámci této diskuse zabývali těmito problémy.

Chtěl bych říci jedno. Není možné, abychom přistoupili na to, aby se neúměrně prodlužovalo vzhledem k tomu, jestli sociální a zdravotní výhody pro české občany budou větší nežli na Slovensku, to, že někdo neví, jak se má po tolika letech rozhodnout, jestli bude českým nebo slovenským občanem. Vezměme si, kdy došlo k rozdělení českého státu.

A návrhy jisté nevládní organizace, nebudu ji tady jmenovat, demokraticky jsme si vyslechli jejich pět návrhů, jsou pro nás nepřijatelné. Argument, že někdo neumí ani po tolika letech administrativně dokázat, aby požádal o změnu občanství? Když to nedokázal po tolika letech, tak pochybuji, že se to naučí za příštích 10 let, jak byl některý z těch návrhů.

Chtěl bych své vystoupení uzavřít tím, že já osobně stojím za stanoviskem, které nám předneslo ministerstvo vnitra na schůzi výboru. Chtěl bych říci, že výbor souhlasil s tím, co nám přišlo z Poslanecké sněmovny, bez možných pozměňovacích návrhů, které byly předloženy na výboru.

A chtěl bych uzavřít jedním možná citátem: Když jsem v římském státu, musím se chovat jako Říman!

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Jenom musím v této chvíli říci, že nebudu nic vyřizovat, protože jste paní senátorce nic nevzkázal, jenom jste za prvé komentoval její mimoslovní komunikaci. A za druhé, pan senátor Bublan návrh usnesení přečetl a já jsem zaevidovala, že z výboru je schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

Dále se do rozpravy přihlásil pan senátor Tomáš Grulich. Prosím, pane senátore.

Senátor Tomáš Grulich: Vážený pane ministře, vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové. Nejdříve bych si dovolil obecně tento zákon komentovat i z hlediska evropských zákonů. Zatímco my jsme v ČR

poměrně restriktivní a navazujeme na silně restriktivní zákony z doby komunistické éry, tak po roce 1989 jsme tento zákon postupně liberalizovali. I dnešní zákon má nakročeno k větší liberalizaci, než tomu bylo u zákona předchozího.

V některých západoevropských zemích došly tyto zákony k velmi silné liberalizaci, jež se odrazila ve vnitřní politický problém, tak např. ve Velké Británii, v Holandsku z velmi liberální podoby ustupují a objevují se zákony, které jsou restriktivnější. Mohu tedy říct, jako by se to od nás zleva posouvalo k liberální politice a na západě od liberální k restriktivní politice, a my se ve středu scházíme. Považuji tento zákon za přesně tak vyvážený, který kopíruje zkušenost západoevropských zemí a zase přichází s určitou liberalizací.

Proto my dovolu, abych odmítl návrh ústavně-právního výboru, kdy jeho pozměňovací návrhy jsou podle mého názoru zase restriktivnější. Např. uvedu, že pobyt, který byl požadován na pět let, je tady navrhováno, aby se rozšířil na osm let, nebo se zde zdvojnásobuje počet let, ze tří let na šest let.

Stejně tak, když jsou vyjmuty ze zkoušky z češtiny děti, které chodí do školy a minimálně tři roky s výukou češtiny, tak považuji za rozumné, aby nemusely dělat zkoušky. Není to nebezpečné.

Stejně tak je tady určitý benefit pro lidi nad 65 let. Jestliže si člověk uvědomí, že se třeba slučují rodiny a přichází sem někdo, komu je víc než 65 let, tak chtít na něm, aby dobře zvládal češtinu, je, myslím si, už zbytečně příliš přísné.

Ale velmi rád bych avizoval jeden pozměňovací návrh, který vám byl rozeslán. Já jej samozřejmě zatím nebudu číst, ale chci jej avizovat a především jej chci zdůvodnit.

Jde o to, že ve vládním návrhu, a já jsem se účastnil přípravy tohoto zákona a velmi jsem to sledoval jako předseda komise pro Čechy žijící v zahraničí, a konzultoval jsem to s řadou Čechů žijících za naší hranicí, nebo řekl bych daleko lépe, s českou diasporou, zůstávají nám velké problémy s dětmi. Zákony se totiž postupně měnily a je zcela běžné narazit na rodinu, kdy jedno dítě se narodilo v České republice, odešlo s rodiči do zahraničí, druhé dítě se narodilo např. ve Švýcarsku, získalo posléze švýcarské občanství. A teď jedno dítě má české občanství a druhé ho mít nemůže a nemůže ani prohlášením toto občanství získat. Když vláda navrhovala tento zákon, přicházela s tím, že generálně pro všechny lidi, kteří měli nebo mohli by mít české občanství, je možnost získat občanství s určitým benefitem, to znamená, že nemusí plnit všechny podmínky.

A v Poslanecké sněmovně z toho vyjmuli právě tyto děti a zákon má platit jen pro dospělé.

Byl bych docela rád, abych tam tyto děti vrátil, a o tom je pozměňovací návrh, který posléze budu předkládat. Děkuji vám.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. Dále vystoupí pan senátor Pavel Lebeda. Prosím, pane senátore.

Senátor Pavel Lebeda: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jsem občanem České republiky a jsem na to patřičně hrdý. Byl jsem ještě hrdější, když jsem byl občanem Československa, ale o tento požitek mě připravili nejmenovaní státníci, kteří hanebně naložili s odkazem Masaryka a Štefánika. Nicméně promiňte mi tuto odbočku.

Imigrační politika, jejímž vrcholem je udělení státního občanství, je v současné době celosvětově velice ostře sledovaný problém, a abych tak řekl politický problém.

V minulosti jsme zažili podivuhodnou vstřícnost v imigrační politice zejména k některým skupinám, kdy třeba povolení k trvalému pobytu bylo velice snadnou záležitostí pro některé Rusy, Ukrajince i Asiaty. Na to si trpce stěžovali etničtí Češi žijící dlouhodobě třeba v Banátu srbském, rumunském, kteří říkali – oni ti Rusové, Ukrajinci, Vietnamci kolem nás proplují a získávají podstatně větší vstřícnost od úřadů než my, kteří jsme vlastně Češi. Tím samozřejmě nechci říct, že by hned měli získat státní občanství. Z toho, jak si stěžovali etničtí Češi komisi pro krajany žijící v zahraničí, jednoznačně číselna korupce.

Přimlouvám se za to, abychom udělování státního občanství dávkovali, abychom to vážili na lékárnických vahách a abychom si vzali vzor z některých zemí, které k tomu přistupují po opravdu velmi dlouhé době a po dokonalém průzkumu příslušné osoby. Vždyť působí až smutně, když slyším na Parlamentním shromáždění Rady Evropy, jak rodilý Londýňan, rodilý Angličan řekne: Já, rodilý Londýňan a křesťan jsem ve svém městě, v Londýně, už menšina.

Hrůzně také působí skutečnost, která vyplynula při šetření atentátu čečenských islámských hrdlořezů při bostonském maratonu, že tito atentátníci byli v řízení pro udělení občanství, což mi připadá neuvěřitelné. A z toho také vidíme bezpečnostní riziko, které skýtá udělení občanství.

Za sebe říkám, že nepodpořím jakýkoliv pozměňovací návrh, který by usnadnil získání občanství. Nepodpořím ani pozměňovací návrh ústavně-právního výboru, pokud bude vznesen, a to je soudní přezkoumání tohoto rozhodnutí. Především na udělení občanství není žádný právní nárok. A soudní přezkoumání je zase jenom návodem ke korupčním praktikám, a to je pro mě nepřijatelné.

Jistě mnozí z vás i my na výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost jsme zažili masáž k takovým těm lidskoprávním aktivistům, kteří hledali skulinu, jak usnadnit kde komu získání občanství. Tato masáž byla vydatná. To, co mě děsilo, co tam třeba přednesl ten člověk – lhůtu pro rozhodnutí se, že se chce stát občanem České republiky, prodloužit na deset let. Ten člověk na to měl 20 let. A oni argumentovali tím, že jsou to často lidé žijící v sociálně vyloučených lokalitách a že jsou i bezdomovci, kteří to třeba ani nesledují a nemají tuto možnost a prodloužit jim to, hovoří samo o sobě.

Jsem potěšen, že na ministerstvu vnitra jsou úředníci, kteří vědí, v čem je problém, vědí, o čem mluvím a nastavili laťku tak vysoko, jak bych si dokázal představovat. Tato chvála zřejmě nebude směřovat k panu ministrovi, na kterého mám názor zcela jiný.

Končil bych tím, co tady řekl kolega Dryml, a tím, co už se říkalo v antice: Chceš-li žít jak v Římě, musíš žít jako Říman. Děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. Dále vystoupí pan senátor Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Senátor Tomio Okamura: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Zareagoval bych, paní předsedající, vašim prostřednictvím na pana senátora Grulichy, protože tady byly výtky proti návrhům ústavně-právního výboru. Rád bych to dovysvětlil.

Na ústavně-právním výboru jsme se shodli, a zde souhlasím, prostřednictvím paní předsedající, s mým předřečníkem panem senátorem Lebedou. Tam došlo ke shodě v tom smyslu, abychom prodloužili ty lhůty, kdy

vlastně zkoumáme žadatele o státní občanství, a to z důvodů – a nyní cituji – zdali neporušil závažným způsobem povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na území České republiky.

A teď konkrétně: zdali platil veřejné zdravotní pojištění, zdali platil sociální zabezpečení, důchodové pojištění, zdali nebyl dlouhodobě příjemcem podpory v nezaměstnanosti, zdali platil daně, cla, odvody, poplatky, vyživovací povinnost vůči dětem, které mají trvalý pobyt, zdali plnil veřejně právní povinnosti k obci, kde je přihlášen. A my jsme se většinově přiklonili k tomu, právě proto, že tito cizinci již mají trvalé pobyty, a proto argumenty různých nevládních organizací jsou liché, protože tito cizinci již mají trvalé pobyty, tzn., není tady obava z toho, že by se někam odstěhovali. Nicméně státní občanství je vrcholný akt, nevratný. Proto jsme se přiklonili k tomu, že je potřeba prodloužit tu lhůtu právě po negativních zkušenostech ze západní Evropy, kdy se jim to vymklo z rukou, a posuzovat přínos jejich nových státních občanů přece jenom dlouhodoběji, nikoliv pouze tři roky, zdali platili pojištění, jak je v původním návrhu, ale aby to bylo déle, aby tento nevratný akt se skutečně týkal občanů, kteří chtějí být přínosem pro naši Českou republiku.

To je první část pozměňovacích návrhů.

Druhá část, o které mluvil můj předpředřečník, se týkala zkoušek z reálií a z češtiny. V současném návrhu je, že je nutné, aby uchazeč o státní občanství udělal zkoušku z češtiny v jednom bodě, a ve druhém bodě je, aby udělali zkoušku z českých reálií. Nicméně tam byla stanovena celá řada výjimek, tzn. děti do 15 let, starší 65 let apod.

Náš návrh je, a ústavně-právní výbor se tak usnesl, že bychom tyto výjimky vyřadili. Proč? Tito uchazeči již mají trvalý pobyt, kde mimochodem je už zkouška z češtiny. To znamená, pakliže před několika lety, mnoha lety v rámci trvalého pobytu, o který si mohou cizinci žádat po pěti letech dlouhodobého pobytu, to znamená státní občanství je už nejvyšší instancí, tak jestli, ani řeknu po 10 letech pobytu v České republice, nebyli ochotní se naučit alespoň konverzačně česky a neseznámili se s českým zeměpisem či reáliemi, tak to právě vidíme v západní Evropě, že potom se ukazuje, že se vytvářejí různá ghetta, že ti lidé ve skutečnosti jsou čistými ekonomickými migranty. Ale my právě po těchto zkušenostech jsme se přiklonili k názoru, že by bylo dobré, kdy už mají trvalé pobyty, proto nehrozí obava, že se budou vystěhovávat cizinci, jde tedy o to, aby lidé skutečně prokázali, řekl bych, aktivitu v tom, ukázali nám, občanům České republiky, že se chtějí asimilovat, chtějí být přínosem, chtějí se integrovat a projevili to bezpodmínečně tím, že umějí česky na určité úrovni. A protože to má prověřovat Univerzita Karlova, tak tady problémy nevidíme.

A co se týče třetího pozměňovacího návrhu, jehož autorem je původně pan senátor Bublan, k tomu se eventuálně vyjádří pan senátor sám.

Chtěl jsem jenom osvětlit, v čem to tedy spočívá, protože tady byla na toto téma diskuse. Děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Dále vystoupí pan senátor Jiří Čunek. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Čunek: Paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Zareagoval bych na podporu pozměňovacího návrhu, který požaduje soudní přezkum, nebo vytváří možnost soudního přezkumu.

Prostřednictvím paní předsedající, jako že ve většině případů souhlasím se senátorem Lebedou, tady bych na základě osobních zkušeností s lidmi, kteří

žádali o občanství, spíš viděl nedostatek v tom, že počet úředníků státu, kteří rozhodují o tom, kdo bude občanem ČR nebo nebude, je velmi úzce limitován.

A já si myslím, že v několika případech, se kterými jsem se mohl seznámit, jsem zjevně konstatoval, že to rozhodnutí bylo absolutně neobjektivní.

A jsem přesvědčen, že naopak proti korupci můžeme bojovat tím, že soudní přezkum bude dalším článkem, byť soudnictví bude samozřejmě v nějaké míře zatíženo více, bude přeci jenom vylučovat tuto možnost, že si úředník udělá, co chce. A že bych já měl takovou důvěru k našim úředníkům, kteří o tom rozhodují, z příkladů, jak říkám, míti nemohu.

Jiná forma kontroly v tuto chvíli zřejmě není možná. Byť chápu, že i justice je prolezlá korupcí, přesto si myslím, že se situace zlepšuje a snad i dále bude zlepšovat a že tento další kontrolní prvek může být k lepšímu.

Tolik na obranu tohoto pozměňovacího návrhu.

Jinak po diskusích, které jsme vedli nad tímto zákonem, souhlasím s panem kolegou Okamurou, že nás nenechávají nikoho lhostejnými také návrhy, že by Slováci měli mít daleko jednodušší přístup k získání občanství. Určitě co se týká našeho přístupu, každý z nás by to rád podpořil. Problém jenom je právě s těmi, kteří ze Slovenska přicházejí pouze z ekonomických, skoro bych řekl ekonomicko-dávkových důvodů. A jak víte, tak Slováci mají tento problém daleko větší než my. A dokud v České republice bude sociální podpora na té úrovni, na které ji v tuto chvíli máme, není možné uvažovat tímto směrem, že bychom uvolnili stavidla z důvodu toho, že ke Slovákům máme daleko bližší vztah, už proto, že jsme byli v jednom státě společně. Díky.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. A dále vystoupí paní senátorka Eliška Wagnerová. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Eliška Wagnerová: Paní předsedající, dámy a pánové. Chci především plédovat za onen pozměňovací návrh, resp. část pozměňovacích návrhů, které vzešly z ústavně-právního výboru, a sice za ten, který má umožnit soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu i v případě, že občanství je odmítáno proto, že údajně žadatel představuje bezpečnostní riziko.

Několikrát tady zaznělo, že tedy údajně na občanství není právo, není nárok. No, prosím vás pěkně, není jaksi nárok bez dalšího. Ale – a to je princip právního státu, princip ústavního státu. Jakmile zákon stanoví, že podmínky pro to, aby člověk něco získal, k něčemu se dostal a onen člověk, žadatel tyto podmínky splní, tak právní stát musí přistupovat ke všem žadatelům rovně a stejně a nemůže říct, no, ty jsi všechno splnil, ale mně se stejně nelíbí a proto ti to nedám. Dámy a pánové, potom by totiž byly zákony k ničemu. Potom ať nám vládne státní správa, která bude vykonávat naprostou diskreci. A zákony jsou potom k ničemu, sedíme tady pak naprosto, ale naprosto zbytečně.

A státní občanství z tohoto režimu, daného právním státem, ústavním státem, a to je tedy apel ústavní, prostě apel bezpodmínečný, chce-li si Česká republika říkat právní stát, a ona jím být musí, protože si to předepsala do své Ústavy, tak ho musí splňovat.

Bylo zde řečeno, že údajně měl prohlásit náměstek ministra vnitra, že soudy budou přetíženy, budou-li řešit tuto agendu. No, tak s odpuštěním – pan náměstek ministra vnitra se soudy nemá naprosto, ale naprosto nic společného, a pochybuji, že může hodnotit jejich zatížení, přetížení nebo nevytížení. K tomu by se musel maximálně vyjadřovat ministr spravedlnosti, ten to neučinil. A museli by se k tomu eventuálně vyjadřovat i sami soudci, aby řekli, jaké kapacity k tomu mají. Ale především, a to je potřeba říci, jaký mají věcný názor na tuto

problematiku. A já vás ujišťuji, že jsem mluvila s několika soudci správních soudů, včetně Nejvyššího správního soudu, kde skutečně sedí bezvadní odborníci, a jsou, řekla bych, různých politicko-filozofických zaměření. Ale přesto všichni do jednoho samozřejmě vidí jako nutnost, aby byla tato rozhodnutí ministerstva vnitra překontrolovávána soudem právě proto, aby v tomto státě nepanovala libovůle exekutivy, resp. libovůle správních orgánů. To jsme už zažili. Ted' jsme jinde, jiná etapa.

Soudci se tomu tedy naprosto nebrání, naopak, jsou s tímto samozřejmě srozuměni, ne snad proto, že by si chtěli přidělovat práci, ale protože jde o lidi, kteří jsou oddáni ústavnímu pořádku tohoto státu. A já jsem za to velmi, velmi ráda.

Druhý argument, proč má existovat onen soudní přezkum, i v případech případně utajovaných skutečností, Ústavní soud opakovaně rozhodoval o takovýchto případech, a sice v souvislosti s vydáváním a nevydáváním osvědčení ze strany Národního bezpečnostního úřadu. A opakovaně prohlásil, že je naprosto nezbytné, aby i v tomto případě, tedy ve vztahu k těmto skutečnostem, existoval, samozřejmě jistým způsobem limitovaný, ale zásadně existoval soudní přezkum. Ta věc už je tedy jasná. Pro ústavního právníka je to houska na krámě. Ale měla by to být houska na krámě i pro ministra, který připravuje takovýto zákon, protože Ústavní soud nejudikuje sám pro sebe, ale judikuje právě pro exekutivu, pro správní orgány, a konec konců i pro Parlament, ten by také měl znát jeho rozhodnutí, abychom se mohli chovat racionálně, dámy a pánové, a nedělali stále to samé, protože já garantuji, že když nepřijmeme tento pozměňovací návrh, tak první žadatel, který se na Ústavní soud obrátí ve věci, že mu byl odepřen přístup k soudu, že mu byl odepřen spravedlivý proces, že má prostě podezření na diskriminaci i z důvodu korupce. A věřte, že o korupci se v této oblasti ve vztahu ke správním orgánům mluví velmi, velmi. Mnozí říkají, že by bylo naopak i zajímavé spíš přezkoumávat ta rozhodnutí, kde občanství bylo uděleno, protože se mluví o tom, že se to samozřejmě kupuje, atd., atd. Konec konců i média se touto problematikou čas od času zabývají.

A je zvláštní, že ministerstvo vnitra ale tak tvrdohlavě odmítá podrobit se soudnímu přezkumu. To je pro mě signál, který naopak k tomu vést musí.

Ale znovu se vracím k rozhodnutí Ústavního soudu. Chovejme se racionálně, racionálně! Říkáme, že tento stát nemá mnoho ekonomických prostředků, že mu chybějí.

Proč vyvolávat náklady další dalším rozhodováním Ústavního soudu? To jsou velké náklady, než se takové jedno rozhodnutí připraví atd., atd. A my tomu můžeme zabránit prostým přijetím tohoto návrhu, který vzešel z ÚPV. Děkuji vám.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní senátorko. Dále vystoupí v rozpravě pan senátor Vladimír Plaček. Prosím, pane senátore.

Senátor Vladimír Plaček: Vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, můj příspěvek k tomuto návrhu zákona bude poněkud jiný. Bude se jednat o záležitost kompetencí. Kompetencí k výkonu agendy státního občanství. Současná právní úprava umožňuje tuto agendu vykonávat také magistrátům tří velkých měst. Týká se to Brna, Ostravy a Plzně. Nová právní úprava, která je navrhována, tuto kompetenci těmto magistrátům odebírá. Myslím si, že je to minimálně krok zpátky, a to z pohledu dvojího. Jednak občan, který podle nové právní úpravy by musel vyřizovat státní

občanství nově na krajském úřadu, nicméně záležitosti občanského průkazu a pasu by nadále vyřizoval na magistrátech velkých měst, to znamená, že by musel navštívit minimálně dva úřady, čímž se mu přístupnost veřejné správy oddaluje. Ale také z toho důvodu, že magistráty těchto velkých měst zabezpečují tuto agendu pro větší počet obyvatel. Brno pro 376 tisíc obyvatel, Ostrava 316 tisíc obyvatel, Plzeň skoro 170 tisíc obyvatel. Těmto magistrátům tato kompetence má být odňata, nicméně městským částem Prahy, a je jich 22, má být tato agenda nadále ponechána. Tady jenom pro kontrast si dovolím upozornit, že například Praha 16 by tuto agendu vykonávala pro 8486 obyvatel, Praha 19 pro 6768 obyvatel, Praha 22 pro 9487 obyvatel, jaký nepoměr, desetitisíce a statisíce obyvatel.

Avizuji předložení pozměňovacího návrhu v podrobné rozpravě. Tuto záležitost jsem diskutoval taktéž na ÚPV a po dopracování na legislativním odboru si pak dovolím předložit tento pozměňovací návrh. Chtěl bych vás požádat o jeho podporu, to znamená ponechat agendu udělování, nebo vůbec agendu státního občanství i magistrátům těchto tří velkých měst. Děkuji za pozornost.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore. Nyní s přednostním právem vystoupí pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, senátorky, senátoři. Dovolte mi, abych trochu zareagoval – a krátce – na vystoupení paní senátorky Wagnerové. Za prvé není pravda, že pravidla nejsou daná. Jsou jasně daná pro všechny. Pro všechny! A najednou do toho mají zasahovat soudci. Nezávislí soudci! Zdůrazňuji – nezávislí soudci, kteří nenesou zodpovědnost, na rozdíl od ministerstva vnitra, na rozdíl od tajných služeb. Ukažte mi, který soudce ÚS byl kdy, nebo bude v budoucnosti odvolán pro nekompetentnost. Ukažte mi, kteří soudci, kteří soudí tak, jak soudí, byli odvoláni. Soudci přece mají svůj právní názor, ani nemusí respektovat zákon, protože oni jsou právně přesvědčeni o tom, jak rozhodli. Ani, to jsou argumenty soudců. A vy tady zasahujete do bytostně jasných bezpečnostních otázek tohoto státu. Stát nese zodpovědnost. Nejsou to soudci.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Dále je přihlášen pan senátor Jaromír Štětina. Prosím.

Senátor Jaromír Štětina: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, my tady hrajeme prastarou hru, která se hraje od okamžiku, kdy vznikly demokratické a parlamentní systémy. Tu hru obvykle hrají dva hráči. Na jedné straně jsou to represivní složky státu, ať už to jsou tajné služby, ať už to jsou složky ministerstva vnitra nebo policie. A na straně druhé jsme my, parlamenty těch zemí. Parlamenty jsou brzdou toho, aby si represivní složky státu neusnadňovaly práci tím, že mají nadsazené represivní požadavky v zákonech, které předestírají. A tento zákon je skutečně dokonalou ukázkou tohoto boje.

Já si myslím, že je naší povinností, abychom se podívali kriticky na to, co nám ministerstvo vnitra přináší. A návrh pana senátora Bublana se o to pokouší. Tady je to křišťálově čisté, protože tady nejde jenom o policii, tady jde o tajné služby. Představte si, že tajné služby mají určovat, jak kdo se bude ucházet o občanství a jestli ho bude dostávat nebo ne. Tajné služby tady máme proto,

aby informovaly. Ty tady nejsou proto, aby rozhodovaly. Proto si myslím, že je potřeba vzít velmi vážně návrh ÚPV.

Já si dovolím ještě avizovat na závěr, že pokud se dostane návrh do podrobné rozpravy, předložím také jeden pozměňovací návrh, který se týká onoho povinného určování DNA pro určení otcovství. Děkuji za pozornost.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. V této chvíli je do rozpravy přihlášen pan senátor František Bublan. Prosím, pane senátore.

Senátor František Bublan: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a vážení kolegové, abychom tady ze soudního přezkumu nedělali nějakou hodně rozsáhlou záležitost. Pokud si dobře přečtete návrh zákona, soudní přezkum se vylučuje pouze v jednom jediném případě. To je případ, kdy k žadateli jsou nějaké informace od policie nebo zpravodajských služeb. To znamená, že soudní přezkum je možný v ostatních případech. Když žadatel dejme tomu neplatí sociální a zdravotní pojištění, tak žádost je mu zamítnuta, on si podá rozklad k ministru vnitra, ten to také zamítne, a on si může podat žádost k soudu, aby to přezkoumal. Soudní přezkum v tomto zákoně je možný v těchto, řekl bych, utajovaných případech. V případě, kdy jsou tam nějaké informace od služeb nebo od policie, o to se teď přeme, jestli soudní přezkum tam dát nebo to ponechat bez něho.

Víte, já se trochu ptám, pokud má policie nebo zpravodajské služby informaci k žadateli o tom, že je skutečně bezpečnostním rizikem, že narušuje svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy, zdraví nebo majetkové hodnoty, tak jak je to v zákoně uvedeno, tak se ptám, proč ten žadatel zde má trvalý nebo nějaký jiný pobyt. Proč není vyhoštěn. Proč není zatčen apod. To, o čem se tady mluví, že by mohlo dojít ke zneužití, to je namístě. Já sice chápu oponenturu, která říká, že na státní občanství není právní nárok, že to není základní právo garantované Listinou, nicméně musíme zamezit tomu, aby nedošlo k zneužívání mocí výkonnou bez možnosti kontroly nezávislým soudem. A to je jediná věc, kterou bychom do toho chtěli vložit.

To nebudou tisíce případů. To budou jednotlivci, možná nějaká desítka, ale skutečně se bude jednat o jednotlivce a já bych se tomu nebránil. Soudní přezkum, tak jak je popsán v pozměňovacím návrhu, v podstatě kopíruje to, co už musela sněmovna novelizovat – zákon o utajovaných informacích, to je ta známá 412. Za určitých podmínek, to znamená, že již by došlo k soudnímu přezkumu, informace, které soudce dostane od zpravodajských služeb nebo od policie, nejsou součástí spisu, jsou odděleny od spisu. Účastníci řízení se neseznamují s těmito informacemi. Je to pouze informace pro soudce, aby posoudil, zda skutečně je namístě zamítnutí nebo není. Takže nepodceňujme naše soudy a nepřístupujme k nim, jako že jsou nesvéprávní a nemají schopnost toto posoudit.

I v řízení žádná informace nemůže uniknout. V případě, že by soudce chtěl provést nějaké důkazy, potom požádá o zproštění mlčenlivosti policisty nebo zpravodajce, a pokud dojde ke zproštění, tak si myslím, že ani ta záležitost nebude tak příliš utajovaná, aby nemohla být řečena veřejně.

Takže to jenom k soudnímu přezkumu, já bych se také přimlouval za to, aby tento pozměňovací návrh schválený na ÚPV byl přijat. Děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. S přednostním právem je přihlášen pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, senátorky, senátoři, obehnaná písnička se opět opakuje. Všechno toto bylo předloženo na garančním výboru, branně bezpečnostním. Stanovisko garančního výboru i přes to přese všechno bylo jasné. Argumenty vyvrátil zástupce ministerstva vnitra. Domnívám se, že i v Poslanecké sněmovně to prošlo určitou rozpravou, a tam také nedošlo k žádným změnám a k tomu, co se nám tady některé aktivistické organizace, jako je ProAlt a jiné nevládní organizace, které nenesou zodpovědnost, snaží propašovat, prostřednictvím některých nás, formou pozměňovacích návrhů do tohoto zákona.

S hrůzou zjišťuji, že je tady navrhováno, aby činnost tajných služeb přezkoumávaly soudy. Pak se ptám, jestli ještě tajné služby budou tajnými, nebo jestli to budou veřejnoprávní instituce. To, co tam bylo řečeno, že to bude nejméně 1000 soudních sporů, to asi také nikoho nezajímá, včetně nákladů na soudní řízení i nákladů na advokáty. A někoho na základě činnosti tajných služeb vyhostit? Ono to – vaším prostřednictvím, paní předsedající, k panu senátoru Bublanovi – není tak jednoduché. Hlavně on by to měl velmi dobře vědět, protože dlouhodobě působil v těchto složkách.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Dále vystoupí v rozpravě pan senátor Jiří Čunek. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Čunek: Paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já chci zareagovat jenom na vystoupení pana kolegy Drymla, který říká, že vlastně stát si má hlídat své věci sám a nepotřebuje k tomu soud nebo justici jako takovou. Já bych s ním určitě v mnoha případech souhlasil, až na to, že výsledek tady vidíme. Stát nás připravil o několik miliard, o mnoho desítek miliard zatím v solárech a v různých jiných věcech, které tady jsou. A řekněte mi, kdo byl postižen. Je dost dobře možné, že to někdy přijde tak, že zaplatí nějaký malý úředník za chybu, která nás ty miliardy stojí, několikaměsíčním platem, a tím to skončí.

Co se týká této záležitosti, tam jsem přesvědčen, že nezaplatí nikdo nic. Zkrátka úředník si myslí, že to tak je, tak tak rozhodne a není nikdo, kdo by ho mohl zkontrolovat, a už vůbec ne žádný zákonodárce. Ale není nikdo jiný. Vždyť v systému státu už je to tak, že už to posuzuje jenom ministr, tedy nějaká jeho komise. Tak to probíhá, že ministr na tyto věci vždycky má nějakou rozkladovou komisi, takže zase to dělá jenom příslušné ministerstvo. Nikdo třetí do toho vstoupit nemůže. Ani parlament, tedy nikdo z členů parlamentu, ani nikdo jiný, žádná nezisková organizace.

Já proto pléduji za podporu tohoto návrhu, protože přece jenom v těch několika případech - a já jsem přesvědčen, že to nemohou tisíce z celkového počtu lidí, kteří se z tohoto důvodu nemohou odvolat k soudu, to jsou možná ani ne desítky ročně – si myslím, že tato kontrola je dobrá.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Dále se přihlásil - a tedy vystoupí - pan senátor Miroslav Nenutil. Prosím.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní 1. místopředsedkyně, pane ministře, dámy a pánové, je naprosto pochopitelné, že zástupce zahraničního

výboru prosazuje usnesení tohoto výboru. Ale tvrdit tady před plénem, že novelou tohoto zákona chtějí soudy přezkoumávat, nebo kontrolovat činnost tajných služeb, nezlobte se, to mi připadá hodně, hodně účelové. Já vás chci vrátit do situace v ÚPV. Už tady zaznělo, já jenom opakuji, že projednávání bylo téměř dvouhodinové. Byli tam samozřejmě zástupci jak ministerstva vnitra, tak občanských sdružení, tak zástupci jednotlivých politických stran, a došli jsme nakonec k tomuto usnesení. Porovnávali jsme to skutečně s uplatňováním základních práv člověka, ať už o občanství žádá nebo ho využívá. Z toho důvodu bych vás prosil, abychom už tady nepřemlouvali jeden druhého. Domnívám se, že usnesení ÚPV je vyvážené, protože, jak už jsem říkal, vzniklo po dlouhé debatě a je svým způsobem kompromisem v názorech. Děkuji vám za pozornost.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Také děkuji za vystoupení. Dále vystoupí pan senátor Jiří Dienstbier. Prosím.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych přece jen učinil pár poznámek k probíhající debatě. Myslím, že řada změn, která je v zákoně obsažena, je zajímavá, je spíše pozitivním posunem proti současné právní úpravě, ale přece jenom několik věcí považuji sám za trošku sporných. Nebudu podrobně mluvit k soudnímu přezkumu. Myslím, že ústavněprávní argumentace je poměrně jasná, a schvalovat zákon, o kterém skoro s jistotou můžeme říct, že tuto jeho část ÚS zruší, pokud se na něj někdo obrátí, nemá ani příliš smysl, Senát by takto neměl postupovat nikdy.

Ale chtěl bych se zmínit především o jiné věci. Souvisí to s demografickým vývojem v ČR. Je naprosto zřejmé, že ČR bude přijímat migranty z jiných zemí, že to je dokonce nezbytné i z hlediska udržení populace, která je rozumná v našem prostoru. Je naprosto jasné, že tou nejlepší možnou imigrací pro nás je imigrace z kulturně podobného prostředí, jako je samotná ČR. Z tohoto hlediska mi nepřijde úplně šťastné to, že zákon omezuje možnost opce pro občany Slovenské republiky, protože jestli je nám někdo blízký, tak je to právě Slovensko, i díky tomu, že jsme dlouho žili ve společném státě.

Stejně tak mi ale přijde nerozumné zpřísnování podmínek například pro udělování občanství občanům EU, tak jak je to obsaženo v návrhu ÚPV, protože si myslím, že podmínky, tak jak je samo MV navrhlo, jistě nebyly přehnaně vstřícné. Asi tady vnitro posoudilo svoje zkušenosti s tím, co je únosné právě pro přidělování občanství – v tomto případě lidem z EU. Opět bych tady upozornil, že je to civilizačně nejbližší možnost imigrace, která naši společnost nijak zásadně neohrožuje. Takže bych se chtěl přimluvit, abychom nezpřísnovali v tomto směru podmínky, které v návrhu zákona, tak jak jsme ho obdrželi z Poslanecké sněmovny, jsou obsaženy.

K dalším věcem tady byla poměrně podrobná debata. I tam se budu držet spíše pro žadatele příznivější úpravy, protože si myslím, že zpřísnování tady nemá racionální důvody.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Ještě nemohu uzavřít rozpravu, přihlásil se pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, senátorky, senátoři, někdy mi to tady připadá, že ÚPV je ten jediný, který má absolutní pravdu a moc a že co nebude podle jejich, tak je všechno špatně. Tohle zavání velmi zvláštními způsoby. My jsme garančním výborem! Posuzovali jsme všechny možnosti. Tvrdit tady někomu, že to je protiústavní, vašim

prostřednictvím, paní předsedající, panu senátoru Dienstbierovi, je velmi silná káva. Protože nejen ministerstvo vnitra, nejen Parlament ČR, ta nižší komora, sněmovna, hlasy 132 poslanců schválila toto znění. A vy tady říkáte, že 132 poslanců jednalo v podstatě protiústavně? Já se tedy ptám, když jste všichni takoví čistí ochránci ústavy, co jste udělali pro to, aby k tomu nedocházelo, když říkáte, že to je i dohoda politických stran. Pokud vím, tak je nějaká sto jednička, možná 105 lidí, ale ne 132 lidí, kteří by nesouhlasili s tím, co tady před sebou máme.

Tady se bavíme o ochraně zájmů státu. Nemalé hledisko tady je i to, že často je občanství zneužíváno. Zneužíváno v sociálně zdravotních otázkách. A to vy také ignorujete. Vy ignorujete to, co tady říká ministerstvo vnitra, protože vy říkáte – my jsme ti nade všemi, my chceme, aby o všem tady, v ČR rozhodovaly soudy. Ale soudy dneska kolabují, když rozhodují, tak jak rozhodují, někdy dobře, někdy bohužel, ve většině případů, rozhodují k neprospěchu všech občanů této republiky. Děláme a pouštíme tady zákony, které jsou daleko více na hraně s ústavou, než tento návrh, a vy říkáte – nás bezpečnost státu nezajímá, nás stanovisko MV nezajímá. Ano, i s tajnými službami toto bylo konzultováno – nás tyto názory nezajímají a my chceme, aby o všem rozhodovaly české soudy. A pak to v České republice vypadá tak, jak to vypadá, je amnestie, protože české soudy ani po dvanácti letech nemohou dospět k některým zcela jednoznačným závěrům, které možná by byla jasné za rok nebo za dva.

Rozhodneme hlasováním.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Takže v této chvíli nikoho – mám přihlášeného pana senátora Petra Víchu. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Vícha: Děkuji za slovo. Já chci konstatovat, že pan senátor Dryml použil oslovení – vy ignorujete, vy chcete, a to může učinit pouze prostřednictvím předsedající.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Ano, děkuji, je to pravda. V této chvíli nikoho dalšího nemám přihlášeného do rozpravy, obecnou rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana navrhovatele, zda chce vystoupit v rozpravě. Není tomu tak. Zeptám se tedy pana zpravodaje ÚPV. Pan senátor Okamura si také nepřeje vystoupit, ale pan senátor Bublan jako garanční zpravodaj vystoupit téměř musí.

Senátor František Bublan: V této bohaté diskusi vystoupilo celkem 11 senátorů, někteří opakovaně. Mohli jsme se rozdělit na dvě části. Na ty, kteří to chtějí zpřísnit nebo zachovat některá ustanovení, a na ty, kteří chtějí změnu. Tak uvidíme následným hlasováním, jestli se dostaneme do podrobné rozpravy.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Já doplňuji, že padl návrh schválit návrh zákona, také byly avizovány pozměňovací návrhy. (K senátoru Dienstbierovi.) Pane senátore, je mi líto, ale nemůžete už vystoupit, já jsem uzavřela obecnou rozpravu, nedá se nic dělat. Svoláme se k hlasování.

Svolali jsme se k hlasování a budeme hlasovat o návrhu zahraničního výboru, tedy návrhu schválit návrh zákona ve znění postoupeném poslaneckou sněmovnou.

V sále je aktuálně přítomno 63 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 32.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 5** se z 64 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 33 pro vyslovilo 18, proti bylo 22.

Návrh nebyl přijat.

Můžeme tedy postoupit dále v projednávání tohoto návrhu zákona. Otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se přihlásil pan senátor Tomáš Grulich. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Grulich: Dámy a pánové, tak jak jsem avizoval v obecné rozpravě, navrhuji změnit § 31 do původní vládní podoby a dovolím si celý § 31 přečíst.

(3) Fyzická osoba, jejíž alespoň jeden z rodičů nebo prarodičů je nebo byl bývalým občanem podle odst. 1, může státní občanství ČR nabýt prohlášením, pokud není ke dni učinění prohlášení státním občanem Slovenské republiky.

(4) Prohlašovatel k prohlášení připojí

a) rodný list,

b) oddací list, doklad o vzniku partnerství, případně doklad o rozvodu manželství, doklad o zrušení partnerství, úmrtní list zemřelého manžela nebo partnera,

c) rodné listy rodičů, jejich oddací list, popřípadě doklad o rozvodu manželství nebo úmrtní listy,

d) rodné listy prarodičů, jejich oddací list, popřípadě doklad o rozvodu manželství, nebo jejich úmrtní listy, pokud jsou tyto doklady nezbytné pro učinění prohlášení,

e) doklad o prokazujícím datu a způsobu pozbytí českého a československého státního občanství prohlašovatele nebo doklad prokazující datum a způsob pozbytí českého či československého státního občanství jednoho z rodičů nebo prarodičů.

(5) Rodiče, popřípadě jeden z nich, mohou pro dítě učinit samostatné prohlášení podle odst. 3. K prohlášení se kromě dokladů uvedených v odst. 4 připojí

a) rodný list dítěte,

b) souhlas druhého rodiče s nabytím státního občanství ČR s jeho úředně ověřeným podpisem. Souhlas druhého rodiče se nevyžaduje, pokud byl rodičovské odpovědnosti zbaven, výkon jeho rodičovské odpovědnosti byl v této oblasti omezen nebo pozastaven, není-li jeho pobyt, pokud žije mimo území ČR, znám nebo zemřel.

(6) Jestliže oba rodiče zemřeli, byli zbaveni rodičovské odpovědnosti, výkon jejich rodičovské odpovědnosti byl v této oblasti omezen nebo pozastaven nebo není-li jejich pobyt, pokud žijí mimo území ČR, znám, může prohlášení o nabytí státního občanství ČR učinit pro dítě zákonný zástupce nebo opatrovník, který k prohlášení připojí rodný list dítěte, pravomocné rozhodnutí soudu o jeho ustanovení opatrovníkem.

(7) K nabytí státního občanství ČR prohlášením podle odst. 3 dítětem starším 15 let je třeba souhlas s úředně ověřeným podpisem. Úředně ověřený podpis se nevyžaduje, jestliže dítě vyjádří svůj souhlas a prohlášení podepíše před správním orgánem, u něhož se prohlášení činí.

Děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. Dále je do rozpravy přihlášen pan senátor Jaromír Štětina. Prosím, máte slovo.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové. Jak jsem již avizoval, můj pozměňovací návrh se týká onoho povinného přezkumu otcovství. Když jsem poprvé četl tento návrh paragrafu v tomto návrhu zákona, tak jsem si říkal, že možná se dožijeme jednou času, kdy u každého nově narozeného dítěte bude prováděn přezkum – povinný přezkum otcovství jejich tatínků. Možná, že by to bylo spravedlivé, protože by všechny děti měly pěkně biologicky a úředně tatínky potvrzeny. Ale v tomto případě, jak tento zákon formuluje, najednou tady máme dvě kategorie dětí – jedny, které to mají úředně potvrzeno a druhé děti, které to úředně potvrzeno nemají. Tato kategorizace se mi nelíbí, proto si dovoluji vám sdělit meritum mého pozměňovacího návrhu, a to jest vyřazení onoho povinného přezkoumávání a nahradit tento odstavec tímto zněním: Dítě narozené mimo manželství, jehož matka není státní občankou České republiky, nabývá státního občanství České republiky dnem nabytí právní moci rozhodnutím soudu o určení otcovství státního občana České republiky, nebo dnem, kdy je učiněno souhlasné prohlášení rodičů o určení otcovství státního občana České republiky. Ostatní paragrafy potom jsou o přečíslování a uspořádání onoho textu.

Tento návrh jsem konzultoval podrobně s legislativou, a myslím si, že tam nebudou žádné nedostatky tohoto rázu. Děkuji za pozornost.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, dále vystoupí pan senátor Vladimír Plaček. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Plaček: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Můj pozměňovací návrh je tohoto znění: V § 17 odstavec 1 za slova "u krajského úřadu" vložit slova "ve městech Brno, Ostrava a Plzeň u magistrátu těchto měst a" dále pokračování původního textu. Za druhé § 75 zcela vypustit a následující paragrafy přečíslovat. Za třetí - část třetí vypustit. Zase následující části a paragrafy přečíslovat. Děkuji za pozornost.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. Dále je přihlášena paní senátorka Eliška Wagnerová, prosím.

Senátorka Eliška Wagnerová: Paní předsedající, dámy a pánové, vezmu to velmi rychle. Navážu na přednes kolegy Dienstbiera, který vlastně už odůvodnil případnou nedostatečnost v samotném zákonu, a sice v § 72, který se týká našeho vztahu k možnosti nabírání občanství ve vztahu k občanům Slovenské republiky. Já jsem přesvědčená o tomtéž. Navrhovala jsem už na ústavně-právním výboru změnu, kde by slova jeden rok byla změna na slova deset let, prostě neprošlo v ústavně-právním výboru. Teď si dovoluji přednést návrh, jaksi kompromisní poté, co jsem o tom hovořila s některými kolegy z ústavně-právního výboru, a ten návrh zní, že v § 72 slova "do jednoho roku" budou nahrazena slovy "do pěti let". Děkuji, to je vše.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, jenom si nejsem jistá, jestli máme tento váš návrh, paní senátorko, písemně. (Ano.) Dobře, děkuji. Dále vystoupí pan senátor Jiří Dienstbier, prosím.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové. Já jsem chtěl zareagovat na závěr obecné rozpravy, resp. na to, že přítomný ministr vůbec nevystoupil po obecné rozpravě! Je to praxe, která se nám tady poměrně rozmohla na posledních několika schůzích, že členové vlády, kteří jsou zodpovědní za předklad jednotlivých návrhů zákonů, nám sem nechodí!

A potom samozřejmě ten, kdo je zastupuje, není schopen reagovat na rozpravu, která zde v Senátu probíhá. Já chápu, že pan ministr Kuba nemůže znát detailně problematiku státního občanství, ale myslím si, že to je ze strany vlády, jako celku, pohrdání Senátem, že se k nám takto chová! Myslím si, že vláda, by sem měla posílat ministry, kteří budou schopni na rozpravu v Senátu reagovat, protože tady zazněla celá řada podstatných věcí, a to, že na to přítomný ministr, který tady formálně návrh zákona předkládal, zareaguje tak, že vůbec nevyužije svého práva vystoupit a nic nám k tomu říci nepřijde, je doopravdy naprosto nepřijatelné!

A teď ještě k jedné konkrétní věci, která tady byla předložena jako pozměňovací návrh, a to konkrétně návrh kolegy Štětiny, který se týká testů DNA. Já s tím návrhem souhlasím a podpořím ho, a to z toho důvodu, že toto ustanovení je dáno do zákona kvůli jednotkám případů, kdy údajně došlo k nějakému zneužití. Sama policie přiznala, že jde o jednotky případů. A my tady tímto zatížíme obrovské množství lidí naprosto nepřiměřeně. Navíc, já vám jako právník říkám, že toto ustanovení je stejně naprosto děravé a bude velmi snadno obejito, takže účelu vůbec nebude dosaženo, i když takové ustanovení schválíme. A proto se přimlouvám za to, abychom tuto změnu podpořili a neobtěžovali ty slušné kvůli jednotlivým případům těch, kteří zneužívají právního stavu.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Dále vystoupí předseda Senátu pan Milan Štěch. Prosím, pane předsedo.

Předseda Senátu Milan Štěch: Paní místopředsedkyně, pane ministře, kolegyně, kolegové. Vystoupení kolegy Dienstbiera bylo k věcnosti projednávaného tématu, protože naším zájmem musí být, aby na naše otázky bylo pokud možno kvalifikovaně odpovězeno! Já jsem tady minule řekl totéž, že neúčast pana ministra, kdy tady pan ministr Kubice nebyl schopen reagovat na věci, které, bych řekl, průměrný poslanec aspoň zčásti je schopen zodpovědět, tak dneska je to další případ, že tady pan ministr předkládá škálu návrhů různých resortů. Já to také považuji dlouhodobě za pohrdání Senátem – minule jsem žádal pana ministra Kubiceho, aby toto vyjádřil ve vládě.

My nemáme moc obranných mechanismů, ale měli bychom zvážit jednu věc. Pokud se takto bude vláda chovat k Senátu, zda bychom neměli v rozšířené míře používat návrh "zamítá" a vracet to do Poslanecké sněmovny! To si myslím, v době těsných poměrů v Poslanecké sněmovně, se to může vládě do určité míry vrátit! My se musíme nějak bránit! Ústava nám moc možností nedává, ale toto si myslím, že naše právo je. A já prosím pana ministra, aby to ve vládě vyřídil – jestli mě poslouchá – že praxe, která byla zavedena v poslední době, v minulosti nikdy nebyla, nedělala to žádná vláda - ani levá ani pravá; a tato vláda se k tomu uchyluje, že sem členové vlády nedocházejí! Je to pohrdání parlamentní demokracií i v mém chápání, děkuji.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane předsedo. V této chvíli nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy.

Podrobnou rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana navrhovatele, zda chce vystoupit. Pane ministře, chcete se vyjádřit? Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Samozřejmě pár poznámek. Budu reagovat na konkrétní návrhy, které tady jsou stanoviskem, jestli jsou vládou podporovány nebo nejsou, respektuji argument a vyřídím panu ministrovi a také respektuji, že neznám celou problematiku, detaily, byť jsem přesvědčen, že budu schopen reagovat na návrhy o soudním přezkumu. Ve vládním návrhu nebyly a já je nepovažuji za věc, kterou tady budu podporovat – za vládu a za Parlament nebo za Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR. Na druhou stranu není úplně nutné z mého pohledu v této chvíli prodlužovat debatu. Myslím, že ode mě zazní všechny argumenty buď kladné – nebo všechna stanoviska, buď kladná, nebo záporná na navrhované změny jednotlivých senátorů, ale rozumím výhradám, které tady zazněly, respektuji je a vyřídím i kolegům ve vládě.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane ministře. Nyní se ptám, zda si přeje vystoupit zpravodaj ústavně-právního výboru – pane senátore Okamuro, nepřejete? Děkuji. Žádám tedy zpravodaje garančního výboru, aby shrnul podrobnou rozpravu, prosím.

Senátor František Bublan: V podrobné rozpravě vystoupilo šest senátorek a senátorů. Zazněly čtyři pozměňovací návrhy. K tomu musím ještě připočíst devět pozměňovacích návrhů, které jsme obdrželi z ústavně-právního výboru. Takže můj návrh je takový, že bychom nejdříve hlasovali o pozměňovacích návrzích ústavně-právního výboru, a to ve třech blocích tak, jak spolu ideově souvisí. Potom bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana senátora Grulichy, potom o pozměňovacím návrhu pana senátora Štětiny, následně pozměňovací návrh pana senátora Plačka a potom jako poslední pozměňovací návrh paní senátorky Wagnerové.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Já všechny svolám k hlasování. Můžeme přistoupit k hlasování. Prosím, pane senátore, provedte nás hlasováním.

Senátor František Bublan: Nejdříve máme pozměňovací návrhy, jak byly schváleny na ústavně-právním výboru. Já navrhuji, abychom hlasovali v prvním bloku o bodech 1, 2, 5, 6 a 7.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Dobře, pane navrhovateli, vaše stanovisko (Navrhovatel – záporné.) Pane zpravodaji? (Zpravodaj – negativní.)

Děkuji. Zahajuji tedy hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 6** z 66 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 34 se pro vyslovilo 32, proti bylo 23. Návrh nebyl přijat. Prosím dále.

Senátor František Bublan: Druhý blok jsou body 3, 4 a 8. Jenom připomenu, je to zpřísnění podmínek při jazykových zkouškách a dalších náležitostech.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Pane navrhovatel, pane ministře, vaše stanovisko? (Navrhovatel – negativní.) Děkuji. Pane zpravodaji? (Zpravodaj – negativní.) Zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 7** se z 66 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 34 pro vyslovilo 34, proti bylo 18. Návrh byl přijat. Prosím, dál.

Senátor František Bublan: Třetí blok je bod č. 9, velmi diskutovaný soudní přezkum.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Pane ministře, vaše stanovisko? (Navrhovatel – negativní.) Pane zpravodaji, prosím. (Zpravodaj – kladné.) Děkuji. Zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

V **hlasování pořadové číslo 8** se z 66 přítomných senátorek a senátorů, při kvoru 34 pro vyslovilo 43, pro bylo 13. Návrh byl přijat. Dále prosím.

Senátor František Bublan: Tím jsme se vypořádali s návrhy z ústavně-právního výboru. Teď budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana senátora Grulichy a ten se týká udělování občanství potomků našich emigrantů.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Pane ministře, vaše stanovisko k návrhu pana senátora Grulichy? (Navrhovatel – neutrální.) Pane zpravodaji? (Zpravodaj – neutrální.) Zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

V **hlasování pořadové číslo 9** při kvoru 34 se vyslovilo pro 27, proti byli čtyři. Návrh nebyl přijat.

Senátor František Bublan: Teď máme návrh pana senátora Štětiny. Ten se týká určování otcovství a vlastně zrušení genetického testu DNA.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Pane ministře, prosím. (Navrhovatel – negativní.) Pane zpravodaji? (Zpravodaj – pozitivní.) Děkuji. Zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

V **hlasování pořadové číslo 10** při kvoru 34 se vyslovilo pro 20, proti bylo 21, návrh nebyl přijat.

Senátor František Bublan: Teď následuje návrh pana senátora Plačka a jde o zachování správní agendy při udělování občanství pro města Brno, Plzeň a Ostravu.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Ano, pane ministře? (Ministr – negativní.) Pane zpravodaji? (Zpravodaj – kladné.) Děkuji, zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

V **hlasování pořadové č. 11** při kvoru 34 se pro vyslovilo 46, proti bylo 7. Návrh byl přijat.

Senátor František Bublan: A poslední pozměňovací návrh paní senátorky Wagnerové, jde o možnost prodloužit lhůtu získat české státní občanství prohlášením pro slovenské občany, kteří už zde žijí delší dobu. Ta možnost je z jednoho roku na pět let.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Pane ministře vaše stanovisko? (ministr – neutrální.) Pane senátore? (senátor – kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 12. Při kvoru 34 se pro vyslovilo 35, proti bylo 20.

Návrh byl přijat.

Senátor František Bublan: Nyní můžeme hlasovat o zákonu jako o celku.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Ano, děkuji vám. Prošli jsme tedy všechny navržené pozměňovací návrhy. Budeme tedy hlasovat o zákonu jako celku.

Budeme tedy hlasovat o návrhu – vrátit návrh zákona, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 13** se z 65 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 33 pro vyslovilo 52, proti bylo 5.

Návrh byl přijat.

Musíme dát návrh – pověřit pány senátory, kteří budou odůvodňovat usnesení Senátu na schůzi Poslanecké sněmovny. Navrhují, aby jimi byli pan senátor František Bublan a pan senátor Tomio Okamura. Souhlasí oba dva? (Ano, dobře.) Budeme hlasovat, opět bez znělky, o pověření navrhovaných senátorů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

V **hlasování pořadové číslo 14** se z 61 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 54, proti nebyl nikdo.

Návrh byl přijat. Děkuji vám. Projednávání tohoto bodu končím. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodajům. Děkuji vám za rozpravu.

Vyhlašuji polední přestávku do 13.45 hodin. Přeji vám všem dobrou chuť!

(Jednání přerušeno v 12.53 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 14.44 hodin.)

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážené paní senátorky a senátoři, zaujměte prosím svá místa. Čas se naklonil, polední přestávka končí a budeme pokračovat v našem odpoledním jednání body, tak jak jsme si je schválili. Byli jste odhlášeni, proto vás prosím, abyste se opět zaregistrovali

svými identifikačními kartami. V tuto chvíli je nás stále ještě málo a nemůžeme v jednání pokračovat.

Pokusím se znělkou přivolat další senátorky a senátory do sálu. Nyní se zdá, že již je kvorum stabilní, takže budeme moci zahájit náš odpolední pořad. Nejprve se však hlásí s procedurálním návrhem pan senátor Miloš Vystrčil.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji si požádat za pana ministra Martina Kubu, který mě o to požádal, abychom z pořadu jednání vyřadili body č. 4 a 5. Pokud jde o bod 4, jedná se o senátní tisk č. K 005/09 a u bodu č. 5 jde o senátní tisk č. K 003/09.

Prosím, abyste tomuto požadavku vyhověli, neboť pan ministr Kuba se projednávání těchto bodů nemůže zúčastnit, a možná i na základě vystoupení pana předsedy Senátu požádal o jejich vyřazení, aby je mohl plnohodnotně předložit na jiné schůzi Senátu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji. Tento návrh je procedurální, budeme o něm hlasovat neprodleně.

V tuto chvíli budeme hlasovat o návrhu na vypuštění bodů 4 a 5, tak jak bylo navrženo. Aktuálně je přítomno 31 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro schválení je 16.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Hlasování skončilo a mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové č. 15** se z 33 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 17 pro vyslovilo 22, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Tyto dva body tedy byly vyřazeny z dnešního pořadu schůze. A přistoupíme nyní k prvnímu bodu odpoledního programu, kterým je

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 94)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 94. Návrh uvede pan ministr Petr Mlsna, který zastoupí ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, jenž je omluven.

Prosím, pane ministře, máte slovo. A požádal bych skupinku kolem paní senátorky Wagnerové, kdyby poněkud snížila hladinu hluku. Děkuji.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr ČR Petr Mlsna: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní senátorky, vážení pání senátoři, v úvodu bych chtěl omluvit pana ministra Chalupu z důvodu jeho zahraniční pracovní cesty v jihovýchodní Asii.

Řádně se omlouval na jednání Senátu a požádal mě, abych odůvodnil

novelu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, která je neformálně nazývána jako auditová novela zákona o odpadech.

Tento návrh jako auditové novely byl již jednou schválen, a to 19. června 2012, následně projednán v Poslanecké sněmovně jako sněmovní tisk č. 730. Poslanecká sněmovna s ním vyslovila souhlas 13. února 2013. Poté byl návrh zákona schválen i 20. března 2013 Senátem. Nicméně došlo k nepříjemné věci, že se zjistila administrativní chyba, tj., že do finálního znění návrhu zákona zaslaného Poslaneckou sněmovnou do Senátu byl včleněn i pozměňovací návrh, se kterým PS nevyslovila souhlas, a byl tudíž předložen Senátu návrh v odlišném znění, než v kterém byl schválen v PS.

Po zjištění, že se jednalo o chybu, provedl příslušný útvar PS opravu dokumentu spočívající ve vypuštění tohoto pozměňovacího návrhu, se kterým byl návrh zákona postoupen Senátu, a teď byl opětovně zaslán Senátu znovu 27. března 2013. Nicméně i v tomto návrhu po diskusích mezi PS a Senátem byla chyba, takže s ohledem na obtížnost a vůbec i ústavní konformitu takovéhoho legislativního procesu, kdy skutečně došlo v PS k pochybení a s ohledem na možné pochybnosti o ústavní proceduře takto schváleného zákona vláda přijala 23. dubna 2013 nově předložený návrh této novely, a to v identickém znění, jako v únoru letošního roku v PS, pouze s jednou jedinou změnou, a to s posunutím účinnosti ze září 2013 na říjen 2013, o jeden měsíc, aby skutečně bylo možné tento zákon uvést v praxi i z hlediska přijetí prováděcích právních předpisů. Zároveň vláda požádala, aby PS schválila tento návrh zákona v prvním čtení v souladu s § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu PS, a ta to tak v minulém týdnu učinila většinou 133 poslanců.

To je asi na úvod vše. Je to tedy již text, který je, domnívám se, obecně známý. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane ministře. Zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, který přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 94/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Ivo Bárek, kterého žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Ivo Bárek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové. Pan ministr Mlsna tady již řekl základní úvod k této materii. Já to jenom zopakuji. Předkládaný návrh zákona je téměř totožný s textem zákonné předlohy postoupené Poslaneckou sněmovnou, což byl sněmovní tisk č. 730 a u nás označené jako senátní tisk č. 69, který byl jako neprojednatelný vyřazen z návrhu pořadu 8. schůze Senátu konané dne 20. dubna 2013. Tento zákon prezident republiky vetoval a PS následně akceptovala veto pana prezidenta.

Zmíním tady možná jen to, že se někde Parlamentem ještě toulá senátní tisk č. 44, což je vůbec první návrh zákona o odpadech, který jsme zde v podobném znění dostali. Nebudu komentovat, nejsem ústavní právník, jak by se tento problém měl řešit. Ale chtěl bych jenom říct, že se nám tento zákon někde zatoulal.

Pan ministr tady už vysvětlil, proč vláda předkládá tento nový návrh zákona. Je možná potřeba se ještě zmínit a nevracet se zpátky, proč to takto projednáváme, ale spíše je nutno se zmínit o hlavním cíli předkládaného návrhu zákona, což je odstranit nebo zmírnit některé požadavky převážně

administrativního charakteru, které jsou podle platné právní úpravy kladeny na subjekty nakládající s odpadem a které byly shledány jako ne zcela nutné, ovšem při zachování dostatečné ochrany životního prostředí.

Novela reaguje také na některé nové skutečnosti týkající se unijních předpisů. K zákonu je připojena i drobná novela zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů, která je vyvolána rovněž unijními právními předpisy.

Součástí návrhu novely zákona o odpadech je také dílčí změna zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, kterou se rozšiřuje možnost použití integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí i na jiné úkoly, než ohlašování.

Nebudu se již dále do vnitřní materie zákona pouštět, protože jsme to tady už projednávali de facto dvakrát, dvakrát u nás na výboru, dvakrát na plénu Senátu.

Nyní k legislativnímu procesu. Návrh tohoto zákona předložila vláda Poslanecké sněmovně dne 24. dubna 2013 a současně navrhla, tak jak tady konstatoval pan ministr Mlsna, aby byl s návrhem vysloven souhlas již v prvním čtení, tak se i stalo a návrh zákona byl na 53. schůzi Poslanecké sněmovny dne 7. května 2013 schválen v předloženém znění, a to v hlasování č. 31, ve kterém se z přítomných 152 poslanců vyslovilo 133 pro, 3 byli proti.

V návrhu zákona je možná jedna drobná změna oproti původním, a to, že se zavádí dělená účinnost zákona s tím, že základní nabytí účinností zákona je stanoveno k datu 1. října 2013, zrušení účelové vázanosti výnosů z poplatků za registraci vozidla nabývá účinnosti 1. ledna 2015, ustanovení o zpětném odběru pneumatik dne 1. ledna 2014 a soubor ustanovení o ohlašovacích povinnostech dnem 1. října 2014.

Náš výbor projednal tento tisk a po rozpravě a řekl bych i po debatě vzhledem k tomu, že i já jako předseda výboru jsem obdržel od ctihodného pana náměstka Tomáše Jana Podivínského, náměstka ministra životního prostředí, žádost, prosbu o to, abychom projednali pozměňovací návrh k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., což je tento návrh zákona, a to je to, co jsme tady kdysi diskutovali a co byl kámen úrazu, a to je možnost prodloužení termínu, kdy vlastníci solárních elektráren musejí uzavřít smlouvu se správcem kolektivního systému, kdy mě pan náměstek požádal, abychom na výboru zvážili, že by se tento termín prodloužil z původního 30. června 2013 na 31. října 2013.

U nás na výboru proběhla, řekl bych, odborná debata kolem této problematiky a na výboru zazněl jak návrh, který je v usnesení našeho výboru, abychom se tímto tiskem nezabývali, a byly tam předloženy i pozměňovací návrhy, které by řešily toto prodloužení, to znamená do 31. října 2013 a rovněž by řešily některé drobnosti, které se vyskytly v rámci legislativních připomínek k tomuto tisku.

Po projednání náš výbor přijal usnesení, které vám nyní přečtu.

Jedná se o 36. usnesení z 10. schůze konané dne 16. května 2013:

Po úvodním slově zástupce předkladatele Mgr. Tomáše Jana Podivínského, náměstka ministra životního prostředí, zpravodajské zprávě senátora Ivo Bárka a po rozpravě výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR vyjádřit vůli návrhem zákona se nezabývat, určuje zpravodajem výboru k projednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Ivo Bárka a pověřuje předsedu výboru, aby předložil

toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR, což takto činím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Vzhledem k tomu, že výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat, přistoupíme k hlasování o tomto návrhu.

Na žádost z pléna si vás dovoluji odhlásit, a prosím, abyste se znovu zaregistrovali svými identifikačními kartami.

Nyní přistoupíme k hlasování. Vzhledem k tomu, že zazněl návrh, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat, budeme o tomto návrhu hlasovat.

V sále je v tuto chvíli přítomno 45 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro přijetí je 23.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Hlasování skončilo a mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové č. 16** se ze 48 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 25 pro vyslovilo 37, proti byli čtyři. Návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi a děkuji i panu zpravodaji. Pan ministr, tak jak naznačil, bude uvádět i další bod.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho jednání, kterým je

4.

Senátní tisky č. K 007/09, K 008/09, K 009/09 - Komplexní balíček zaměřený na ochranu vodních zdrojů (evropský senátní tisk č. K 007/09, č. K 008/09, č. K 009/09)

Materiál jste obdrželi jako senátní tisky č. K 007/09, K 007/09/01, K 008/09, K 008/09/01, K 009/09 a K 009/09/01. A nyní bych požádal pana ministra Petra Mlsnu, který i v tomto případě zastoupí pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, aby nás s tímto materiálem seznámil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr ČR Petr Mlsna: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Jenom stručně bych uvedl několik poznámek ke třem samostatným dokumentům, které byly přijaty a zveřejněny Evropskou komisí v závěru loňského roku. Jedná se o dvě sdělení a o jednu zprávu.

První z předkládaných materiálů je Sdělení Evropské komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem "Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy", tzv. Blueprint. Je to strategický materiál, který zdůrazňuje, že v oblasti vod je rozsah přijaté legislativy dostačující, avšak upozorňuje na nutnost zlepšit jejich implementaci v jednotlivých členských státech. Blueprint klade důraz na nezbytnou integraci cílů v oblasti vodní politiky do jednotlivých sektorových politik, zejména do společné zemědělské politiky EU, do společné rybářské politiky EU, do oblasti dopravy obnovitelných zdrojů apod.

Tento Blueprint materiál zároveň poukazuje i na nedostatečné plnění programu opatření, která byla přijata v prvních plánech povodí pro období let 2010 až 2015 a v této souvislosti konstatuje, že do roku 2015 nebude celkového dobrého stavu vod dosaženo a že je třeba zvýšit úsilí při naplňování plánovaných opatření.

Druhý z předložených materiálů je Sdělení Evropské komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru o zprávě o přezkumu evropské politiky pro řešení problému nedostatku vody a sucha. Je to jeden z podkladových materiálů pro přípravu právě předchozího strategického materiálu Blueprint, s tím, že zpráva hodnotí dosavadní vývoj v této oblasti a uvádí významné body současné politiky pro řešení problému nedostatku vody a sucha.

Řešení nedostatku vody a sucha je navrženo nadále sledovat v procesu plánování a navrhnout případná opatření v rámci přípravy druhého plánovacího období pro léta 2016 až 2021.

Třetí z materiálů je zpráva komise Evropskému parlamentu a Radě o provedení rámcové směrnice o vodě, což je směrnice 60/2000/ES, která je nazývána jako plány povodí. Je to zase jeden z podkladových materiálů právě pro přípravu výchozího Blueprint strategického dokumentu a materiál souhrnně hodnotí plány povodí, které byly jednotlivými členskými státy předloženy Evropské komisi, a dále je pro každý jednotlivý členský stát příloha zpracována samostatně.

Komplexní balíček těchto tří dokumentů byl projednán ve dvou senátních výborech. Se závěry a doporučeními, které vyplynuly z diskuse na těchto výborech, se ministerstvo životního prostředí z větší části ztotožňuje. V novém programovacím období ministerstvo životního prostředí navrhuje navrhnout opatření, která přispějí k dosažení oněch cílů stanovených rámcovou směrnicí o vodách z roku 2000. A musí být samozřejmě zohledněna i skutečnost, že vodní zdroje jsou vystaveny rostoucímu tlaku a je třeba tuto skutečnost pečlivě sledovat právě ve strategických materiálech přijímaných na úrovni EU, jako jsou třeba politika životního prostředí nebo strategie pro přizpůsobování se změnám klimatu.

Závěrem si dovoluji připojit také připojení příslušných výborů k nastavení výše poplatků za podzemní vody ve srovnání s cenou za vody povrchové. Rozdíl cen v neprospěch podzemních vod zvyšuje tlak na jejich zásoby, které jsou považovány za velmi těžko obnovitelný zdroj a tato situace tudíž principiálně působí proti závěrům a opatřením, která vyplývají právě ze strategie ochrany před změnou klimatu, a pro nápravu této situace ministerstvo životního prostředí počítá se změnou vodního zákona, jakož i s revizí ekonomických nástrojů v oblasti vodního hospodářství. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane ministře. Zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Výborem, který se zabýval těmito tisky, je výbor pro záležitosti Evropské unie. Ten přijal usnesení, která vám byla rozdána jako senátní tisky č. K 007/09/02, K 008/09/02, K 009/09/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Miroslav Krejča, který je ovšem omluven a zastoupí ho pan senátor Jaroslav Doubrava, kterého nyní žádám, aby nás seznámil s touto zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Doubrava: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, pan ministr tady v zastoupení myslím velmi podrobně informoval

o problematice, takže já bych jenom v podstatě shrnul jeho vystoupení a řekl vám i o postupu projednávání tohoto balíčku.

Výbor pro záležitosti EU vybral tuto trojici dokumentů v balíčku k projednání a požádal o stanovisko výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Tento výbor se tímto balíčkem zabýval na svém jednání dne 6. února 2013 a dne 7. března 2013 přijal stanovisko pro garanční výbor, tedy výbor pro záležitosti EU.

Výbor pro záležitosti EU tento balíček projednal 27. března 2013 a přijal k němu usnesení s doporučením, které je plénu předloženo na dnešním jednání. Základem tohoto doporučení výboru pro záležitosti EU je stanovisko výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí a mohu říci, že v plném rozsahu.

Dále byl balíček původně zařazen na projednání pléna dne 25. dubna 2013, na žádost předsedy výboru pro záležitosti EU a zároveň zpravodaje těchto tisků pak přeložen na jednání 2. května 2013. Na žádost ministra Tomáše Chalupy pak bylo projednávání balíčku přeloženo na následující plénum, tedy na dnešek 16. května 2013.

Během projednávání balíčku ve výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, ale i ve výboru pro záležitosti EU nevzněl zástupce gestora, tedy ministerstva životního prostředí žádné výhrady a žádné připomínky. Do projednávání balíčku se taktéž nezapojil žádný jiný dotčený či relevantní subjekt.

Dne 29. dubna letošního roku zaslal Svaz minerálních vod elektronicky připomínky k navrhovanému usnesení Senátu, kde se kriticky vyjadřuje k části II/6 tohoto návrhu.

Výbor pro EU, ani zpravodaj výboru nemá žádný racionální důvod nerespektovat stanovisko dožádaného odborného výboru, a proto předkládá návrh usnesení v podobě navržené ve stanovisku výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, doplněné a formátově upravené doporučení výboru pro EU.

Úplně na závěr pak mi dovolu, abych konstatoval, že ke konci roku 2013 se pravděpodobně podaří úspěšně završit iniciativu Evropské federace odborů v oblasti veřejných služeb Voda a hygiena jsou lidská práva, Voda je veřejné dobro, ne komodita. Tato evropská občanská iniciativa nasbírala již cca jeden milion 400 tisíc podpisů občanů EU. Vyzývá Evropskou komisi k návrhu legislativy, která zavede lidské právo na vodu a hygienu tak, jak bylo uznáno Organizací spojených národů, které bude garantovat zajišťování vody a hygieny jako základní veřejné služby pro všechny občany.

Evropská občanská iniciativa umožňuje minimálně milionu obyvatel pocházejících alespoň ze čtvrtiny členských států EU možnost požadovat po Evropské komisi, aby v oblastech spadajících do její působnosti předložila legislativní návrh. V současné době je v oficiálním registru Evropské občanské iniciativy vedeno 14 neuzavřených iniciativ, 8 zrušených a 5 odmítnutých iniciativ. Iniciativa týkající se vody je tedy zatím jediná úspěšná a dává šanci pro to, abychom se na evropské úrovni začali chovat k vodám s náležitou úctou a respektem, tak jak si zaslouží.

Sběr podpisů pod tuto Evropskou občanskou iniciativu bude ukončen pravděpodobně v listopadu 2013 a předpokládá se, že se jí podaří získat na 2 miliony podpisů. Návrhy případných legislativních aktů by pak připadly až na novou komisi, která vzejde na základě voleb do Evropského parlamentu v roce 2014.

A nyní mi dovolu, abych vám předložil usnesení výboru pro evropské záležitosti.

Výbor pro evropské záležitosti – nebo pro záležitosti EU – 86. usnesení z 9. schůze konané dne 27. března 2013 ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a Sociálnímu výboru a Výboru regionů Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy, senátní tisk č. K 007/09, ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a Sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zpráva o přezkumu evropské politiky pro řešení problému nedostatku vody a sucha, senátní tisk č. K 008/09 a ke Zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) Plány povodí, senátní tisk č. K 009/09.

Po úvodní informaci Tomáše Jana Podivínského, náměstka ministra životního prostředí, a Aleše Kendíka, náměstka ministra zemědělství, s přihlédnutím ke stanovisku výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, zpravodajské zprávě senátora Miroslava Krejčí a po rozpravě výbor

I. přijímá

– ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy,

– ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů – Zpráva o přezkumu evropské politiky pro řešení problému nedostatku vody a sucha,

– ke Zprávě Komise Evropskému parlamentu, Radě o provádění rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) Plány povodí, doporučení, které je přílohou tohoto usnesení,

II. doporučuje

Senátu Parlamentu ČR, aby se

– ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a Sociálnímu výboru a Výboru regionů Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy,

– ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zpráva o přezkumu evropské politiky pro řešení problému nedostatku vody a sucha,

– ke Zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) Plány povodí,

vyjádřil ve smyslu doporučení přijatého výborem,

III. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Miroslava Krejčů,

IV. pověřuje předsedu výboru senátora Miroslava Krejčů, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

A nyní, prosím, doporučení. (Hlasy: Máme.) To máte, takže nemusím číst. To rád slyším.

Pane předsedající, tolik moje zpravodajská zpráva.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane zpravodaji. Posadte se ke stolku zpravodajů. Tisky následně projednal také výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Ptám se zpravodaje výboru pana senátora Jana Horníka, zda si přeje vystoupit. Přeje si vystoupit, takže prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Horník: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, já budu poměrně stručný, ale nebudu tak stručný, protože jsme v době, kdy jsme projednávali tento materiál u nás na výboru, tak jsme ho

projednávali dokonce dvakrát, přerušili jsme jednání. Materie nebyla úplně jednoduchá. Musím říct, že byla zpracovávána ve spolupráci s naším výborem pro evropské záležitosti. Současně jsme hodně kooperovali na stanoviscích společně s ministerstvem životního prostředí a ministerstvem zemědělství.

Tisk, který jsme nakonec společně - oba dva výbory - dali de facto dohromady, tak docela dobře vystihuje situaci, co se týče ochrany vod v ČR. Jsou tam různá doporučení, ke kterým se hlásí i náš výbor. Budeme rádi, pokud se nám podaří tento tisk schválit a tato doporučení potom si vezmou za své jak česká vláda, tak Evropská komise, na kterou se snad jako Senát obrátíme.

Jinak co se týká tisku, máte vše před sebou, ono už tady to podstatné bylo řečeno, protože výbor pro evropské záležitosti se této věci věnoval, mám dojem, také dvakrát, takže bych nechtěl zdržovat. Nicméně bych si potom dovolil, ne jako zpravodaj, ale jako senátor vystoupit s jedním pozměňovacím návrhem. To je všechno.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. V tuto chvíli otevírám rozpravu. Registroval jsem, že se hlásil pan ministr zdravotnictví Heger. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolil jsem se přihlásit proto, že v usnesení výboru, které zde zaznělo, je také mj. návrh na zdražení odběru minerálních vod, které jsou jinak chráněné, a gesci nad ochranou má ministerstvo zdravotnictví, tak jsem vás chtěl jenom informovat o tom, jak ochrana vypadá. Zejména z důvodů, že v usnesení je nejenom návrh na zdražení, ale také z důvodu ochrany těchto vod a zabránění jejich živelné exploatace, což vyznívá trošku, jakoby tyto věci byly zanedbány.

Tak mi dovolu, abych jenom stručně informoval, jak to v praxi funguje. Ministerstvo jako orgán ústřední správy v problematice využívání zdrojů přírodních minerálních vod dbá na to, aby využívání bylo šetrné a nedocházelo právě k nadměrným odběrům, které by mohly zdroje ohrozit. Zdroje jsou dostatečně chráněny, ze strany ministerstva zdravotnictví jsou pravidelně sledovány a je monitorováno plnění kvalitativních požadavků stanovených platnou právní normou.

Producentům přírodních minerálních vod, kteří vyrábějí balené minerální vody, je v současné době deset. Jejich počet je dlouhodobě stabilní. Náklady na správu zdrojů nesou tito výrobci, včetně nákladů na technické vyzbrojení a zabezpečení, na jejich údržbu, na stavby a údržby minerálovodů, monitoring zdrojů, odborné zpracování kontrolních a komplexních analýz a dalších povinností. Celou technologii, která je okolo čerpání a plnění vody. Producenti k tomu zaměstnávají odborně způsobilé osoby, kterým se říká "balneotechnici", jak jsem se poučil. Na správu zdrojů je z jejich soukromých rozpočtů vydáváno velké množství finančních prostředků, řádově v milionech korun.

Pokud jde o maximální odběry, jsou pravidelně stanovovány za pomoci hydrogeologických pozorování a průzkumů i odhadů. Producenti platí za odběr maximálně povoleného množství vody, které stanoví na bázi odborných posudků ministerstvo zdravotnictví. Nikoliv, že by platili za skutečný odběr, který je zpravidla nižší, protože oni, jak poptávka na trhu po minerálních vodách podle teploty léta kolísá, tak nedokážou přesně odhadnout, kolik vody budou chtít prodávat.

Pokud jde o postoj ministerstva, tomu se obecně líbí, že se u nás minerální vody prodávají, zejména neslazené, protože se mj. domníváme, že jakožto

nealkoholický nápoj potlačuje konzumaci alkoholických nápojů, a chceme v tomto směru chovat spotřebitele.

Na druhou stranu je faktem, že cena, která je za minerální vodu čerpanou – tři koruny na kubík – je velmi nízká z pohledu ceny celé výroby a technologií; je téměř zanedbatelná.

Já se k tomu vašemu závěru dále nebudu vyjadřovat, jenom jsem chtěl ujistit, že o ochranu je z našeho pohledu postaráno velmi rozumně a seriózně.

Děkuji vám za možnost vystoupit.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji vám, pane ministře. Jako další se do rozpravy hlásí pan senátor Jan Horník. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Horník: Ještě jednou, pane místopředsedo, pane ministře, dámy a pánové, avizoval jsem pozměňovací návrh k usnesení VEU. A to z toho důvodu, že přestože jsme se tomuto materiálu hodně věnovali, tak se – dle mého – do jisté oblasti právě čerpání a získávání minerálních vod, dostaly věci, které spíš souvisejí s vodou povrchovou užívanou pro výrobu pitné vody.

Z tohoto důvodu předkládám pozměňovací návrh, a to zejména v doporučení, které zaznělo jak u našeho výboru, tak u VEU, a to ve smyslu, že ve větě, kde se doporučuje v odrážce č. 3 vyzvat vládu, aby posílila informovanost o kvalitě vody šířené vodovodním potrubím – tam bych to zakončil; tam je totiž ještě dopsáno, což může vést k posílení tlaku na snížení spotřeby balené vody. Tohle dle mého vyřeší trh. Můžeme se domnívat, že to možná dotlačí spotřebitele k tomu, že budou přece jenom více pít pitnou vodu, která je stejně nezávadná jako minerálky. Nicméně si myslím, že tady vstupujeme na tenký led směrem k producentům minerálních vod.

V poslední odrážce u doporučení, kde se mluví o tom, aby se zdražil – pan ministr o tom mluvil – poplatek z tří korun na metr kubický, tak ve skutečnosti jsou to tři haléře za litr. To jsou finanční prostředky, které získává vláda na základě zákonů. Vláda také rozhoduje o výši poplatku.

Doporučení vládě je tady možná namístě, nicméně už mi tam potom trochu zavání to – finanční podpory vodohospodářské infrastruktury. Te nemá nic společného s minerálními vodami. Dle mého by tam mělo zůstat pouze zlepšení ochrany těchto vod a zabránění jejich možné živelné exploataci, na což také upozorňoval pan ministr. Dejme tomu, že by to tam mohlo zůstat. Ale ve skutečnosti vodohospodářská infrastruktura je přece spolufinancována, mám dojem, že z 50 %, z výběru za povrchovou vodu, která je také zpoplatněná. Tyto finanční prostředky jdou také do státní pokladny. Samozřejmě vodohospodářská infrastruktura se financuje ještě z dalších zdrojů, zejména dotačních, evropských, ale i našich národních.

Taky je pravda, že tím, že vláda poplatek zvýší třeba z 3 korun na 10, nevím na kolik, pokud by to udělala, tak peníze končí ve státním rozpočtu a de facto se ani tady v tomto materiálu neříká, kde by měly skončit. V doporučení pouze říkáme – pro zlepšování ochrany těchto vod. Nemusí to být pouze vody, o kterých mluvil pan ministr, které jsou v nějakém majetku nebo pod gescí společností, které z nich potom dělají onu balenou vodu.

Přimlouval bych se, pokud byste se s tím ztotožnili, vypustit tyto dvě věci z usnesení VEU. Co se týče hlasování, tak bychom museli asi o těchto věcech hlasovat dopředu, potom teprve následně o celém návrhu usnesení VEU. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Do rozpravy se už nikdo nehlásí. Rozpravu uzavírám. Zeptám se předkladatele, pana ministra, zda si přeje vystoupit, přeje. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr ČR Petr Mlsna: Jenom stručně k načteným změnám. V bodu 6 samozřejmě věta v první odrážce – což může vést k posílení tlaku – je predikce. To samozřejmě vláda nemůže ovlivnit, ani když ji k tomu kdokoliv vyzve. Vyzvat vládu k tomu, že se posílí tlak na snížení spotřeby balené vody, možné je, ale nemá prostor to samozřejmě ovlivnit. Jestli k tomu povede informovanost o kvalitě vody, toť je ve hvězdách.

Ten druhý bod – navýšení poplatků za přírodní minerální vodu, je spojeno s problémem, že samozřejmě vláda nemůže účelově vázat takto vybrané prostředky, protože se stanou součástí zákona o státním rozpočtu a samozřejmě účelová vázanost je nemožná vzhledem k tomu, že by se výslovně tyto peníze s mašličkou odváděly na finanční podporu vodohospodářské infrastruktury – to by stejně muselo financovat buď přes rozpočtovou kapitolu ministerstva zemědělství, ale nikoliv účelově vázaným příjmem státního rozpočtu.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane ministře. Nyní bych požádal pana zpravodaje, aby nám zhodnotil diskusi, ale aby nám hlavně řekl, o čem budeme hlasovat.

Senátor Jaroslav Doubrava: Já bych především k vyjádření pana ministra, že bude lepší, když lidé budou pít minerální vodu, než alkoholické nápoje – asi nevíte, pane ministře, že minerální voda je dnes podstatně dražší, než je pivo v restauracích.

Ale k těm dvěma návrhům nebo k jednomu pozměňovacímu návrhu k bodu 6, a to je výzva vlády. Především myslím, že vodovodní síť není šířena povrchová voda, ale pokud jde o vypuštění části doporučení nebo výzvy, myslím, že by se vůbec nic nestalo, když tam tato věta zůstane. A to proto, že víte, že problémy, které máme s likvidací PET lašek apod., vysloveně volají po snížení spotřeby balené vody. Už proto, že voda ve vodovodní síti je stejně kvalitní, ne-li kvalitnější, protože jak jsme před několika měsíci viděli rozbory vody z jednotlivých balených vod, tak víte, že se došlo k velmi striktním výsledkům, kdy voda balená byla podstatně horší kvality než voda z vodovodní sítě.

Pokud jde o druhý bod – finanční podpora vodohospodářské infrastruktury, dobře, pan ministr tady konstatoval, že by se v podstatě cesta k této podpoře musela hledat, nicméně nemyslím si, že tato formulace je proti něčemu.

Doporučuji, k přijetí nebo k hlasování základní usnesení VEU. V případě, že by nebylo usnesení přijato, pak bych teprve doporučoval hlasovat o pozměňovacích návrzích. Tolik má zpráva.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Ještě jenom k pozměňovacím návrhům. Navrhujete, aby se nejdříve hlasovalo...

Senátor Jaroslav Doubrava: O usnesení VEU, tak jak bylo předloženo.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Ale já tedy vnímám, popravdě řečeno, pozměňovací návrh pana senátora Horníka jako protinávrh, o kterém bychom měli hlasovat nejdřív.

Dovolím si tedy nesouhlasit s tímto postupem.

Senátor Jaroslav Doubrava: Dobře, hlasujme tedy o pozměňovacím návrhu pana kolegy Horníka, a ten zní – z bodu 6 v prvním odrazu...

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Pane zpravodaji, nemusíte to číst, máme pozměňovací návrh písemně.

Senátor Jaroslav Doubrava: Dobře.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Víme, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana senátora Horníka.

V sále je v tuto chvíli přítomno 54 senátorek a senátorů. Potřebné kvorum pro schválení je 28. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Hlasování skončilo. Mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 17** se z 55 senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 18, proti bylo 5.

Návrh nebyl přijat.

Pane zpravodaji, o čem budeme hlasovat nyní?

Senátor Jaroslav Doubrava: Pak nám tedy zbývá jedno hlasování, a to je hlasování o usnesení VEU, tak jak vám bylo rozdáno na stole.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane zpravodaji. O tomto návrhu budeme hlasovat nyní. Přítomno je 56 senátorek a senátorů, potřebné kvorum je 29.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Hlasování skončilo. Mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 18** se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 56, proti nebyl nikdo.

Návrh byl přijat.

Senátor Jaroslav Doubrava: Já vám, vážené kolegyně, kolegové, děkuji za trpělivost, hlasování a přístup k tomuto bodu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane zpravodaji. Děkuji panu ministrovi. Tím tento bod končíme.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu našeho programu, a tím je

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 95)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 95. Návrh uvede pan ministr Petr Mlsna, který zastoupí ministra spravedlnosti Pavla Blažka, který je omluven. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr ČR Petr Mlsna: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, chtěl bych úvodem omluvit pana ministra Blažka, protože je celý týden na pracovní návštěvě v Rusku.

Předložený návrh zákona, kterým se mění zákon o soudních poplatcích, byl vypracován mimo plán legislativních prací na rok 2013. Jeho předložení má naprosto jednoduchý důvod. Návrh zákona reaguje na některé důsledky rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii. Snaží se alespoň částečně řešit některé situace, které tímto rozhodnutím prezidenta republiky byly vyvolány.

Návrh zákona spočívá v jednoduché věci, že ti poškození, kteří řádně uplatnili nárok v trestním řízení před vyhlášením amnestie, nemuseli k získání exekučního titulu platit žádné soudní poplatky. O náhradě škody rozhodoval přímo trestní soud, nebo byli odkázáni na občanskoprávní řízení, ve kterém byli ale z tohoto důvodu osvobozeni od placení soudních poplatků.

V důsledku rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii již nemůže v řízeních, na která amnestie dopadá, dojít k rozhodnutí soudu o náhradě škody nebo k odkázání soudu na občanskoprávní řízení, což v praxi znamená, že pro poškozené je jediná možnost domáhat se náhrady škody způsobené trestným činem tím, že podají žalobu a současně zaplatí soudní poplatek v řízení.

Cílem tohoto návrhu zákona je odstranit nedůvodnou nerovnost a snažit se nabídnout koncepční řešení, které se nebude vztahovat pouze na poškozené dotčené amnestií vyhlášenou 1. ledna tohoto roku, ale bude se vztahovat na všechny poškozené, kteří uplatnili nárok v trestním řízení, které bylo zastaveno z důvodu rozhodnutí prezidenta republiky, tedy i na budoucí poškozené.

Návrh obsahuje i přechodné ustanovení, podle kterého se výhoda osvobození od soudních poplatků podle tohoto zákona vztáhne i na poškozené, kteří podali návrh na zahájení řízení od 1. ledna 2013, tj. od vyhlášení amnestie prezidenta republiky do dne účinnosti tohoto zákona, tedy na všechny tyto poškozené v mezidobí do přijetí tohoto zákona.

V neposlední řadě předložený návrh zákona také řeší situaci, kdy poškození soudní poplatek uhradili, ale po účinnosti navrženého zákona se na ně bude vztahovat osvobození od soudního poplatku. V takovém případě jim soud zaplacený soudní poplatek vrátí.

Poslanecká sněmovna souhlasila s projednáváním návrhu zákona již v prvním čtení – podle § 90 odst. 2 jednacího řádu. Dovoluji si požádat o podporu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane ministře. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona ÚPV, který přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 95/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Miroslav Antl, kterého nyní žádám, aby nás s touto zprávou seznámil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Seznámím. Moc děkuji, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, budu velmi stručný, což mi umožňuje předchozí předkladatelské vyjádření váženého pana ministra Mlsny, který tady vlastně řekl vše, co bylo v útlém návrhu, který jste stačili v zrychleném řízení, nepochybně přečíst.

Pokud jde o naše rozhodnutí, tak jsme jednali rovněž velmi zrychleně. Dnes ráno jsme přijali usnesení, které – jak vážený pan místopředseda řekl – máte před sebou.

Je to 67. usnesení našeho ÚPV Senátu Parlamentu ČR z naší 15. schůze a které vám doporučuje – jako plénu a Senátu Parlamentu ČR – schválit projednávaný návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Určil zpravodajem mě, tedy senátora Miroslava Antla. Za třetí pověřil předsedu výboru tím, aby o tomto informoval, což jsem stihl i ve zkráceném zrychleném řízení, váženého pana předsedu Senátu Parlamentu ČR.

Jinak, pokud jde o připomínky, které můžeme zaslechnout, jsou takové, jestli samoodpuštění poplatků stačí, jestli se nebudou prodražovat advokátní služby, jestli by neměly být odpuštěny poplatky resp. platby za advokátské služby, služby advokátů, tak tam musíme vycházet z toho, co je dáno trestním řádem, který říká, že zmocněnec ex officio je daný, musí ho určit soud na základě sociálního postavení konkrétního poškozeného v rámci trestního řízení.

Jsem osobně rád, že se nám tento návrh dostal na naše stoly resp. do pléna Senátu. Plně ho podporuji. Jinak podrobnosti naleznete zde, nechci to ani politicky komentovat, zejména proto, že to neumím. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Ptám se, zda někdo navrhuje – podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Takový návrh nevidím, a neregistruji.

Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan senátor Jiří Dienstbier. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, na začátek uvedu, že souhlasím s návrhem zákona. Přesto si myslím, že musí zaznít určitý komentář k tomu, co tady dnes projednáváme a schvalujeme. Je třeba si uvědomit, že reagujeme na amnestii, kterou vyhlásil prezident republiky 1. ledna tohoto roku, konkrétně na její nehorázný článek II, na abolicii, kterou hromadně omilostnil lidi stíhané nebo obžalované z velmi závažných hospodářských a korupčních trestných činů. Je potřeba rovněž zdůraznit, že tuto amnestii by nemohl vyhlásit, kdyby svůj podpis nepřipojil předseda vlády. Touto kontrasignací za amnestii přejala vláda odpovědnost, jak říká naše Ústava. Důsledkem je návrh zákona, který zdaleka nenahrazuje všechny škody, které byly způsobeny lidem postiženým údajnou trestnou činností, která byla amnestována. Jak už tady zpravodaj kolega Antl naznačoval, budou tady dodatečné náklady na soudní řízení. Bude tady mnohem horší důkazní pozice těch, kteří budou žalovat na náhradu své škody, protože dokazování probíhá jinak než v trestním řízení. Může se stát, že často nebudou úspěšní tam, kde by úspěšní s nárokem na náhradu škody byli, kdyby proběhlo standardně trestní řízení.

Tímto zákonem nakonec bude způsobena škoda veřejným financím, a tedy vlastně i všem daňovým poplatníkům v této republice a bude způsobena konáním vlády, protože, jak jsem předeslal, nese plnou odpovědnost za to, jak byla tato amnestie vyhlášena. Nicméně, přesto si myslím, že bychom tento návrh zákona měli schválit a aspoň dílčím způsobem ulevit těm, kterým prezident a vláda ČR způsobila obrovské problémy v jejich snaze dosáhnout náhrady škody.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se do rozpravy hlásí paní senátorka Marta Bayerová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Marta Bayerová: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, senátoři, senátorky, tento návrh změny zákona nás vrací k prezidentské

amnestii. Vyjádřila jsem se k ní ve svém stanovisku podpisem ústavní žaloby na pana prezidenta, i když jsem za to obdržela - od některých - kritiku. Přesto si za tím stojím. Nechci se proto k této záležitosti obšírně vracet.

Dovolím si však pár stručných poznámek.

V důvodové zprávě k tomuto návrhu zákona se také uvádí, že amnestie má, cituji, velmi negativní důsledky na poškozené, kteří řádně uplatnili své právo požadovat náhradu škody po pachateli. Tito poškození musejí vynakládat nemalé prostředky na zaplacení soudního poplatku, přestože v případě, když by prezident svého práva nevyužil, mohli by získat pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, aniž by byli povinni hradit soudní poplatky, konec citace. Takže nám vláda sděluje, že tímto návrhem zákona odstraníme velmi negativní důsledky amnestie na poškozené, kteří by museli hradit nemalé prostředky na soudní poplatky. Osvobození od úhrady těchto poplatků však musí mít nějaké důsledky. K tomu vláda v důvodové zprávě uvádí, opět cituji, navrhovaná právní úprava bude mít pouze minimální negativní dopad na státní rozpočet. Výši tohoto dopadu není možno vyčíslit, neboť nelze předem zjistit, kolik z poškozených bude uplatňovat nárok na náhradu škody v občanském soudním řízení, ani v jaké výši budou tyto své nároky žalovat.

Samozřejmě uznávám, že nelze předem zjistit, kolik poškozených bude uplatňovat nárok. Ale žádám pana předkladatele, aby sdělil alespoň odhady. Když jsou škody v řádech desítek miliard a poškozených v řádek stovek tisíců, tak to bude mít pro státní rozpočet opravdu minimální dopad? Může to být v řádech stovek tisíců nebo milionů? Samozřejmě, že pro návrh hlasovat budu. Poškození nemohou za to, co se tady amnestií stalo.

Chci ale upozornit, že amnestie a její kontrasignace předsedou vlády byly minimálně zmetkem, ne-li zlým úmyslem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji. Jako další se do rozpravy hlásí pan senátor Jiří Čunek, protože paní místopředsedkyně Gajdůšková neuplatňuje přednostní právo na vystoupení. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Čunek: Pane předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, když jsme projednávali na klubu tento tisk, tak bohužel až dnes jsem dostal stanovisko svých právních poradců, kteří k němu mají, k tomuto bodu, a jsem velmi rád, že je tady pan ministr Mlsna, toto velmi odborné stanovisko.

Předložený návrh má tyto vady.

V trestním řízení byl zpravidla zablokován majetek obviněných, aby ho nemohli rozprodat. Skončením trestního řízení taková blokáce končí. Důsledky jsou jasné.

To ale znamená, že poškození budou v civilním řízení podávat k soudu – kromě žaloby – také návrhy na nařízení předběžného opatření k zamezení nakládání žalovaného s majetkem.

Za návrh na nařízení předběžného opatření se platí poplatek tisíc korun. Je splatný, až je nařízeno předběžné opatření. Hlavně se musí skládat jistota 10 000 korun v občanských věcech nebo 50 000 korun v obchodních věcech. Je proto třeba doplnit novelu tak, aby poškození z trestního řízení, kteří proti amnestovaným chtějí vést spor, nemuseli platit ani soudní poplatek za nařízení předběžného opatření, a hlavně aby nemuseli skládat jistotu na předběžné opatření, jinak bude cíl novely v podstatě anulován. Proto by se měly doplnit další novelizační body. Je tady ještě jedna připomínka – formulace návrhu novely o osvobození od soudního poplatku není zcela přesná. O zastavení trestního

řízení z důvodů amnestie tak, jak se o ní rozhodlo, by na základě tohoto rozhodnutí správná formulace novely měla být: "Navrhovatel v řízení o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, který řádně uplatnil nárok v trestním řízení, které bylo zastaveno z důvodu, že obviněný je účasten amnestie prezidenta republiky". Já tady mám dál i znění, tedy změnu zákona tak, aby předběžná opatření do tohoto zákona spadla, to znamená, aby skutečně nebyli poškozeni, tak mám tady – ale záleží na panu ministroví, jestli je bude chtít propustit do dalšího čtení, ale je to jeho názor a já mu je předám.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se do rozpravy hlásí paní senátorka a místopředsedkyně Alena Gajdůšková. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, pane ministře, paní kolegyně, páni kolegové. Jsou z veřejných zdrojů v této chvíli dostupná čísla, která hovoří o tom, že například v kauze Union banka se jedná o 75 tisíc věřitelů, kteří uplatňují pohledávky za 17,2 miliard korun. Mohli bychom přidat všechny další kauzy, o kterých už jsme poslouchali někdy od ledna. Já bych v této souvislosti chtěla poděkovat všem, kteří jednak iniciovali, jako paní senátorka Dernerová, kteří se také přidali k podání Ústavnímu soudu na zrušení článku 2 prezidentovy amnestie. Protože jsem přesvědčena o tom, že všechny kroky, které poté následovaly ze strany ministerstva spravedlnosti, státních zástupců a soudů, byly vedeny pod tlakem i v této skutečnosti, věřím tomu, že kdybychom se neozvali už v lednu, takže se věci zametly pod koberec a bylo ticho. A nejenom, že by všichni tito poškození lidé neměli žádnou možnost domoci se náhrady škod, které jim byly způsobeny, ale že by ve společnosti ještě více než nyní zůstala obrovská pachuť, ten pocit nespravedlnosti, pocit toho, že v této zemi se víc vyplácí tunelovat, krást, než poctivě žít a pracovat.

To, že ministerstvo spravedlnosti nebo vláda v této chvíli předkládá návrh na to, aby se alespoň trošičku ulevilo poškozeným tím, že jim budou odpuštěny soudní poplatky, je sice hezké gesto. Já samozřejmě tento návrh hlasováním podpořím, ale je potřeba vědět, že je to skutečně jenom gesto, protože tak, jak jsem měla možnost mluvit s právníky, kteří se dlouhodobě těmito věcmi zabývají, tak nás upozorňovali na to, že nehoráznost a nemorálnost amnestie v článku 2 je v tom, že jestliže potencionální pachatelé byli jednou provždy prohlášeni za nevinného, tak v podstatě poškození nemají téměř žádnou šanci domoci se náhrady škody, protože není v podstatě kvůli komu. A to je ten velký problém. Škoda, která vznikla těmto lidem, je nesmírná, je v miliardách. Škoda, která vznikla společnosti v pocitu nespravedlnosti, je nevyčísitelná. A my bychom se měli ptát po odpovědnosti za tuto morální škodu a tu má samozřejmě prezident, nebo bývalý prezident Václav Klaus. Ale tu má také premiér Nečas, tu má celá vláda. A potud by měla být vyvozena odpovědnost. Odtud bychom měli slyšet alespoň slova omluvy, když už se nemůžeme dočkat skutečné nápravy těchto věcí. Ale měli bychom si to také pamatovat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, paní senátorko. Do rozpravy se hlásí pan předseda Milan Štěch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Pane místopředsedo, pane ministře, máme tady zajímavý návrh. Vláda nejdříve poměrně významné skupině

lidí ublíží, konkrétně pan premiér, tím, že nesplní svoji povinnost – aspoň podle mého přesvědčení – která mu je ústavou daná, podepíše - údajně bez vědomí vlády - rozsah amnestie, která má i abolicí. A teď vláda to chce zmírnit samozřejmě tím, že využije peníze daňových poplatníků, Pro mne je to jasné sdělení o tom, že vláda uznává, že udělala chybu. Ona vlastně připravila právní normu, kterou chce zmírnit svoji hrubou chybu. Říkám hrubou chybu, protože skutečně co se stalo, nejenom že to má dopady v oblasti hmotné, zejména u jednotlivých rodin, ale má to především velkou morální chybu, resp. morální dopady, protože to snižuje důvěru lidí v právní stát.

Chci jenom připomenout, že jsme se s kolegou Antlem obrátili na státní zastupitelství, aby prověřilo, zdali nebyl spáchán trestný čin minimálně nedbalostní. V první fázi nám bylo sděleno, že se domnívají, že ne. My se samozřejmě odvoláme. Odvolání se připravuje, tam není lhůta. Počkáme. Pokud bude potvrzen takový závěr, tak si myslím, že to bude velmi nebezpečný precedent do budoucna, že pokud někdo nebude do konce dodržovat nejvyšší právní normu, a to je ústava, tak se v této zemi celkem nic moc neděje, i když to má sebevětší dopady do ostatních práv občanů, když to má dopady po stránce ekonomické, když to má dopady po stránce morální. Je to zajímavá kauza. Já hovořím pouze o vládě a o předsedovi vlády, protože otázku prezidenta posoudil Ústavní soud. Domnívám se, že to byla právě ta hrubá chyba prezidenta, ale bohužel prezident v Ústavě má poměrně velkou pravomoc, ale myslím si, že vláda tam má také pravomoci a má tam také zodpovědnost. U vlády není absolutní prostor k tomu, že ona nemusí této povinnosti na rozdíl od prezidenta dostát. Tak si to aspoň vysvětluji já. Jenom jsem chtěl sdělit, že my se obrátíme v odvolání a budeme chtít, aby se prokuratura dále zabývala tímto problémem, protože jsem přesvědčen, že minimálně nedbalostní trestný čin ze strany předsedy vlády to určitě je, protože úplně pominul vládu, i když v ústavě je napsáno, že to má s vládou projednat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore a pane předsedo. Dále se do rozpravy hlásí pan senátor Jiří Čunek. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Čunek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové. Po poradě s panem ministrem nepodám tento pozměňovací návrh, a to především z důvodů lhůt, protože kdybychom vrátili tento, což by podle mého názoru a podle – teď jsem si ověřoval, kdo všechno souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem z řad odborné veřejnosti – kdybychom vrátili tento zákon, tak bychom se mohli dostat do hlubokých letních měsíců či krajně podzimních a vlastně zase bychom znevýhodňovali jaksi ty poškozené. To znamená, bohužel, budou muset mnozí projít před tím předběžným opatřením a investovat těch 10.000 korun ve věcech civilních a v obchodních 50.000 korun, což je tedy podle mne velká vada tohoto zákona, nicméně právě z důvodů zdržení, se pokusím domluvit s kolegy z Poslanecké sněmovny, zda k nějakému zákonu, který právě prochází, by tato novela krátká mohla k tomu být přidána, ale to nevím, jak dopadne. To znamená, stahuji zpět svůj avizovaný pozměňovací návrh. Díky.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jen upozorňuji, že žádný návrh nemohl být předložen, protože vedeme obecnou rozpravu. Váš návrh by mohl být předložen pouze v případě, pokud by nebyl schválen tento návrh na schválení, pak by bylo možno vůbec o tomto návrhu jednat. Takže žádný návrh nebyl předložen, ani být předložen nemohl. Děkuji.

Obecnou rozpravu uzavírám, protože se do ní nikdo nehlásí. Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit? Nepřeje. Pan zpravodaj? Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pochopil jsem už minule od místopředsedy pana Sobotky, že zpravodaj je především skrutátorem, tak bych chtěl říci, že v obecné rozpravě vystoupil jeden předseda, jedna místopředsedkyně, jedna senátorka, dva senátoři, přičemž pan senátor Čunek vystoupil dvakrát a myslím si, že i z jeho vyjádření vyplynulo, že za prvé, jak jsi správně poznamenal, jsme v rozpravě obecné, tudíž se o žádných pozměňovacích návrzích ani nemůže diskutovat.

Takže v tuto chvíli trvám na návrhu ústavně-právního výboru Senátu Parlamentu ČR. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane zpravodaji a senátore. Takže v tuto chvíli budeme hlasovat o jediném návrhu, který máme k hlasování, a to je návrh výboru na schválení. Zeptám se pana ministra na jeho stanovisko – kladné, zpravodaj také kladné.

Byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Přítomno v sále je 62 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro schválení je 32. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Děkuji.

Hlasování skončilo a já mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové č. 19** se z 65 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 33 pro vyslovilo 64, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Tím jsme skončili projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Jenom procedurálně chci oznámit, že všechny další body, které předkládá vláda, už bude uvádět pouze pan ministr, tak, jak jsem dostal zprávu, takže pokud byste očekávali někoho jiného z vlády, nedočkáte se. A my se vystřídáme v řízení této schůze.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Miluše Horská.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: I ode mne dobré odpoledne. Pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, budeme pokračovat bodem

6.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů (senátní tisk č. 88)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 88. Návrh uvede pan ministr pro legislativu rady vlády pan Mlsna.

Ministr ČR Petr Mlsna: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní senátorky, páni senátoři. Předkládaná novela zákona o těžebních odpadech je transpozicí Směrnice 2006/2001 ES do českého právního řádu, kdy Česká republika byla vyzvána 21. listopadu 2012 Evropskou komisí, aby přijala opatření

k dosažení plné transpozice uvedené směrnice a doplnila některá chybějící ustanovení do platného zákona. Takže cílem předloženého návrhu zákona o nakládání s těžebním odpadem je vyhovět těmto požadavkům Evropské komise. Zároveň se také jedná nejenom o dokončení plné transpozice směrnice 21 z roku 2006, ale zároveň také reagovat na aktuální postoj Evropské unie, pokud jde o těžbu a úpravu radioaktivních nerostů, což je jedna z problematik, která se do tohoto zákona zařazuje. Dále součástí této novely je reakce na přijetí a schválení nového kontrolního řádu, kdy všechny zákony, jejichž součástí je nějaký kontrolní systém, musí být přizpůsobeny tomuto kontrolnímu řádu, což bude smršť v následujících měsících.

Po věcné stránce provoz stávajících úložných míst novelou dotčen není. Novela zákona nevyvolává ani potřebu novelizovat stávající prováděcí vyhlášky k zákonům, které se týkají úložných prostor a podrobně je specifikují. Nad rámec požadavků, které požadovala Evropská komise k dokončení transpozice, byl do návrhu zákona zařazen novelizační bod č. 7, který se týká ukončování provozu úložných míst – v podstatě odvalů a odkališť. Uvedená změna vychází z požadavků praxe zjišťovaných v orgánech Státní báňské správy.

Pokud jde o novelu těžby a úpravy radioaktivních nerostů do režimu tohoto zákona, pak tato část návrhu zákona byla zpracována po odborné konzultaci se Státním úřadem pro jadernou bezpečnost. Zákon nemá žádné dopady na státní rozpočet, nenavyšují se počty státních zaměstnanců. Oba senátní výbory, jak výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu, tak i výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí doporučují návrh zákona schválit ve znění postoupeném sněmovnou. Takže bych chtěl požádat o podporu. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane ministře. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů. Návrh projednal výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 88/2. Zpravodajem výboru byl určen senátor Petr Gawlas. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Tento výbor přijal usnesení, které máte jako senátní tisk č. 88/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jiří Bis, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Máte slovo.

Senátor Jiří Bis: Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové a kolegyně. Chtěl bych říci, že tento zákon se týká těžebních odpadů – nezaměňovat zákon o odpadech, to znamená obecné odpady včetně nebezpečných a ještě odpady se zabývá, to znamená, nukleárními odpady se zabývá atomový zákon. Takže jsou tři zákony, které se zabývají odpady. Když mluvíme o těžebních odpadech, myslíme tím především hlušinu a to, co se vytěží mimo užitečné nerosty. To jsou odpady, které vznikly při ložiskové těžbě, průzkumu, úpravě nebo při skladování nerostů a které podle zákona o odpadech náleží mezi odpad a z těžby nerostů, nebo který vznikl při těžbě nerostů. Na úrovni Evropské Unie je to řešeno Směrnicí 2006/21 ES. Transpozice Směrnice do českého právního řádu je v současné době platný a účinný zákon 157/2009 Sb.

Evropská komise konstatuje ve výzvě porušení smlouvy č. 2012/2093 ze dne 31. 5. 2012, že neúplným nebo nesprávným provedením ustanovení Česká republika nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z uvedené směrnice.

Přijetím této novely budou napraveny všechny výtky uvedené v upozornění a bude dosaženo plné směrnice 2006/21/ES do českého právního řádu a

kompatibility s právem EU v dané oblasti a bude možné uzavřít řízení o porušení smlouvy, které je proti nám vedeno.

Změny, které přímo nereagují na požadavky Evropské komise, vycházejí z požadavků praxe zjištěných orgány Státní báňské správy při její činnosti, zejména při výkonu vrchního dozoru. V České republice je řada úložných míst, která nejsou uzavřena, sanace na nich nebyla dosud dokončena nebo nebyla vůbec zahájena, ale na tato místa se již neukládá, což splňuje požadavky podle zákona č. 157/2009 Sb. V některých případech přitom existuje možnost uložený materiál odtěžit a využít, přičemž by se nejednalo o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, neboť se odvaly a odkaly považují za úložná místa, jejichž provoz řeší zákon a plán podle tohoto zákona.

Na základě současného znění předpisů však plán pro ukládání s těžebním odpadem nemusí být vypracován pro úložná místa, kam se již neukládá. Není tedy legislativně upraven způsob odstraňování těžebního odpadu z úložného místa. Navržená úprava je v souladu s požadavkem směrnice 2006/21/ES a nejde nad její rámec.

S ohledem na nový kontrolní řád s účinností od 1. ledna 2014 se ze zákona vypouštějí duplicitní ustanovení upravující režim kontrol. Dále se mění některá sankční ustanovení, čímž se realizuje přijatá vládní koncepce správního trestání.

Zákon v rámci této novely na základě změny přístupu Evropské komise k některým aspektům nakládání přiřazuje odpady pro těžbu a úpravu radioaktivních nerostů pod jeho působnost, s výjimkou zvláštních aspektů, které se týkají radiačních vlastností odpadů, kterými se zabývá atomový zákon.

Změny provedené oproti dosavadnímu právnímu stavu: Umožňuje se, aby mohl být ukládán těžební odpad i do podzemí. Explicitně se zakazuje ukládat těžební odpad na jiné místo, než které je určeno plánem pro nakládání s těžebním odpadem zpracovaným s ohledem na udržitelný rozvoj a s pětiletou periodicitou přezkoumávání plánu provozovatelem uvedeného místa.

Českému báňskému úřadu se svěruje působnost poskytovat orgánům státní statistické služby a statistickým orgánům EU informace obsažené v povolení provozu úložného místa a předkládání zpráv o výsledcích monitorování a o provozování úložného místa se zkracuje na jeden rok. V povolení o ukončení provozu úložného místa bude výslovně uváděno, že provozovatel je zproštěn povinnosti vytvořit finanční rezervu pro nakládání s těžebním odpadem. Doplnuje se požadavek, aby výše rezerv finančních prostředků pro nakládání s těžebním odpadem byla stanovena tak, jako by ji prováděla nezávislá odborně způsobilá třetí osoba.

Byl také upraven požadavek na účast veřejnosti při vypracování tzv. vnějších havarijních plánů v působnosti krajského úřadu. Podle Evropské komise v českých právních předpisech neexistují žádná výslovná ustanovení upravující účast veřejnosti na přípravě nebo přezkoumávání tzv. vnějšího havarijního plánu. Zákon č. 157/2009 Sb., což je dnešní platný zákon a jeho novela je v přístupu k veřejnosti dokonce širší než směrnice – zde není patrné, proč – neboť umožňuje přístup celé veřejnosti, zatímco směrnice říká, že by to měla být jen veřejnost dotčená.

Nyní vás seznámím s usnesením výboru:

Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu svým 88. usnesením z 12. schůze ze dne 15. května 2013 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů po úvodním slově předkladatele Dr. Pavla Dvořáka, náměstka předsedy Českého báňského úřadu, po úvodní zprávě senátora Jiřího Bise a po rozpravě

I. doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou,

II. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Jiřího Bise,

III. pověřuje předsedu výboru senátora Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane senátore, a prosím, i vy zaujměte svoje místo u stolku zpravodajů a sledujte případnou rozpravu.

Nyní uděluji slovo senátoru Petru Gawlasovi, zpravodaji výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Petr Gawlas: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené senátorky, vážení senátoři. Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí je stejného názoru jako hospodářský výbor.

Tvrdíme, že novelu je nutno přijmout co nejdříve, tak aby se Česká republika vyhnula případným sankcím ze strany EU za neúplnou transpozici směrnice 2006/21/ES. Přijetím novely bude dosaženo plné transpozice směrnice s právem EU v dané oblasti, neboť Česká republika všechny výtky uvedené ve formálním upozornění napravuje a řízení o porušení smlouvy tak bude možno uzavřít.

Seznámím vás s usnesením výboru:

35. usnesení výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů.

Po úvodním slově zástupce předkladatele Ing. Sochora, ředitele odboru hornictví a stavebnictví ministerstva průmyslu a obchodu, Ing. Iva Pěgřímka, předsedy Českého báňského úřadu, zpravodajské zprávě senátora Petra Gawlase a po rozpravě výbor

I. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit projednaný návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR.

II. Určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Petra Gawlase.

III. Pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane kolego. Ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat? Není tomu tak. Proto nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, takže obecnou rozpravu uzavírám.

Budeme tedy hlasovat. Svolám nepřítomné senátorky a senátory do sálu.

Byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

V sále je aktuálně přítomno 58 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 30.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 20** se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 52, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji panu ministrovi i zpravodajům a končím projednávání tohoto bodu. Následujícím bodem je

7. Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské rady, která se koná dne 22. května 2013

Prosím pana ministra Petra Mlsnu, aby zastoupil předsedu vlády Petra Nečase a s touto informací nás seznámil.

Ministr ČR Petr Mlsna: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené senátorky, vážení senátoři. Tento bod měl předkládat předseda vlády, ten se omlouvá, protože dnes ráno odletěl na státní návštěvu do Pobaltí, takže z tohoto důvodu ho zastupuji.

Dovolte mi, abych vás ve stručnosti informoval o přípravě jednání Evropské rady, která se uskuteční v Bruselu příští týden dne 22. května 2013. Na Evropské radě se bude diskutovat zejména o otázkách hospodářské politiky a na pořadu agendy Evropské rady jsou i témata, jako je vývoj v oblasti měnové unie a některé institucionální otázky.

Pokud jde o první kategorii hospodářské politiky, bude se Evropská rada koncentrovat na oblast energetiky a na daňovou politiku.

V oblasti energetiky to jsou čtyři základní okruhy diskutovaných problémů:

- 1) vnitřní trh s energiemi a propojování vnitřního trhu s energiemi,
- 2) usnadnění investic,
- 3) diverzifikace dodávek,
- 4) ceny energií.

Záměrem tohoto bodu na jednání Evropské rady není pokrýt všechny aspekty energetické politiky, ale spíše se zaměřit na klíčové oblasti související s hospodářským růstem a se zaměstnaností.

Této problematice se pak následně, co bude tento bod projednán Evropskou radou, bude věnovat i červnová Rada pro energetiku, tudíž Evropská rada by jí měla poskytnout základní politická vodítka.

Zaměření zasedání Evropské rady na cenu energií, dokončení vnitřního energetického trhu, posílení investic, do infrastruktury ve vazbě právě na konkurenceschopnost, považuje vláda ČR za velmi důležité a je potřeba říci, že vláda dlouhodobě podporuje dokončení vnitřního energetického trhu do roku 2014 a propojení do roku 2015, byť samozřejmě tato data jsou asi trochu ambiciózní.

Implementaci unijní legislativy v oblasti vnitřního energetického trhu považuje vláda ČR za prioritní téma.

Je třeba také zdůraznit potřebu řádné implementace třetího energetického balíčku ve všech členských státech, protože z pohledu ČR patří právě tato skutečnost mezi hlavní překážky dokončení vnitřního energetického trhu a zejména s tím spojený problém tzv. neplánovaných toků energie, a toto téma chce Evropská rada příští týden otevřít.

Vláda ČR se taktéž nebrání politické diskusi v oblasti obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti po roce 2020. Na druhé straně je třeba říci, že Česká republika je k některým ambiciózním cílům EU více než rezervovaná a

zejména k tomu, aby si EU určovala nové závazky do doby, než bude existovat závazná mezinárodní dohoda v této oblasti, jejímiž signatáři by měli být všichni klíčoví energetičtí světoví hráči.

Na jednání Evropské rady bude předseda vlády prosazovat také to, aby se podpora nízkouhlíkovým zdrojům energie vztahovala skutečně na všechny nízkoemisní zdroje, tedy i na energii vyráběnou z jádra. V oblasti diverzifikace dodávek vláda ČR souhlasí se zdůrazněním rozdílných přístupů jednotlivých členských států EU ve vztahu k využívání jednotlivých zdrojů energie.

Druhou oblastí, kromě energetiky, na kterou bude Evropská rada koncentrována, je daňová politika. Zejména po nedávných událostech souvisejících s bojem proti daňovým únikům bylo toto téma opětovně zařazeno také na agendu květnové Evropské rady, přičemž diskuse by měla zahrnout jak vnitrounitní rozměr této problematiky, tak by měla sloužit i k přípravě silné a koordinované pozice EU v rámci G8, G20 a OECD pro jednání s partnery na mezinárodní scéně.

Česká vláda podporuje unijní iniciativy zaměřené na boj proti daňovým únikům a současný model založený na administrativní spolupráci a výměně informací považuje za vyhovující a souhlasí s jeho prohlubováním a vylepšováním.

Na druhé straně potenciální iniciativy vedoucí třeba i oklikou k daňové harmonizaci, především v oblasti přímých daní, nepovažuje vláda ČR za správnou cestu.

Při hledání společných priorit členských států zaujímá vláda ČR pragmatický postoj a klade důraz na zachování principu efektivity, proporcionality a respektování národních charakteristik. Je evidentní, že zatímco některé prvky, jako účinnost opatření proti zneužití, jsou vhodné pro aplikaci napříč všemi členskými státy, jiné mohou mít odlišný dopad s ohledem na rozdílnosti v ekonomikách členských států.

Z dalších témat na Evropské radě, která budou otevřena, bude Evropská rada informována o stavu příprav prohlubování hospodářské a měnové unie, bude se zabývat otázkou počtu členů Evropské komise a otázkou složení Evropského parlamentu pro další období. Předseda Evropské rady by tedy měl nejprve zhodnotit pokračující práce na reformě fungování hospodářské a měnové unie, přičemž k tomuto bodu se nepředpokládá přijetí žádných písemných závěrů, protože zásadní diskuse k tomuto tématu proběhne až na červnové Evropské radě.

Více pozornosti bude na tomto summitu Evropské unie věnováno institucionálním otázkám vzhledem ke skutečnosti, že se blíží termín, k němuž by mohlo eventuálně dojít ke snížení počtu komisařů na dvě třetiny počtu členských států. Z tohoto důvodu předložila Evropská komise návrh rozhodnutí, které by mělo upravit počet členů Evropské komise po roce 2014.

Vláda obecně návrh rozhodnutí podporuje, neboť se jedná o právní zakotvení předchozího politického závazku učiněného na Evropské radě v roce 2009, tj. navržený postup spočívající v udržení principu jeden stát – jeden komisař, považuje ČR za výsledek akceptovatelného kompromisu.

Další otázkou je složení Evropského parlamentu v dalším volebním období po přistoupení Chorvatska. Od počátku volebního období Evropského parlamentu v roce 2014 se bude složení Evropského parlamentu řídit nově článkem 14 odst. 2 Smlouvy o EU, podle kterého nesmí počet poslanců Evropského parlamentu překročit 750, nepočítaje předsedu, takže reálně 751.

Žádnému členskému státu nesmí být přitom přiděleno méně než 6 míst a ne více než 96 míst v Evropském parlamentu. To znamená právě pro dosažení

onoho čísla 750 poslanců plus předseda Evropského parlamentu, bude třeba snížit počet poslanců Evropského parlamentu o 15, s tím, že Německo v roce 2014 ztratí tři mandáty, aby dodrželo maximální hranici 96 mandátů, které vyplývá ze zakládacích unijních smluv. A vyjma tohoto snížení tří mandátů u Německa bude potřeba snížit ještě dvanáct mandátů u ostatních členských států. Evropská rada by tedy měla potvrdit usnesení Evropského parlamentu, kterým se stanoví složení Evropského parlamentu. Jedná se o řešení, které je založeno na zásadě, že žádný členský stát nezíská poslanecký mandát navíc oproti stávajícímu stavu, a žádný členský stát neztratí více než jednoho europoslance. Výsledkem tohoto řešení by tedy měl být stav, kdy Česká republika, Belgie, Irsko, Řecko, Chorvatsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Portugalsko, Rakousko, Bulharsko a Rumunsko ztratí po jednom poslaneckém mandátu v Evropském parlamentu.

Návrh na ztrátu jednoho poslaneckého mandátu je možno považovat za stávající situace za přijatelné řešení, které nepovede k prohloubení již existujících diskrepancí mezi populací mezi jednotlivými členskými státy a počtem mandátů v Evropském parlamentu, přičemž jde o řešení, které současně zamezí tomu, aby ČR ztratila více než jednoho poslance. Pokud by totiž došlo k proporčnímu propočtení, tak na jednoho europoslance připadá v ČR méně voličů, než je tomu v jiných členských státech EU. Vzhledem k tomu, že celkový počet poslanců je stanoven článkem 14 Smlouvy o EU pevně na 751, není v podstatě zachování stávajícího počtu europoslanců ve všech členských státech po vstupu Chorvatska do EU udržitelné.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane ministře. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů.

Nejprve si určíme zpravodaje. Navrhuji, aby se jím stal pan senátor Jaroslav Doubrava, místopředseda výboru pro záležitosti EU, kterého se zároveň ptám, jestli se svojí rolí souhlasí? Souhlasí, děkuji.

A nyní budeme o tomto návrhu hlasovat. Svolám senátorky a senátory do sálu.

V sále je přítomno 52 senátorek a senátorů, aktuální kворum je 27.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 21** se z 54 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 41, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní dávám slovo místopředsedovi výboru pro záležitosti EU panu senátoru Jaroslavu Doubravovi, prosím.

Senátor Jaroslav Doubrava: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Zpráva pana ministra byla myslím velmi podrobná, já jenom několika větami doplním, že hlavními tématy nadcházející Evropské rady budou energetika a daňová politika. V otázkách energetiky zejména pokud jde o diverzifikaci dodávek a zajištění konkurenčního prostředí jsou pozice vlády ČR a pozice našeho Senátu dlouhodobě ve shodě.

Pokud jde o daňovou politiku, má se Evropská rada zabývat spoluprací při potírání daňových úniků, podvodů, včetně praní špinavých peněz, nikoli tedy daňovou harmonizací.

Některé legislativní návrhy v této oblasti projednal na minulé plenární schůzi i Senát a vyjádřil k nim kladné stanovisko.

Pokud jde o vývoj v hospodářské a měnové unii, tomu by se měla věnovat zejména červnová Evropská rada.

Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a výbor pro záležitosti EU v minulých týdnech projednaly tzv. Blueprint Komise, který sleduje možná opatření k prohlubování hospodářské integrace. Tento dokument byl dnes projednáván.

Na své nadcházející schůzi pak bude výbor pro záležitosti EU projednávat dvě sdělení Komise, která konkretizují dvě z opatření uvedených v Blueprintu. Jedná se o posílení koordinace hospodářských politik členských států ex anté a o tzv. nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost, tedy smluvní závazky k provádění hospodářských reforem. Předseda Evropské rady by k tomu měl podat jakousi předběžnou informaci.

Na základě toho se patrně začne blíže vyjasňovat podoba obou zmíněných nástrojů, ale zásadní rozhodnutí by měla padnout až v červnu letošního roku.

Na základě všeho toho, co tady bylo řečeno, doporučuji, abychom zprávu vlády vzali na vědomí.

Tolik moje zpráva, děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane kolego. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí paní 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková. Paní senátorko, máte slovo.

1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážená paní předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Projednávání informací vlády o pozicích na jednání Evropské rady je stále bohužel ryze formálním aktem. Nepůjdu do podrobností, ale moc bych si přála, aby formálním aktem nebylo, abychom se skutečně bavili o záležitostech, které jsou důležité.

Bylo řečeno, že je na pořadu dne tzv. Blueprint. Je to debata o rozšiřování, o prohlubování hospodářské a měnové unie. Minulý týden byla v Bruselu na toto téma konference "Prohloubení skutečné hospodářské a měnové unie". Byla to debata o budoucnosti EU. Vystoupil tam kromě předsedy Evropské komise José Manuela Barrosa příslušný komisař a další a další aktéři. Účastní byli bankéři, novináři, podnikatelé. Z České republiky jsme tam byli jenom ze Senátu, byla jsem tam já s pracovníci odborného oddělení.

Byla to debata, která startovala základní a klíčovou debatu o tom, co se v Evropě dál bude dít. A považuji za velkou chybu, že tam nebyl zástupce vlády, ani zástupce příslušných ministerstev.

Je to signifikantní, jak říkával bývalý prezident. Jestliže se nezúčastňujeme debat, které skutečně jsou na počátku toho, co se v Evropě připravuje, to, co se dál v Evropě rozvíjí, pak samozřejmě si můžeme říkat – Brusel nám nařizuje, Brusel dělá to nebo ono špatně. Ale v Evropě se očekává, že se členské země zapojí do této debaty.

Jeden z panelů, ten závěrečný této významné konference, tohoto významného setkání na unijní úrovni, kde byli v auditoriu přítomni, jak už jsem říkala, novináři, bankéři, ekonomové, ale také europoslanci a delegace národních parlamentů, byl celý blok o tom, jakým způsobem mají a chtějí národní parlamenty využívat kompetencí, které jim dala Lisabonská smlouva. To znamená kompetencí spolupodílet se velmi výrazně na utváření toho, co se v Evropě děje, na utváření evropských politik, spolurozhodovat, skutečně spolurozhodovat na evropské úrovni.

A já si myslím, že my v Senátu Parlamentu ČR máme vytvořeny dobré předpoklady k tomu, abychom se do této debaty mohli zapojit. Ale nedokážeme to udělat tak efektivně, jak bychom mohli, pokud komunikace vlády s námi, s národním parlamentem nebude taková, abychom stanoviska dokázali skutečně ladit, abychom skutečně dokázali stanoviska formulovat dopředu.

Musím se omluvit za to, že jsem tu nebyla od počátku projednávání tohoto bodu. V současné době se koná zde v Rytířském sále kolokvium na téma "Filozofie a politika", kde hlavním protagonistou je prof. Erazim Kohák, proto jsem tam odbíhala, neboť kolokvium je pod mojí záštitou, pod mojí organizací.

Ale považovala jsem za důležité znovu připomenout a znovu se přihlásit o kompetenci, kterou jako horní komora Parlamentu ČR máme.

Z této konference bych přece jenom ještě sdělila to, co tam zaznělo, to, co bylo nastartováno a co je považováno za směry, kterými se Evropa bude ubírat.

Bylo řečeno, že problém současné krize není problém krize eura. Tento problém je hospodářský.

Ten problém je v rozpočtech a ve vztahu k euru je jenom v tom, že zavedení jednotné měny samozřejmě vyvolalo silnější integrační procesy, než jaké se předpokládalo. Že musí se tedy, pokud je zájem, a ten zájem byl jasně deklarován, pokračovat v hospodářské a měnové unii, že musí tomu odpovídat také prohlubující se hospodářská a politická integrace.

Byla také debata o smlouvách o partnerství, které ve formátu posílené spolupráce budou uzavírat, respektive uzavírají, protože ten proces probíhá, jednotlivé členské země ve vztahu k čerpání a k příštím rozpočtovacím období.

Zazněl také požadavek na koordinaci hospodářských reforem v jednotlivých zemích. My to vnímáme, a je nám to tady prezentováno jako to, že nám chce někdo říkat, jak máme reformy dělat, jestli můžeme udělat to, nebo ono. Ale úhel pohledu je jiný. Otázka zní, jak dopadnou reformy v jednotlivých členských zemích, jak dopadnou opatření přijímaná v jednotlivých členských zemích na okolní země, na další členské země EU. To je legitimní otázka. Já jsem přesvědčena o tom, že je potřeba se jí věnovat s plnou vahou a je potřeba ji na evropské úrovni řešit.

Také mi připadá naprosto logická úvaha, a Evropa tam bude směřovat, s námi nebo bez nás, bude zase jenom záležet na nás, jak se k té věci postavíme, tedy požadavek EU a společně členských zemí je na to, aby EU měla relevantní zastoupení v institucích v podstatě správy globálního světa, jako je Mezinárodní měnový fond, tak, aby skutečně požadavky, návrhy, náměty z Evropy, prosazování zájmů evropských, bylo minimálně koordinováno. To je zase záležitost, ke které se musíme my určitě vyslovit.

Měla bych otázky na to, s čím vláda jde na jednání EU, kde ve stanovisku, které nám bylo předloženo, jsou některé záležitosti, kde vláda hovoří o tom, že bude bránit některým věcem, či že je považuje za nevhodné.

První otázka je, proč vláda ČR formuje svoji pozici tak, že bude bránit všem iniciativám, které by vedly k daňové harmonizaci. Mě by zajímala skutečně úvaha ve vztahu k tomu, že od vlády neustále slyšíme, a slyšíme to i ve vztahu k energetice a ke všem ostatním oblastem, že prostě vláda považuje za svoji vlajkovou loď a za to, co prosazuje a požaduje vždycky na evropské úrovni, jednotný trh. Mně připadá nelogické, jestliže mám jedno hřiště, abych na tom hřišti hrála současně podle několika různých pravidel. Ale možná mi to někdo vysvětlí.

Dále se ve stanovisku hovoří, že za nevhodné považuje vláda doplnění podrobných pravidel pro délku archivace potřebných dokladů u povinných osob,

to je ve vztahu k návrhu revize směrnice proti praní špinavých peněz. Také nechápu logiku této pozice.

A určitě za velkou debatu by stála celá oblast energetiky, ale to by chtělo asi samostatný seminář

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Ptám se, jestli se ještě někdo dále hlásí do rozpravy. Není tomu tak, takže rozpravu uzavírám a ptám se pana navrhovatele, zda se chce vyjádřit k proběhlé rozpravě. Prosím, pane ministře.

Ministr ČR Petr Mlsna: Já bych jenom stručně zareagoval na to, co říkala paní místopředsedkyně. Samozřejmě nejpodstatnější z pohledu vlády z těch aktuálně projednávaných legislativních návrhů na úrovni Unie je zejména oblast výběru DPH, pokud jde o boj proti daňovým únikům. To znamená, skutečně zavést na evropské úrovni mechanismus, který bude umožňovat rychlou reakci proti podvodům v oblasti DPH. Přičemž ani rychlost EU není úplně závratná, protože už tam se vytvořila skupina pěti členských států, které zcela mimo rámec evropských struktur, je to Německo, Británie, Francie, Itálie a Španělsko, si začaly vytvářet svůj vlastní systém automatizované výměny informací. Česká vláda to samozřejmě podporuje, nicméně domnívá se, že takovéto rozhodnutí by mělo být rozhodnutí celé EU a nikoli jenom vytvořené skupiny části členských států, navíc když to nemá žádná procedurální pravidla. Takový postup potom může vést skutečně k atomizaci toho, že pokud EU je v některé oblasti liknavější, že si členské státy začnou vytvářet svoje vlastní procedury, jak postupovat.

Stejně tak pokud jde o iniciativu OECD, která je zaměřena na boj proti daňovým únikům, tak samozřejmě ČR podporuje koordinovaný postoj států EU mezi Uníí a OECD. A stejně tak podporujeme i revizi směrnice proti praní špinavých peněz. Tu Česká republika podporuje a vítá například rozšíření působnosti této směrnice na všechny poskytovatele služeb hazardních her, protože stávající úprava se například vztahuje pouze na kasina. Spíše jenom česká vláda upozorňuje na to, že je potřeba změnit, je to pořád ve fázi návrhu, některá ustanovení, která jsou nepřesná, například rozlišování hranice mezi zahraničními podniky, mezi domácími podniky, precizovat definici exponované osoby, pokud jde například o ukládání povinností všem exponovaným osobám v členských státech v rámci boje proti praní špinavých peněz. To znamená, že to není blokáce toho, že nechceme revizi směrnice o praní špinavých peněz, ale že chceme ještě debatovat skutečně o ujasnění některých pojmů. Ale nelze předpokládat, že by Česká republika snad aktivně – vůbec si nelze myslet, že by snad aktivně vystupovala proti revizi této směrnice.

Takže to je spíše na doplnění toho, co zde zaznělo, nebo na upřesnění toho, co tady bylo předneseno mnou v úvodním slově. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane ministře. Nyní udělují slovo panu zpravodaji Jaroslavu Doubravovi, aby se vyjádřil k rozpravě.

Senátor Jaroslav Doubrava: Vážené kolegyně a kolegové, já jsem zaznamenal několik podivností, ale myslím si, že o podivnosti této vlády nemáme nouzi. Takže jenom připomenu, že jsem navrhl, abychom zprávu vzali na vědomí.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane kolego. Můžeme přistoupit k hlasování.

V sále je přítomno 55 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 28.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, tlačítko ANO a ruku nahoru. Děkuji. Kdo jste proti, zmáčkněte tlačítko NE a ruku nahoru.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 22** se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 49, proti byl 1. Návrh byl přijat.

Děkuji panu předkladateli i zpravodaji.

Pokračujeme.

"Informace vlády České republiky o pozicích vlády na jednání Evropské rady, která se koná dne 22. května 2013." S touto informací pokračujeme opět slovy pana ministra Petra Mlsny. Prosím. (Upozornění na omyl předsedající.)

Já se omlouvám. Dalším bodem je

8.

Senátní tisky č. N 033/09 a K 034/09 - Balíček "Kybernetická bezpečnost Evropské unie" (evropský senátní tisk č. N 033/09, č. K 034/09)

Materiály jste obdrželi jako senátní tisky č. N 33/09 a K 34/09 a N 33/09/01 a K 34/09/01. Opět poprosím pana ministra Petra Mlsnu, aby nás seznámil s předloženými materiály.

Ministr ČR Petr Mlsna: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, chtěl bych vás krátce seznámit se dvěma dokumenty Evropské komise, které se zabývají kybernetickou bezpečností a které byly představeny místopředsedkyní Evropské komise pro digitální agendu Neelie Kroesovou v únoru tohoto roku. Jedná se o strategii kybernetické bezpečnosti EU s názvem Otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor. Druhým dokumentem je návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o opatřeních k zajištění vysoké úrovně bezpečnostních sítí a informací v Unii.

Evropská komise se chystá na zavedení pravidel kybernetické bezpečnosti už delší dobu, to znamená, plán počítačové bezpečnosti EU má zejména chránit otevřený, spolehlivý kyberprostor, svobodný přístup k internetu, rovné příležitosti v on line prostředí.

Když shrnu kybernetickou bezpečnost EU na základě pěti priorit, kterým je Evropskou komisí prezentována, prvním cílem je dosažení kybernetické odolnosti. Druhým cílem výrazné snížení počítačové kriminality. Třetím rozvoj politiky počítačové obrany a schopností souvisejících se společnou bezpečností a obrannou politikou. Čtvrtým cílem je rozvoj průmyslových a technologických zdrojů pro počítačovou bezpečnost. Pátým je vypracování ucelené mezinárodní počítačové politiky pro EU a posílení propagace základních hodnot EU.

Česká republika dlouhodobě podporuje předloženou strategii, bere ji skutečně jako důkaz úsilí EU, že vážně zamýšlí zajistit bezpečnost kyberprostoru. Je potřeba říci, že navrhovaná opatření jsou plně v souladu se současnými aktivitami ČR v oblasti kybernetické bezpečnosti a s navrhovanou legislativou.

Tady bych jenom avizoval, že v současné době již je zákon o kybernetické bezpečnosti v meziresortním připomínkovém řízení a do konce června tohoto roku bude předložen vládě. Ideovým zaměřením, nebo obsahem je návrh zákona

o kybernetické bezpečnosti plně v souladu s touto strategií kybernetické bezpečnosti, kterou v únoru tohoto roku vydala Evropská komise.

Dokument týkající se strategie kybernetické bezpečnosti EU je založen na zdůraznění podpory individuálních práv a ochrany osobních údajů, což jsou dvě základní premisy, na kterých by měla být i naše budoucí právní úprava postavena.

Co se týče současně předloženého návrhu směrnice o opatřeních k zajištění společné úrovně bezpečnostní sítě a informací v EU, Česká republika podporuje tento návrh směrnice, protože umožňuje efektivní spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států, která je samozřejmě klíčová pro efektivní zajištění kybernetické bezpečnosti. Navíc navrhovaná směrnice představuje právě jeden z hlavních prvků naplňování obecné strategie, která byla v únoru tohoto roku vyhlášena.

Směrnice od všech členských států, hlavních poskytovatelů služeb na internetu i provozovatelů kritické infrastruktury, to je ta kritická infrastruktura v bankovníctví, ve zdravotních službách, v energetice, v dopravě, požaduje, aby zajistily bezpečné a důvěryhodné digitální prostředí v celé EU. Směrnice obsahuje mimo jiné ještě opatření, že členský stát musí přijmout strategii pro bezpečnost sítí a informací...

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vás jenom poprosím o klid, prosím vás, už se chýlíme ke konci, tak to vydržte – vzhledem k panu ministrovi. Děkuji.

Ministr ČR Petr Mlsna: Já budu rychlý. A povinnost určit v každém členském státě příslušný orgán, který bude disponovat finančními a lidskými zdroji, aby skutečně předcházel rizikům a událostem v kyberprostoru a dokázal na ně reagovat. Stanovení mechanismu spolupráce mezi členskými státy a mezi Evropskou komisí. Včasné varování před riziky, událostmi, vzájemné vyhodnocování, jak rychlá ta reakce byla. A potom opatření týkající se provozovatelů kritických infrastruktur v některých odvětvích, o nichž jsem mluvil, a povinnosti komunikace s orgány veřejné správy, přijmout postupy pro řízení rizik, pro hlášení závažných bezpečnostních událostí v oblasti jejich základních služeb apod.

Takže lze obecně říci, že Česká republika na implementaci těchto dvou dokumentů je velmi dobře připravena. Započala s přípravou kybernetické legislativy ještě dříve než v únoru tohoto roku Evropská komise strategii a potažmo i návrh směrnice vyhlásila. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane předkladateli. Prosím, abyste se posadil ke stolku zpravodajů.

Výborem, který projednal tyto materiály, je výbor pro záležitosti EU. Ten přijal usnesení, které máte jako senátní tisk č. N 33/09/02 a K 34/09/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Tomáš Grulich, kterého nyní prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Já ještě opravdu i vzhledem ke kolegům vás poprosím o klid, přátelé. Děkuji.

Senátor Tomáš Grulich: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já budu uzavírat dnešní zasedání, jsem tomu rád, protože je časově docela hezké.

Nebudu opakovat vše, co řekl pan ministr, nemá cenu, abych hovořil o obsahu obou těchto materiálů. Soustředím se pouze na doporučení k vyjádření

Senátu PČR, které přijal výbor pro EU 30. 4. 2013, jenom jej okomentuji, protože je máte v písemné podobě.

Obecně lze říci, že výbor souhlasí s tím, aby se těmito materiály, nebo obsahem těchto materiálů, kterými jsou záležitosti liniové a výrazně přeshraniční, zabývala EU. Velmi kvitujeme, že EU tady navrhuje spolupracovat se státy NATO, a to z důvodů bezpečnostních a obranných. Jediné pozastavení máme nad tím, že tento materiál deleguje poměrně rozsáhlé pravomoci Komisi, a tak jak to často bývá, tak delegování těchto pravomocí není tak úplně jasné, není tak jasnořivé, a požadujeme, aby tyto materiály byly jasné, aby bylo patrné, co má dělat Komise, co mohou dělat jednotlivé státy EU.

Dále požadujeme, aby současné dvoustranné nebo i mnohostranné smlouvy s ostatními státy zůstávaly v platnosti, a aby členské státy měly právo nadále uzavírat tyto smlouvy, které by byly v souladu se směrnicemi, které jsou zde předkládány. Požadujeme také, aby vymezení kritické infrastruktury zůstalo v pravomoci členských států EU.

Toť všechno k tomuto materiálu. Prosím vás o jeho schválení.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane kolego. I vy se posadte ke stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu, do které, jak vidím, se nikdo nehlásí. Ano, pan místopředseda Sobotka. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Paní místopředsedkyně, pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych dal jenom na zvážení, a je to můj návrh. Celé usnesení, o kterém budeme za chvíli hlasovat, má bod III. 2. pověřuje předsedu Senátu, aby toto usnesení postoupil Evropské komisi. Já navrhuji – Evropskému parlamentu a Evropské radě, doplnit tam tyto dvě instituce, protože víme, jak to v Bruselu někdy je, že si vzájemně ani neposunou informaci. Takže mé doplnění je – Evropskému parlamentu a Evropské radě, za Evropskou komisi.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane místopředsedo. Kdo dále se hlásí do rozpravy? Nikdo se nehlásí.

Rozpravu uzavírám. Ptám se proto pana navrhovatele, jestli chce komentovat... Prosím pana zpravodaje, aby se vyjádřil.

Senátor Tomáš Grulich: Domnívám se, že to, co navrhl místopředseda Senátu Přemysl Sobotka, je velmi rozumné, a ztotožňuji se s tím.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Takže můžeme přistoupit k hlasování už přímo s návrhem, rozumím tomu dobře...Dobře, budeme hlasovat o návrhu, jak jej přednesl pan senátor Tomáš Grulich a jak doplnil pan místopředseda Sobotka. Svolám vás. V sále je přítomno 56 senátorek, senátorů, potřebný počet k přijetí návrhu je 29.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Kdo jste proti tomuto návrhu, tlačítko NE a zdvihněte ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 23** se z 56 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyjádřilo 56, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji zpravodaji i navrhovateli.

Vám všem děkuji, protože dnešní schůze končí.

(Jednání ukončeno v 16.01 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
9. funkční období - 10. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) - TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY